

مُروارد

(The Pearl)

جان ارنسٹ اسٹینبک
ڈاکٹر علی دوست بلوچ

بلوچي اڪيڊمي، ڪوئٽ
عدالت روڊ ڪوئٽ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چھاپ گت نہ کنت۔

مُروارد

(The Pearl)

(رجانک)

جان ارنسٹ اسٹینبک

ڈاکٹر علی دوست بلوچ

۲۰۲۰ء

ISBN #978-969-680-115-3

نہاد: =/100 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب میراث پر ننگ پر پریس کراچی ۽ چھاپ کنائینگ ۽ شنک کنگ۔

لٹ

نمبر شمار	سرگال	تاکدیم
-1	سری دانگ	4
-2	اولی در	5
-3	دومی در	18
-4	سیمی در	27
-5	چارمی در	35
-6	پنجمی در	54
-7	ششمی در	65

سری دانک

جان ارنسٹ اسٹینبک (27 فروری 1902 - 20 دسمبر 1968) ایک نامداریں امریکی نبشتہ کاریے آت، آئیء بیست ء ہفت کتاب نبشتہ گرتگ۔ چریشاں شانزدہ (۱۶) گدار، شش (۶) نن فلشن ء پنچ (۵) آزمانکانی کتاب ہوار آنت۔ 1962ء آئر البزانک ء نوبل داد دینگ بوتگ۔ ”The Pearl“ (مروارد) 1947ء چھاپ ء شنگ بوت۔ آئیء لہتیس کتابانی سراتا مرفلم) ہم جوڑ کنگ بوتگ، دومی نیمگ ء آئیء بازیں کتاب وانگ جاہاں وانینگ بوتگ ء آنت۔

مروارد یک کسانیں کہولے ء کسہ انت کہ آہان ء یک مرواردیے دست کپ ایت ء اے مروارد ء دست کپگ ء پد آچونیں چکاس ء جنجالانی دیم پان بنت، اے گدارک ہے اڑ ء جنجالانی کسہ ء دیم کار ایت۔

چونائی ء رجانک کاری گرانیں کاریے۔ گوں گدارک، گدار نویس ء وتی زبان ء انصاف ہم بوت نہ کنت بلتے پدا ہم اے یک کسانیں جہدے۔

ڈاکٹر علی دوست بلوچ

اولی در

دنگہ شپ ۽ سیاہی بر جاہ ات کہ کینوشہ واب ۽ بُست گرت۔ استال تڑپگ ۽ ات انت ۽ شہ شگر بے نیمگ ۽ بام ۽ زردیں روژنائی پُگل ۽ درائی کنگ ۽ وداریک ات۔ لہنتیں ساعت ات کہ گروس اول بانگ دیگ ۽ ات انت۔ سہب ۽ زوت پاد آؤکیں ہوکاں وتی وراکی شہ آنی درگیجگے جُہد بنا کر تگ ات ۽ ہر چاریں نیمگ ۽ داں اے حد ۽ کہ جر ۽ بوج ۽ داران ۽ اول بوچنگ ۽ ات انت کہ چومہ بیت کہ ورگی چیزے پشت بہ کپ ایت۔ کڈک ”جھگی“ ۽ ڈٹن جر، بوٹگانی تہاشہ جنجشکانی زندگ ۽ بال کنگ ۽ یک سر ۽ پُرے بنا بوتگ ات۔

کینو ۽ وتی چم پچ کر تاں ۽ آئی ۽ شہ وتی کڈک ۽ دروازگ ۽ روژنائی ۽ یک کسانیں بز مش ۽ مارات ۽ پدا ہما ڈرنجوکیں گوانزگ یے چارات کہ اودا کو یوٹیو ۽ واب ات، رندا آئی ۽ وتی دیم چرینت ۽ وتی لوگ بانک جیوناء راجارات، کہ آگورائی ۽ تگر دے سراوپنگ ات۔ آئی ۽ مان پوشتگ ایں سبزیں شال ۽ دیم، سینگ ۽ آئی ۽ سزین ۽ پشتی نیمگ چیر داتگ ات۔ جیوناء چم پچ اتاں۔ وتی پاد آہگ ۽ رند آئی ۽ پچ بر جیوناء راوابی ۽ چٹانی بند بوٹگ ۽ نہ دیستگ ات۔ آئی ۽ سیاہیں چم چوں استالانی وڈاروک اتنت۔ آکینو ۽ راجارگ ۽ ات انچوشکہ مدام پاد آنگ ۽ رند آرا چاراتگ ۽۔

کینو ۽ شہ تیاب ۽ آؤکیں چولانی نرمیں توار اُش گت کہ آئی ۽ رابازوش لگ ات انت۔ کینو ۽ وتی چمان ۽ پدا بند گرت دانکہ شہ ہے چولانی زیملاں وتاراوشنود بہ

کنت۔ نہ ایو کا آوت ات کہ اے پیم گرتگ ات تے بلکن ۽ ہلک ۽ دومی مردماں اوں
ہے وڑ گرتگ ات۔ آئی ۽ مردم، آئی ۽ پت ۽ پیرک مز نہیں گشندہ بوتگ انت۔
آہاں ہرچی کہ دیست یا فکر گرت، آشعر ۽ باگلانی دڑوشم ۽ دیم ۽ ات انت۔ اے یک
کو نہیں قصہ تے ات۔ سوت الہان بوت انت۔۔۔۔۔ کینوشہ اے راستی ۽ سر پد ات
کہ نوکیں سوتے ۽ گیشی نہ بوتگ۔ ایشی ۽ معنائیش نہ ات کہ اے میتگ ۽ کسے ۽ وتی
جندے سوت ۽ باگل نیست ات۔ اے دمان ۽ کینو ۽ مجگ ۽ یک سوتے ات۔ صاف،
نرم ۽ نازر کیں سوت۔ اگاں آ ایشی ۽ لائق بہ بوتیں گڑا آ اے سوت ۽ راوتی کہولے
سوت گوشنگ ات۔

آئی ۽ چہ حشک ۽ تریں گوات ۽ رگگ ۽ وتی پونزے سرا کمبل ایرکت۔
آئی ۽ کہ چم پلٹینت انت، آوازے اش گت۔ اے آئی ۽ لوگ بانک جیونا ات کہ
پگل ۽ گوں بے تواری ۽ پاد آنگ ۽ ات۔ آئی ۽ پاد کہ زبر ۽ ڈڈات انت پاد شپادی ۽
چول جنان ۽ گوانزگے نیمگ ۽ شت کہ آئی ۽ تھا کو یوٹیو اب ات۔ آئی ۽ آرا چار
ات، لہتیں مہر ۽ سر رپچیں گپ گوشت۔ کو یوٹیو ۽ یک ساعتے برز ۽ چارات ۽ پداوتی
چم بند گرت انت ۽ وپت۔

جیونا چلے کر اشنت۔ یک اشکرے در گہت، آراف کنانان روک گرت ۽
آئی ۽ سر ادار ۽ کسان کسانیں ٹکر، کاہ ۽ بوچ دور دات ۽ آس روک گرت۔

نوں کینو اوں پاد اتک ۽ نشت۔ وتی سر، پونز ۽ کوپگانی سرا کمبل پردات۔
سیلپر پادا گرت ۽ ڈن ۽ در اتک داں کہ سہبے ندارگ ۽ گرت بہ کنت۔
آشہ جھگی ۽ در اتک ۽ یک جاگہے ۽ نشت ۽ کمبل وتی کونڈانی سرا ایرے

گرت۔ آئی ۽ چم زِر ۽ سرا بستگئیں کو کرانی سرا کپت آنت۔ یک بُرے اتک ۽ آرا بوچت ۽ پداگوں وتی سرد ۽ زردیں چماں آرا چارگ ۽ لگ ات۔ آئی ۽ پشت ۽ جیونا ۽ روک گرتگئیں آسے بز مش شہ جھگی ۽ (کڈکے) دیوالاں چو زحم ۽ ڈول ۽ بُران ۽ گندگ ۽ اتک آنت۔ گوں ایثی ۽ ہوار شہ دروازگ ۽ اوں روژنائی ۽ تالان بوت۔ یک کر مے (پروانہ) شتابی ۽ کڈک ۽ ہمودا پترت کہ آس روک ات۔ کینو ۽ شہ وتی پشت ۽ کہولے سوت گوشاں کپت کہ آئی ۽ وش الہانی شہ سنگانی توار ۽ سبب ۽ ات کہ اودا جیونا پہ سبارگ ۽ غلہ ۽ کیکی جوڑ کنگ ۽ ات۔

نوں سہب ۽ راکنے داشت گرت کنت، صاف ۽ سلہیں دزپش ناکیں سہبے روژنائی، پدا گوشے یک دم ۽ یک تراکے بوت ۽ پدا چہ شگر ب ۽ روچ ۽ درائی گرت۔ کینو ۽ شہ روچے بز انزاں وتی چتانی رگینگ ۽ جہل ۽ چارگ بنا گرت۔ آلمئی ۽ کیکی جوڑ کنگ ۽ توار ۽ اش کنگ ۽ ات ۽ مدامی ایں تیز ۽ وشیں بو تالان بوتگ ات۔ ڈگارے سرا مورینک تالان ات آنت۔ آہانی تہا مز نیں سیاہیں تز پو کیں ۽ کسانیں مورینک دُراہ ہوار ات آنت۔ کینو خدائے بے پروائی ۽ چارگ ۽ ات۔ یک مورینک شہ کڈے ۽ در آنگے مز نیں جہدے کنگ ۽ ات۔ یک نزوریں ۽ تر سو کیں کچکے کرا اتک ۽ پدا وتی لٹک پادانی سرا ایر کناناں رندا وتی گل گوں جوانی ۽ لٹک ۽ سرا ایر گرت۔ اے یک سیاہیں کچکے ات کہ آئی ۽ چتانی کرا کہ اودا مچاچ بہ بوتیں اتاں اودا زردیں ۽ سہر چکیں یک ٹپے ات۔ اے دومی سہبانی پیم ۽ یک سہبے ات بلکن یک پیلوں سہب۔

کینو ۽ چیلکے رگر ۽ توارش گرت۔ جیونا ۽ شہ گوانزگ ۽ کویو ٹیوڈر گرت۔ آئی صاف کنگ ۽ رند آراشالے پردات ۽ شمال ۽ راگوں گردن ۽ انچوش بست کہ آداں سینگ ۽ اتک۔ کینو اے نیمگ ۽ چارگ ۽ ابیداواں اے ذراہیں ندرارگ ۽ گندگ ۽ ات، جیونا یک نرم ۽ لہمیں کوہنیں سوتے جنگ ۽ ات۔ آئی ۽ بند (شیر) وس ۽ ات انت بلئے آرا بے حسابیں اوشت ۽ جنگ بوئگ ۽ ات۔ اے شہ کہولی سوتاں یکے ات۔ اے ذراہ بہرات انت۔ برے درد ۽ سر رچیں ”سرنی“ تہا کہ گو شہ گٹ ۽ راتچان بہ روت چو کہ بہ گوش ایت اے رکت انت۔ اے جوش، جزگ ۽ اے ذراہیں چیز۔۔۔

کسانیں ذرچک، جز ۽ بوٹگانی حد ۽ ایل ۽ رند دومی نیمگ ۽ جھگی ات انت۔ شہ اوداواں دوت ۽ نہاری ۽ جوڑ کنگے توار آنگ ۽ ات انت۔ بلئے آسوت دومی سوت ات انت۔ آہانی ہوک دومی ہوک ات انت۔ آہانی لوگ بانک جیونا نہ ات انت۔ کینو زنگ ۽ ورنات۔ آئی ۽ سیاہیں مود پیشانی ۽ سرایلہ ات انت۔ آئی ۽ چمانی تہا طاقت ۽ ڈولدارمی ۽ گندگ ۽ اتک۔ آئی ۽ بروت تنگ ۽ شنگ ۽ شانگ ات انت۔ آوہد ۽ آئی ۽ وتی کمبل شہ پونز ۽ دور گرتگ ات۔ زہر ۽ سر رچیں تہاری ہلاس بوئگ ات ۽ روچے زردیں روزناتی گساں تالان بوئگ ات۔ شہ جز ۽ بوٹگانی حد ۽ ایل ۽ ڈن ۽ دوگروس اتک انت۔ وتی سراش جہل گرت انت ۽ گردنے پٹاں بال دیان ۽ بانزلان ۽ پچ کناناں یکے دومی ۽ سراش اش گرت اے یک بے وڈیں جنگے بوت۔ اے جنگ کنوکیں مرگ نہ ات انت کینو کمیں دیر آہاں چارات۔ پدا آئی ۽ بز چارات۔ قمریانی یک ٹولی ۽ شہ ڈگار ۽ کوہے ۽ نیمگ ۽ بال کناناں روگ ۽ ات انت۔ نوں دنیا پادا تلگ ات۔ کینو پادا تک ۽ وتی گڈک ۽ شت۔ وہدیکہ آشہ

دروازگ ء تہا اتک۔ جیونا کہ چل ء دیم ء نشنگ ات پاد اتک ء کویو ٹیٹو گوانزگ ء
گرت پداوتی موداں گوں شک ء رست ء گیوارے گرت، مودان ء پشت ء گوں
سبزیں ربنے ء بست ء۔

کینو کہ چلے دیم ء نشنگ ات۔ کارن کیکے رول ء را چٹنی ء تہا جت ء
ورگ ء لگ ات۔ پدا شرتے وارت۔ بس ہمیش ات آئی ء نہاری۔ مزین ورگ ء
ابید آئی ء ہے نہاری بس زاننگ ات۔ وہدے کینو نہاری ہلاس گرت گڑا جیونا اوں
اتک ء نشت ء وتی نہاری ء گرت۔ آدویناں بس یک رندے گوں یکے دومی ء
گپ جت بلتے ٹوکے چے ضرورت ات۔ اے یک عادتے، کینو کمیں دلجم بوت۔ ہے
آہانی گپ ء تران ات۔

روچ شہ وتی بزمشاں کڈکانی تہا گرمی تالان کناناں ات شہ ہے بزمشاں
یک بزمشے داں ہما گوانزگ ء رست کہ اودا کویو ٹیٹو وپنگ ات داں گوانزگے ہما
چیلک ء کہ شہ آئی ء گوانزگ درنجوک ات اے ہما کسانیں ساعت ات وہدے آئی
ء جم بہ گوانزگ ء کپت انت۔ کینو ء جیونا دوئیں چو گو شے سنگ ء سیاہ بوت انت۔
چھت ء بندو کیں گوانزگے چیلکے سرا یک زومے ات کہ مدان مدان ء گوانزگے
نیمگ ء آنگ ء ات۔ آئی ء ڈنگ جنو کیں لٹک پشت ء چنگ ات۔ بلتے کجام اوں
ساعت آپہ ارش ء ساڑی ات۔

چو گوشے کینو ء ساہ بند بوت پہ ساہے کشگ ء آئی ء وتی دپ پچ گت۔ پدا
آئی ء ہائی ء جواب دات۔ آئی ذہن ء یک نوکیں سوتے ء جاہ جت، شیطانی سوت۔
دژمنانی موسیک، کہولے کجام اوں دژمن، خون وار، ناہار، چیر اندریں، ہترناکیں
سوت ء باپشت ء دم تو سیں، کہولی سوت گریوگ ء لگ ات۔ زوم شہ چیلک ء گوں

مدان مدان جہل ء گوانزگے نیمگ ء آنگ ء آت ، جیونا گوں کسانیں توار ء جادوئی چیزے وانگ ء لگ ات داں کہ آشہ شیطانی اُرش ء بہ رکت ایت۔ ایسی ء ہوار شہ آئی ء جُفتیں دنمانی شم ء ”Hail Marry“ اوں دراتک۔ بلئے کینو شیوار ات۔ آ کوئی ء تہا بید شہ توارے ء گوں ہاموشی ء اے ندارگ ء چارگ ء آت۔ آئی ء دست آئی ء دیم ء ات انت ء دستے دل جہل ء ات انت ، وہدیکہ آئی ء چم زومے سر ات انت شہ گوانزگ ء کو یوٹیووتی دست ء آئی ء نیمگ ء شہارگ ء ات کینو آئی ء کرے رسگ ء گوں اے ہترہ زاننگ ات آوشات آئی ء لٹک برزاشت ء ہترناکیں ڈنگ ء گروشک دات۔

کینو ء وتی دم داشت ء بٹے وڑاوشات۔ آ جیونء جادوئی لبزراں اُش گنگ ء ات ، گوں جادوئی لبزراں ہوار آڈرمنے شیطانی سوت ء ہم گوش دارگ ء ات ، داں وہدے کہ زوم دیم ء جنزگ ء ات آسرات نہ کت۔ ہمے مارگ بوئگ ء ات کہ شہ ہمیشی موت آنگ ء انت۔ کینو ء وتی دست گوں مدان ء ء دلجمی ء دیم ء بُرت۔ ڈنگ جنوکیں لٹک برزبوت۔ ہمے ساعت ء کو یوٹیوکندان ء چپیک ء راسرینت ء زوم کپت۔ کینو ء وتی دست دیم ء بُرت داں کہ زوم ء گپت بہ کنت ، بلئے آشہ آئی ء دستے آنگ ء ساری کپت ء پداکپت اوں زہگے کوپکے سرا کہ وتی کارے گرت۔ پدا ہترم گپتگیں کینو آراگپت ، آرا گوں وتی دستاں لتارت۔ آئی رندا آراڈگار ء دور دات ، ء شری ءے سراجت۔ کو یوٹیو گوانزگے تہا شہ درد ء چہہال جنگ ء ات بلئے کینو وتی دژمن ء رداں ہما وہدجت کہ آہلاس نہ بوئگ ات شہ زہر ء آئی ء دنمان ء چم ترسینگ ء ات انت ، دژمنے سوت گوشاں کر گنگ ء ات۔

اے وہدے زہگ جیونء گٹ ء ات۔ آڈنگ جتگیں ٹپ ء گندگ ء ات ء ہما

جاگہ سہر بونگ ء آت۔ جیوناء ہماٹھے سراوتی لُنٹ ایر گرت آنت ء زہراناں چُش ات
 ء ٹنگ گرت آنت پدا چوش ات دور دات آنت۔ وہدیکہ کو یوٹیٹوشہ درد ء چلانگ
 ء آت۔ کینونہ زانت کہ آپجے بہ کنت۔ گوشے آبے وس آت۔ زہگے گریوگاں میتگ
 ء راجم گرتگ آت۔ آدراہ شہ وتی جُھگی آل ڈن ء دراتک آنت۔ کینو ء براس ٹومس
 (Tomas) آئی ء زندیس لوگ بانک اوپو لونیا ء آئی ء زہگاں اندری دروازگ داشت
 وہدیکہ آئی ء پُشت ء اوشتوکیں دومی مردماں تہے چارگے جہد گرت۔ یک کسانیں
 زہگے شہ ٹانگانی نیام ء دراتک داں کہ اصلیں ندرارگ ء دیست گرت بہ کنت۔ دیے
 ساڑی ایں مہلونک پُشت ء مردماں گوشگ ء آت انت کہ زہگ ء رازوم ء وارنگ۔

جیوناء یک ساعت ء واستہ ء زہرے چونگ بند گرت، شہ ڈنگ ء ودی
 بو ء کیں کسانیں ٹپ کمیں مزن بوتگ آت ء ٹپے کرے جاگہ شہ چونگ ء اسپیت
 ات بلئے سہری یے تالان بوت۔ اودا ساڑی نیں دڑاہیں مہلونک ء اے زاننگ ات
 کہ زوم چنکس ہترناک انت بوت کنت کہ مزنیں مردم شہ ایشی ڈنگ ء سک نادراہ
 بہ بنت۔ بلئے زہگ شہ ایشی زہر ء الم مُرت اوں کن آنت۔ دڑاہیں زانت آنت کہ
 ساری ء گوات گپت پداتپ آئی ء رنداگٹ بند بیت ء اگاں زہر زیات بوت گڑا
 کو یوٹیٹومرایت، بلئے زومے ورگے درد کم بوہان آت۔ پرچہ کہ کو یوٹیٹوئے چیہال
 نوں کم بوہان ات آنت۔

کینو ء راوتی لوگ بانکے اوپارے سگے سرامدی حیرانی ات آت۔ آتا بعدار،
 گپ زوروک، وش تب ء شیواریں جنین ء آت کہ آئی مزنیں جھائے کسیتگ ات
 بلئے ہچنہ گوشگ آت ء۔ آشہ کینو ء زیات برداشت کنو کے ات داں اے حد ء کہ
 گژن، تن ء محنتی کاراں اوں دیم ء دیم ء آت۔ وہدے ایک دارے تہا بوتگ آت

گڑا ہے مارگ بوت کہ یک زرنگیں مردم نے نشتگ۔ بلنے اے وہدا آئی ء یک حیرانگی ء، ہسکی ایں گپے گرت۔

”ڈاکٹر۔۔۔۔“ آئی ء گوشت۔ ”بروڈاکٹر ء بیار“ اے گپ ء رادر اہیں مردماں اُش کت کہ آکڈ کے پشت ء کاہ ء بوچانی حد ء انیل ء اُشتاگ اتاں۔ آہاں اے گپ پدا گوشت کہ ”جیوناڈاکٹر لوٹا مینگ لوٹ ایت“۔ اے یک عجب نیں گپے ات یک یات داروکیں گپے۔ ڈاکٹرے لوٹا مینگے واہش۔ آروٹا مینگ یک یا تگار یں عملے بیت۔ ڈاکٹر اے جھگی، گند ء گسٹریں میدگاں، جبر نیا تلگ ات۔ آپرچہ بنیت وہدیکہ شہر ء پکا ء پلستر گر تگیں بان ء ماڑیانی زرداریں مردم شہ ساری ء ہموداساڑی انت؟

”آکدی نیت انت“ اوداساڑی نیں مردماں گوشت ”آنیت انت“ دروازگ ء ساڑی نیں مردماں گوشت ء اے گپ اوں اُش کت۔

”ڈاکٹر نیت انت“ کینو جیونا ء گوشت آئی ء وتی سرچست گرت ء کینو ء چارات۔ آئی ء چٹانی تہا یک انچیں سرد مہری یے ات چوش کہ مادگیں مزارے چٹانی تہا بیت انت۔ اے جیونا ء اولی بچک ات۔ اے جیونا ء زند ات۔ کینو اے تاگت ء رادیت ء وتی کہولی سوت ءے حیالی نیں موسیک اُش کت۔ کہ آئی تہا مز نیں سرد مہری یے ساڑی ات۔

”پدا آہائی کراروت انت“ جیونا ء گوشت۔ پدا گوں یک دستے ء شال ء را زرت ء وتی سرایر گرت، آئی ء یک بہرے دردواریں زہگے سرا۔ اے پیم ء کہ آئی ء چم شہ روشے بزمشاں رکینگ بہ بنت۔ دروازگ ء ساڑی نیں مردماں پُشت ءے مردمان ء تیلانک دات ء دُور گرت داں کہ آڈن ء در بیا انت۔ آئی ء پُشت ء کینو شہ

دروازگ ء دراتک ء گنڈ ء بیٹھیں ء گنڈ ء گسٹریں راہاں شت آنت۔ آہانی پُشت ء
ہمسیاگانی مز نہیں کسا سے گون آت، اے نوں ہمسیاگانی مسئلہ جوڑ بوتگ آت۔ آہاں
شہرے نیام ء یک پید لیں روانکے ء دروشم زرتگ آت۔ دیم ء جیوناء کینوے، آہانی
پُشت ء جان ٹومس ء اپولونیا گوں وتی مز نہیں لاپ ء، کہ پرانی روگ سک گران آت
ء پدا دراہیں ہمسیاگ گوں وتی زہگاں گام جنان اتاں ء زردیں روچے بز مش آہانی
پُشت ء سر ات آنت کہ چہ ایثی ء آہانی ساہگ آہانی دیم ء ات آنت چوش کہ آوتی
ساہگانی سراروگ ء ات آنت۔

نوں آہا جاگہ ء رستگ ات آنت کہ اودا جھگی کڈک ہلاس بوتگ آت آنت
ء پٹکس بان ء پلستری گس بندات بوتگ آت آنت۔ بز ان شہرے پلسل ء تہے
سردیں باگ کہ اودا آپ دینگ بوتگ آت ء ”بوگنویلیا“ ء شاہڑ دیولانی سرا سہر،
اسپیت ء جامنی رنگے پٹانی بہارے پیش دارگ ء ات۔ آہاں شہ باگانی تہامر گانی توار
اُش کت آنت آہاں شہ سنگاں جوڑ بوؤکیں سڑ کے سرا آپے ریچگے توار اُش کت۔
روانک شہ مز نہیں پلازہ ء گوست ء چرچے دیم ء رست۔ روانک (جلوس) نوں مز ن
بوتگ آت۔ نوکیں آؤکاں گوٹنگ بوت کہ زہگ ء رازوم ء چے ڈول وارنگ آئی ء
ماس ء پس آراڈاکٹرے کرا برگ ء آنت۔ نوکیں آؤکانی تہاشہ چرچ ء دیم ء پکیر
اوں ہوار بوت آنت کہ آزانکاریں معاشی زانکار ات آنت۔ آہاں جیوناء کو نہیں
سبزیں سکرٹ ء شالے سرارسانی نمی دیست۔ مودانی بندوکیں سبزے ربن
دیست۔ کینوے کوہنی ء اندازگ جت ء ہزار رندا شستگ ایس آئی ء پچان ء چارات ء
اے اندازگ جت کہ اے باز غریبیں مردم آنت۔ پرے حاتر روانک ء گوں ہوار

شُتِ اَنْتِ كِه به گنداں چو نئیں ڈرا مہے بیت۔ چرچے دیے چاریں پکیر شہرے ہمک
 ٹوک ء چہ سہی ء سرپردات اَنْت۔ اے مردم ورنائیں زالانی جز گانی نودر برات اَنْت
 آشہ گنا ہے منگ ء رند و ہدے واتر بوت اَنْت گڑا آہانی گناہانی پیم اوں زانت اَنْت۔
 آکسان کسانیں اسکینڈل ء شہ مزن مزنیں جُرماں اوں سرپردات اَنْت، آچرچے
 ساہگ ء وپت اَنْت۔ داں کہ کسے آہانی زانگ ء ابید ہچ وڈیں تسلائے گیت مہ کنت۔
 آہان ء ڈاکٹر ء اوں شری ء زانت۔ آئی جہالت، آئی ظلم، آئی جوفہ ء آہانی گناہاں
 شری ءے سرا سرپردات اَنْت آشہ آہانی بدیں کرد ء اوں سرپردات اَنْت۔ آئی
 داتگیں نام گپتیں حیرات ء ہم زانت اَنْت۔ آہاں آئی مُردگان ء اوں دیستگ اَنْت
 کہ چرچے آرگ بوتگ اَنْت۔ چوش کہ عشائے ربانی ءے دعا ہلاس بوتگ اَنْت
 ء آہانی کارے تہا کئی اتگ اَنْت۔ پرے حاترا پنڈوک ہم گوں روانک ء گون اَنْت
 اَنْت، آگوں وتی سنگتاں کہ آپٹ ء پول کارا تاں۔ زنڈیں ء نابودیں ڈاکٹرے اے
 مسئلہ ءے باروازانگے حاترا دیم ء شُت اَنْت کہ بچاراں آگوں زہگ ء چے کنت کہ آرا
 زوم ء وارنگ اَنْت گوں تیزیں گاماں روکیں جلوس آخر ڈاکٹرے گیس ء دروازگ ء
 اتک ء رست ات۔ آ آپے ریچگ ء مرگانی و شیں توارا اُش کنگ ء ات اَنْت۔ آگوں
 دراجیں روپگ ء سڑکے شودگے توار ء اوں اُش کنگ ء ات اَنْت، آشہ ڈاکٹرے
 گیس ء آوکیں ہوکے گوشتے پچگے و شیں بوہ ء مارگ ء ات اَنْت۔

کینو گڈ ء منجے تہا کپت۔ اے ڈاکٹر شہ آہاں نہ اَنْت۔ اے ڈاکٹر ہمارا ج ء ٹکے
 مردمان اَنْت کہ آہاں کساس چار صد سال ساری کینو ء ٹک ء بولکان ء جتگ ء لٹینگ
 اَنْت۔ اے پیم ء آئی ء ٹک گُژن ء ترسے آماج بوتگ اَنْت پرے حاترا گوں تیزی ء

آؤ کیوں روانک ڈاکٹرے دروازگ ء گوں عاجزی ء رستگ ات ء چوش کہ مدامی بوتگ ات، وہدے کینو گوں اے راجے مردے ء دچار بہ کپت ایس گڑا آئی ء وتار انزور، بیم ء آماج ء ناراض مار اتگ ات۔ زہر ء بیم دوئیں یکجبات ات۔ پرے حاترا ڈاکٹر ء راجنگ ء کُتنگ زیات ارزان ات شہ ایشی کہ گوں آئی ء گپت ء تران بہ کن۔

وہدیکہ کینو ء وتی راستیں دست پہ دروازگے ٹلگ ء شہاردات ایک ملوری ءے آماج بوت ء دژمنے سوت ء آئی ء گوش کرسُگرت ات۔ آئی ء لُنٹ گوشے گوں دنناں لچت ات، پدا اوں گوں چپیں دست ء آئی ء وتی ہیٹ دور گرت ء ودار ء لگ ات۔ جیوناء گپت ء کو یوٹیٹو ہونار ات ء آئی ماس ء وتی مہر درشان گرت۔ روانک ء مردم آئی ء نژیک ء ات ات داں کہ ہر چیز ء بہ گند ات ء اُش بہ کن ات۔ ساعتے ء رند مز نیں گیٹ کمئیں بچ بوت۔ کینو ء سبز ء آبادیں باگے ڈولدار ی ء سردی ء را دیست ء مار ات۔ شہ تہا فوار ہے آپے توار آہگ ء ات۔ تہا اوشتو کیوں مردمانی وتی راج ء بولکے ات۔ کینو گوں آہاں ہمائی زبان ء گپت جت کہ ”گوندیں نوک ودی بوؤ کیوں زہگ ء رازوم ء وار تگ“ کینو گوشت ”آرازوتان زوت دارو درمانے ضرورت ات۔“

سوت کمئیں بند بوت ء ڈاکٹرے نوکر ء ہما کو ہنیں زبانی تہا گپت جنگ ء انکار گرت۔ ”کمئیں بوشت“ آئی گوشت۔ ”من حال دیں“ آئی ء گیٹ بند گرت۔ شہ برانزنا کیوں روح ء اسپیت ایں دیوالے سرا مردمانی شُبین جوڑ بوتگ ات ات، آرا آبریشمی وابے گد گور ات ات کہ شہ پیرس ء اتنگ ات ات ء سینگے سرا کمئیں تک ات ات۔ آئی ء گپت ء چاندی یے یک ٹرے ات کہ آئی تہا چاکلیٹ ء

یک کسانیں پیالہے ایر ات و ہدے آنا زر کیں پیالہ ۽ راگوں وتی زندگی ماسی ۽ چونکی
لنک ۽ زرتگ ات۔ گڑاے عجب در ابوت و ہدیکہ ایندگہ سے ایں لنک جتا گندگ
بوت انت۔ آئی ۽ چٹانی تھا یک فکرے ات ۽ شہ یک بے دلجمی ۽ آمو نجا در ابوت۔ آ
یک زندگی مردے ات ۽ آئی گٹ گشتگ ات۔ چوش کہ آئی گٹ شہ پیگ ۽ پڑ بہ
بیت۔ آئی ۽ کرا یک ٹیبل ۽ سرا گھٹی ۽ سنگریٹے ڈبہے ایر ات۔ کمرہے رنگ ۽
روغن گران ۽ تہار وڑ ات۔ دیوالانی سرا لگو کیں عکس مذہبی ات انت۔ داں اے
حد ۽ کہ آئی ۽ مریگیں لوگ بانک ۽ راہشتے تھا پیش دارگ بوتگ ات۔ ڈاکٹر یک
کسانیں و ہدے ۽ واستہ مزینیں دنیاے بہرے بوتگ ات ۽ نہ کہ ذرا ہیں زند ۽ فرانس
۽ واہش ۽ داشتگ ات۔ آئی گوشت ”آیک مہذبیں دنیاے ات“ آئی ۽ مول ۽
مُراد ات کہ اینکس کم زرانی تھا آئی جوانیں وڑے ۽ ریٹورنٹاں وارت ۽ نوش
ات۔ آئی دومی کوپ شہ چاکلیٹ ۽ پُگرت ۽ ویشیں اوں زرت۔ نوکر شہ گیٹ ۽
اتلگ ات ۽ ہے ودار ۽ ات کہ ڈاکٹر چے گوشت۔ ”ہاں؟“ ڈاکٹر ۽ جُست گرت۔
”گوں گوٹو ۽ یک انڈین ۽ گون انت، گوشت کہ آرازوم ۽ وار تگ۔“
ڈاکٹر شہ زہر گرگ ۽ ساری، پیالہ گوں دلجمی ۽ جہل ۽ ایر گرت۔

زاناں لولوکانی ورگے دارو ۽ درمان ۽ ابید من ۽ دگہ کار نیست؟ من یک

ڈاکٹرے اوں۔ دلوتانی طبیب ۽ نہ اوں“

”ہاں، منی واجہ“ نوکر ۽ گوشت۔

”زاناں آئی ۽ کرا زرت ۽ مرے است؟“ ڈاکٹر ۽ گوشت۔ ”نا، آئی ۽ کرا زرت

بیت انت۔“ من دنیاے تھا کیگیں مردم اوں کہ مُفت ایں کار کیں۔ من نوں شہ

ایشی دم بُرتگ۔ بچار باریں آہاں زراست انت؟

نوکر ۽ گیٹ ۽ راکمیں پچ گرت ۽ مردمانی نیمگ ۽ چارات ۽ اے رندی وتی
کوہنیں زبان ۽ گوشتے۔

”زاناں دارو ۽ درمانے واستہ شمارازر گون انت؟“

کینو کمبل ۽ چیر ۽ وتی دست بُرت ۽ شہ جاگے ۽ کاگدے در گرت کہ
باریں چنت رند ۽ پتاگ ات۔ آئی ۽ آرا پچ گرت کہ شہ آئی ہشت بد ڈولیں مُروارد
در اتک۔ اے ہما وڑا بد صورت اتاں چوش کہ سڑینگ ایں ریش یادانگ۔۔۔ بے
کار، بے فاندگ۔ نوکر ۽ کاگد زرت ۽ گیٹ ۽ را پدا بند گرت۔ بلئے اے رندی
آزیات دور نہ شت۔ آئی ۽ گیٹ ۽ راہمنکہ پچ گرت کہ کاگد ۽ پدا بہ دنت۔

”ڈاکٹر ڈن ۽ شتگ۔“ آئی ۽ گوشت، ”آیک سک نادزاہیں مردے ۽ واستہ
لوٹا مینگ بوتگ“ گوں حجاتی ۽ آئی ۽ گیٹ ۽ رازوت بند گرت۔ نوں روانک گمنا کی ۽
آماج ات۔ آمردم واتر بوت انت۔ پکیر چرے سیر یانی سرا اتک ۽ نشت انت۔
در آمداں وتی راہ گپت، ہمساگ اوں یک کر بوت انت۔ دانکہ کینو زیات حجات مہ
بیت۔ کینو، گوں جیوناء داں دیر ۽ گیٹ ۽ دپ ۽ اوشتاں آئی ۽ گوں کرار ۽ ہیٹ
وتی سرا گرت پدا بید شہ چیزے گوشتگ ۽ آئی ۽ گیٹ ۽ را گوں زور ۽ مُشتے زبڑات۔
پدا گوں حیرانی ۽ وتی پُر شتگیں لنگ آں چارات کہ چہ آہاں حون در آنگ ۽ ات۔

دومی در

اے شہر دریائے ہماشاہیگا نہیں کرا آباد انت کہ اودا زرے چول کاینت ء
 ہوار بہ انت۔ تیا بے کرا کو نہیں، زردیں ماڑی مک انت ء تیا ب ء اسپیت ء سبزیں
 بوجیگ کہ شہ نیارٹ ”Nayarit“ ء اتلگ ات انت ء آہاں شہ کرناں ساری واٹر
 پروف پلستر جتگ ء محکم کنگ بوٹگ انت ء اے دریاوردانی یک چیریں از مئے ات۔
 اے بوجیگ بُرز ء باز ڈولدار ات انت کہ آئی دیم ء بہر کمانے ڈول ء نیام ء دؤر
 ”انج“ ء گوں آئی ء ہوار چیلک ء بستگس کسانیں بوجیگے ات۔

تیا بے ریک زرد ات بلئے آپے کرا ہشت، سنگے ٹکر ء سونس ات انت۔
 ریکانی ٹنگاں تگس اوں ساڑی ات انت شہ کسانیں کونڈاں تگس (کیکٹا) برے تہاء
 برے ڈن ء دراتک انت زرے تہا اوژنا کنوکیں چیزانی کئی نہ ات۔ سبزیں کاہ ء زری
 اسپ (Sea horses) گوں ایشی تچک ء ات انت۔ کاہانی سرالولک ء زہرناکیں
 ماہیگانی قوزہ ات ء رنگی میں اوژنا کنوکیں تگس ایشی سراسٹ ات ء کپت انت۔

تیا ب ء گزنگیں ٹچک ء ہوک وتی ورا کے درگیجگ ء یلہ ات انت کہ بلکنا
 گوں مزنین چولاں مُر تگیں ماہی یا گزازی مُر گے بنیت انت۔

ایشی تہا بچ ہتکے نیست ات کہ سہب یک باپوریں سہبے ات۔ دنزء پریشنگے
 آپ بیگواہ ات انت ہماگوات کہ شہ آئی، لہتیں چیز مزن درابہ بنت انت۔ ذراہیں

زیرا روتی امبازاں زرتگ ات۔ اے پیم ۽ ہمک چیز غیر گواچنی ۽ ہمک نگاہ بے باوری ۽ آماج بونگ ۽ ات۔ پرے حاترا زرد ڈگار صاف ۽ سہلہ ۽ واب رنگ ات۔ بلکنا اے پرے حاترا ات کہ تیب ۽ مردم گواچن ۽ خیال ۽ گیشنت گرت بہ کن انت بلتے آہان ۽ وتی چٹانی سرا باور نہ ات کہ شہ آئی دوری ۽ کساس زانگ بہ بیت یا صاف ۽ سہلی اندازگ بوت بہ کنت، شہر ۽ تیب بے کرا کٹڈ ۽ بیٹ ایں علاقہاں داں دور ۽ جز ۽ بوٹگ رستگ ات انت ۽ ندرگ روژنا ات۔ وہدیکہ دومی نیمگ ۽ کٹڈ ۽ بیٹ ایں جنگل سبز رنگے یک بلا کے ات۔

دور تیبی جاگہ اے چٹو کیں ندرگے پشت ۽ چیر ترا تگ ات کہ چو آپے ڈول ۽ گندگ بوت۔ اودا چٹاں گوں گندگے سرا باور کنگ نہ بیت آئی، چٹیں ثبوتے نہ بوتگ ات کہ تو ہرچی کہ اود ۽ دیستگ ات کہ گواچنی است ات یا نہ۔ ۽ اے تیب دپی ہندے نندو کاں اے اُمیت ات کہ ذرا ہیں جاگہ ہمانیمگ ۽ انت ۽ اے آہانی واسٹہ ۽ حیرانگی ۽ ٹو کے نہ ات۔ آپے سر برارودے ڈولیں دنزے تالان ات کہ آراروچے گر میں بر مش شنگ ۽ شانگ کنگ ۽ گلانش اتاں۔

دریا وردانی ”ماہی گیرانی“ جھگی (کٹڈک) شہرے راستیں نیمگ ۽ تیب بے پشت ۽ ات انت ۽ ہمے جاگے دیم ۽ بوجیگ ۽ یکدار اوشنتوک ات انت۔

کینو ۽ جیونا مدان مدان ۽ آہان ۽ تیب بے ہما جاگہ ۽ اتک انت کہ اود ۽ کینو ۽ بوجیگ ات۔ ہمے آئی ۽ گران بہا ہیں چیز ات۔ اے بوجیگ باز کوہن ات ایشر ا کینو ۽ پیرک ۽ شہ نیارٹ ”Nayarit“ ۽ آورنگ ات ۽ کینو ۽ پس ۽ رادانگ ات۔ اے پیم ۽ نول ایٹی واہند کینو ات۔ ہمے بوجیگ آئی روزگارے وسیلہ ات۔ بوجیگ واہندے

ذمہ واری ات کہ آوتی زال ء وردن ء ورا کے بند و بست ء بہ کنت۔ ہمے بوجیگ ات کہ آہانی لاپے جل ء بہ تو سین ایت ء ہمک سال کینو ء گوں پلا سڑ ء ایشی ء گنڈ ء سنڈ گرتگ ات کہ ایشی چیریں وڈ ء ڈول اوں آئی ء پس ء آرا ہیل داتگ ات۔ وہدے آئی ء کرا رست۔ آئی گوں مہری وتی دست آئی ء سر ء سمار ات انچش کہ مدامی آئی ء گرتگ ات۔ آئی ء وتی باسکٹ ء دوئیں چینگ آں بوجیگ ء کرا ریکے سرا ایر گرت۔ پدا کمبل ء راپتایان ء بوجیگ ء کمانے وڈیں بہر ء گوں یکجا گرت ء ایر گرت۔

جیونا کو یو ٹیٹو زرت ء ہمے کمبل ء سرا اوپنیت۔ پدا وتی شال آئی ء سرا ایر گرت۔ داں کہ روچ آرا مہ سوچیت۔ اے وہد ء آسہڑ تیگ ات۔ بلئے کو پگ ء گوات داں آئی ء گردن، گوش ءے چیرا ء داں دیم ء تالاں بوتگ ات۔ آرا کمئیں تپ اوں است ات جیونا آپ ء کرا شت ء زرے سونس جم کنگ ء رند آئی ”پلٹس“ جوڑ گرت ء آرا کو یو ٹیٹو ءے کو پگ ء سرا ایر گرت اے یک جو انیں علاجے ات بلکن شہ ڈاکٹری دارو ء درمان ء شر تر۔ بلئے اے علاجے، پچیس ارزشتے نیست ات پرچہ کہ اے بازارزان ء بے قیمت ات۔ کو یو ٹیٹو ء ”ٹینٹنس ء“، گورنہ جتگ ات۔ بلکن ایشی سبب ایش ات کہ جیونا ء ہما و ہد ء زہران ء چونس اتگ ات بلئے آوتی اولی زہگے بارو ء دلجم نہ ات آئی ء وتی زہگے واستہ ء جان سلامتی ءے دعا اوں نہ گرتگ ات۔ بلکن آئی ء اے دعا گرتگ ات کہ آرا یک مر وار دے بہ رس ایت داں کہ آوتی زہگے علاج ء گرت بہ کنت۔ پرچہ کہ انسان ء زہن ہما پیم ء بے گواچن انت چوش کہ تیاب ء پریشنگے آپ۔

کینو ۽ جیوناوتی بوجیگ ۽ راتیلانک دیان ۽ آپ ۽ آورت وهدے آپے تہا
 شت گڑا جیونا آئی ۽ تہا سوار بوت، وهدیکہ کینو داں ہما وهد ۽ تیلانک دات داں کہ آ
 روان نہ بوت ۽ گوں چولاں دیم پہ دیم نہ بوت۔ پدا کینو ۽ جیونا آرا ہلائینان ۽ زر ۽
 آورت۔ پدا آرواں بوہان ۽ تیز تر بوت۔ ایندگہ مَر وار درر گیجوک باز دور شنگ ات
 انت۔ لہتیں ساعتانی تہا کینو دیست گرت کت کہ آدز ۽ مَے تہا ”صدفانی“ بسترہ ۽
 سراروگ ۽ انت۔ آپاں بروکیں روژنائی ۽ بزمش ہما صدفانی سرا کپگ ۽ ات انت
 کہ آزر ۽ تہا ایر کپتگ ات انت۔ اودا پُر شتگیں ۽ پچیں ”صدفانی“ مزین کسا سے
 کپتگ ات۔ زر ۽ اے ہما وڈیں جہلانکی ۽ ات کہ آئی اسپین ۽ بادشاہ ۽ راہمنکہ
 مزین ۽ استومند گرتگ ات کہ آکو نہیں زمانگ ۽ یورپ ۽ یک مزین طاقت ۽ جوڑ
 بوتگ ات۔ آمر ۽ جنگانی حرج ۽ درج ۽ ابیدوتی اروا ہے تاہیر دیگ ۽ ”گر جاگھرائی“
 رنگ ۽ روغن کنگ ۽ اوں ساڑی ات۔۔۔۔۔ اے پچیں کر کینکانی سرا کساں کسانیں
 تگس لک کپت ۽ ایر کپت انت۔ گوں اے صدفان بلکنا ویلے اوں بوتگ ات۔
 ریکے کجام اوں دانگے اودا اتلگ ۽ گوشتے ”سوزشے“ سبب جوڑ بوتگ ۽ آئی ریکے
 زڑہے سراوت رگیگی جہزہے ردا سیمنٹ ۽ محکم ۽ لیسیں بہرے جوڑ گرتگ بلے
 یک رندے بنا بوتگ ۽ رنداے عمل ہے پیم ۽ برجہا مان ایت۔ بزاں ریکے ۽ ہے
 زڑہے سرا کہ ایشرا ڈٹی جون بہ گوشاں سکیں لیسیں بہر داں ہما وهد ابداناں روت
 داں کہ صدف پچ مہ بیت مہلونک شہ کرناں اوژنا کناں آپے چیرا جہلانکی ۽ روا انت
 ۽ صدفان ۽ پچ کن انت، پزوش انت ۽ ہے ریک ۽ زڑہے کہ آئی سرا صدف ۽ محکم ۽
 لیسیں بہرے جوڑ گرتگ، ہمیشی درگیجگے جہد ۽ کن انت۔ ”گوہرے“ درگیجوکیں

اوژناگرانی دور دا تگلیں پچیں صدفانی کرّماہی آنی مز نہیں کسا سے گندگ بیت کہ آ
 صدفے درپشوکیں بہرے سُنٹ جن آنت ءِ روائنت۔ بلئے مُرواردا نچش دست نہ کپ
 ایت ءِ اگاں کسے ءِ رادست کپ ایت۔ گڑاگوں آئی خدا یاد یوتائی مدت ءِ کمک
 گون بیت انت۔

کینو ءِ کرّا دو چیلک ات انت۔ یکے ءِ مز نہیں سنگے بستگ ات ءِ گوں
 دومی ءِ یک ٹوکری آئی ءِ وتی جاگ ءِ ٹراؤزر کش ات ءِ وتی ہیٹ (کُلاه) بوحیگے تہا ایر
 گرت۔ آپ برابر ات آئی ءِ یک دستے ءِ سنگے ات ءِ دومی دست ءِ ٹوکری زرت۔ پدا
 آپے تہا شت۔ گرانیں سنگ ءِ آراداں جہلانکی ءِ بُرت ءِ سر گرت۔ جہل ءِ بُر بڑی ءِ
 بلبہ جوڑ بوت انت۔ پدا آپ صاف بوت ءِ آئی ءِ دیست گرت۔ آپے سر برا یک
 شیشگے جنگ ات شہ آئی ءِ روژنائی داں جہل ءِ شتگ ات ءِ آہاں شہ ایسی بوجیگ ءِ تلو
 دیست گرت۔

کینو گوں حیال داری ءِ سر ءِ پُر گرتگ ات کہ چومہ بیت شہ آپے چولاں
 ریک ءِ حاک بہ جُجب انت۔ آئی ءِ پادانی کرّا سنگ ءِ رادیسٹ ءِ آئی ءِ وتی دستان ءِ کار
 بندان ءِ صدفے مز نہیں کسا سے ءِ تہا وتی جُہد بر جاہ داشت۔ جاہے صدف جتا جتا
 کپتگ ات انت ءِ جاہے مز نہیں کسا سے ء۔ آئی ءِ آہاں زرت ءِ وتی ٹوکری ءِ مان
 کنان کت انت۔ لہتیں جاہ ءِ کرکینک ”صدف“ یکے دومی ءِ ہوارات انت۔۔۔۔

نوں ہرچی کہ بوتگ ات۔ کینو و ایندگہ دڑاہیں مردم شیر ءِ باگلانی تہا جن
 انت اش۔ آہاں ماہی آنی سوت جوڑ گرت، زرے مستی ءِ زرے واؤ ءِ آرامے،
 تہارونکی، روژنائی ءِ ماہ ءِ روچ ءِ سرا ءِ اے دڑاہیں سوتاں گوں کینو ءِ آئی ءِ مردماں

بُرت ۽ سڪ دات۔ ذرا ٻين سوت ۽ هما که آهان ۽ بے حال کنگ بوت ۽ وهدیکه آئی ۽
 ٿو کري پُربوت گُرا آسوت کينوءَ ات ۽ سوتے ”ماترا“ آئی ۽ دلے دزيگک ات انچش
 که شه دم بندی ۽ آرا آکسيجن رسگ ۽ به بيت۔ انچش که سوتے وشی، سبزيں آپ
 ات ۽ کسانين جناوراني سبکين رفتار ۽ ماهيگاني دل۔۔۔ بلئے اے سوتاني ته چيرين
 يک اندري سوتے ات که گون مُشکل ۽ آئی ۽ نيمگ ۽ دلگوش گور کنگ بوتگ ات
 بلئے آمد امي همود استگ ات۔ بازوش زمير ۽ کساس دومي سوتے ۽ گون، همگرنج ۽ اے
 سوتے ”گوهر“ بوت گُرت هر چنکه که کر کينک ٿو کري يے تهادور دينگ بوتگ ات۔
 ذرايسناني تهامُروارد به بنت۔ گماں هميش ات که اے پيم نه بيت بلئے بخت ۽ ديوتا
 بلکنا همائی حق ۽ ات انت۔ کينوزانت که بوجيگ ۽ نشتنگين جيوناپرائي جادوئی دعا کنگ
 ۽ انت۔۔۔ شه ديوتاهاں بنخته زنگ پرچه که کويو ٿيٺوءَ کوپکے گوات گتگين ٿپ ۽
 واسته ۽ بنخته ياري پکار ات ۽ چوش که سک ضروري ات ۽ واهش اول هے پيم۔ پرے
 حاترا مُرواردے باروا کسانين سوت سُهبه وهدء الم باپورين وڏے ۽ شنگ ۽ تالان
 بوتگ ات۔ بلکنا اے سوتے پيلويس شيمر، زِرے جهلانکي ۽ سوتے تهاصاف ۽
 ناز کين اندازے هو ار بوتگ ات انت۔

کينوتی شري، ورنائی ۽ طاقت ۽ مُمک ۽ داں دوکلاک ۽ بيد شه تکلفي يان
 آپے جهلانکي ۽ بوت گُرت۔ داں که آوتی کار ۽ شري ۽ سرائگرت به کنت ۽ مزن
 مز نين شريں کر کينک گچين کناناں وتی ٿو کري ۽ ماں به کتین۔ آتاء ٿوات انت۔
 پرے حاترا اے صدفاني پوش سک بند ات انت۔ ايشي راستين دست ۽ کو هي تلانک
 ات انت که گون آهان بازيں کساں کسانين صدف ليچنگ ات انت، داں اے

وہدے بے کار ات انت۔ چوش کہ کینو دومی کو ہی تلانکے نیمگ ء شنگ ات۔ پدا آئی ء
یک کور کی ء چیرا یک مز نہیں صد نے دیست۔ کہ ایوک ء ہمودا کپتنگ ات آئی
ء نزمیں ہچ مردے اودانہ ات کر کینک کتیں تچ بوت۔ ہما تلانک ء آئی ء رار کینتنگ
ات۔ کینو ء گو شے چہ ہے پچیں بہر ء روژنائی ء در آنگ ء دیست ء پدا کر کینک بند
بوت۔ آئی ء دلے درینگ تیز بوت انت۔ سوتے طرز آش کنگ بوت۔ بلکنا شہ
نگینگ ء یک و شیں زمیرے آئی ء گوشانی میار بوت۔ آئی ء صدف ء راگوں
مضبوطی ء چست گرت ء وتی سینگ ء داشت۔ آئی ء لگتے جت ء وتی پادشہ سنگ ء
دور گرت ء آ آپے برزی نیمگ ء آیاں بوت۔ پدا آئی ء سیاہیں مودشہ روچے
بز مشاں ترپگ ء لگ ات انت۔ آوتی بوجیگ ء نیمگ ء روان بوت ء صدف ء را
بوجیگ ء تہا ایر گرت۔

وہدے آ بوجیگ ء سوار بونگ ء ات گڑا آوہدے جیونا آرا مہر داشت۔ شہ
جزبگاں آئی ء چم گو شے روژنائات انت۔ بلئے آئی ء گوں دلجمی ء تاہیر ء سنگ ء را
برزا کش ات ء پدا شہ صدف ء پڑیں ٹوکری چک ات ء بوجیگ ء زرت۔ جیونا آئی ء
جزبگانی مارشت مار ات انت بلئے آئی ء انچش پیش داشت کہ آدگہ جاہے چارگ ء
انت۔ کجام اوں چیزے ء باروازیات واہشت شرنہ بیت۔ برے برے اے بخت ء
رادگہ دیحے ء برت گنت۔ اے چیزے ایوک ء لوٹ زیات شر تر انت۔ تراگوں
خدا یاد یوتاہاں گوں فہم ء زانت ء پیش آئیگی انت۔ بلئے جیونا ء وتی ساہ داشت۔ کینو
گوں چار ء بچار ء وتی کسانیں ء محکم ایں کارچ تچ گرت ء نف ء زیاں دل ء داران ء
ٹوکری ء راجارات۔ بلکنا اے مز نہیں صدف ء رارندا تچ کنگ شر تر بہ بیت۔ آئی ء

شہ ٹوکریء کسانیں صد فی چست گرت۔ آئیء رابرّات، گوشتے اندر اچارات ء
 آرا آپے تہا دور دات۔ پدا انچش لگ ات کہ آاولی رندء مز نیں صدف ء گندگ ء
 انت۔ آبو جیگ (پیزے) تلوء ء نشت، کر کینک زرت ء آرا چارگ ء لگ ات۔ سیاہیں
 کر کینک ترپگ ء ات۔۔۔ کیونو زانت کہ آرا پچ بہ کنت یا مہ کنت، آئیء ہرچی کہ
 دیستگ ات بوت کنت آچیز نہ ات اے زرء تہا اصلی ء گوا چنی ترپگ ء شہ زیات
 غیر گوا چنی درپش ء ترپگ زیات ات۔

بلئے جیوناء چم ہمانی ء سر اسک ات انت ء آودار گرت نہ گت۔ آئیء کو یوٹیو ء
 سرے سراوتی دست ایر گرت۔ ”ایشرا پچ بہ کن“ آئیء گوں نرمی ء گوشت۔
 کینو ء گوں شیواری ء کارچ کر کینک ء تہا ماں گرت۔ آمارگ ء ات کہ تہا
 یک سکلیں چیزے است۔ آئیء بلیڈ گوں زانت کاری ء کار مرد گرت۔ اے پیم ء
 کر کینک ء رابند کنوکیں گوشت کمٹیں سست بوت ء صدف پچ بوت ء لُنٹ وڑیں
 گوشت کمیں سٹ ات ء کپت۔ کینو گوشت چست گرت۔ آہا جاگہ ء ایر ات۔
 مز نیں مُر وار د پیلویں چوش کہ ماہ ء۔ آئیء سراو ہدیکے روژنائی کپت۔ آگوں چٹاں
 چارگ نہ بوت کہ اینکس مز ن ات چُش کہ زری کلاگ ء اسپیدگ، اے دنیاے
 مستریں مُر وار د ات۔

(چو گوشتے جیوناء ساہ بند بوت ء شہ آئیء دپ ء آسے دراتک کینو ء واستہ
 چیر اندریں سوت کہ بلکنا مُر وار دے بارو ء ات شر تر ء ڈولدار بوت۔ وشن زیمیر،
 روژنا ء سوب مندی ء چکار، اے مز نیں مُر وار دے سر برا آوتی وابے دژوشم ء
 دیست گرت۔ آئیء شہ مرؤکیں گوشت ء اے بے مٹیں نگینگ ء رازرت ء وتی

دستے دل ۽ ایر گرت پدا آرا اے دیم ۽ آدم کناناں چارات ۽ اے آسر ۽ رس ات کہ
 اے ہمک ڈول ۽ پیلو انت۔ جیونا آئی ۽ کرا اتک ۽ آئی ۽ دستے نکینگ ۽ راشری ۽
 سر ۽ چارات۔ اے ہما دست ات کہ ڈاکٹرے گیٹ ۽ ٹپی بوگ ات۔ لنگوکانی بندانی
 سرے ٹپ، زر ۽ آپے سبب ۽، بہور ۽ اسپت بوگ ۽ ات۔

جیونا بس انچش کو یو ٹیو ۽ نیمگ ۽ شت کہ آوتی پس ۽ کمبل ۽ سراو پنگ
 ات، آئی ۽ زری سونس ”پلٹس“ دور گرت ۽ آئی ۽ کوپگ ۽ راجارات۔ ”کینو“ ۽ کوکار
 گرت۔

کینوشہ مَر وار دے سر برادیسٹ کہ آئی ۽ زہگے کوپگ ۽ گوات کم بوہان
 انت۔ شہ آئی ۽ جان ۽ زہر کم بوگ ۽ ات۔ پدا کینو ۽ نکینگ وتی مُشت ۽ بند گرت ۽
 جز گانی آماج بوت آئی ۽ وتی سر کمئیں پُشت ۽ بُرت ۽ شہ وشی ۽ کوکارے جت۔ آئی ۽
 چم بُر زاشت انت ۽ گوں کوکار ۽ گوشے آئی ۽ بالاد سخت ۽ ڈڈ بوت۔ دومی بوجیگانی
 مردماں آئی ۽ نیمگ ۽ چارات ۽، سبکی ۽ شابی ۽ وتی وتی بوجیگانی دیم کینو ۽ بوجیگ ۽
 نیمگ ۽ گرت۔

سیسی در

کسانیں شہر یا مینگے وتی جتائیں وڑے پیم انت۔ آئی ءیک سرے بیت، کوپگ بنت ء پاد بیت انت۔ اے شہر شہ دومی شہراں جتا انت۔ انچش کہ اے پیمیں دو شہر یک پیم نہ بنت ء شہرے وتی وڈے پیم ء جبرگ بنت۔ اودانو کیں حال ء احوال چہ پیم تالان بنت انت۔ حال شہ آبچک ء زیات بیت کہ آئی ءیک حالے زرتگ ء آئی ء رسینگ ء مچک ء انت۔ اودے حال شہ بچک ء ساری تالان بیت۔ شہ ایٹی ء زیات تیز کہ زال شہ جنگلہ ء توار بہ جنت۔

دننگہ کینو ء جیونا وتی جہگی ء نہ رستگ ات انت کہ میتگے تھا اے حال تالان ات کہ کینو ء دنیاے بے مٹیں مرور در گہتگ۔ ایٹی ء ساری کہ کسانیں زہگے چیزے لبز بہ گو شیت آئی ء ماس زانت کہ آچے گوشگ لوٹ ایت۔ اے حال شہ جھگیاں (کڈیاں) در اتک۔ شہ چولاں صاف بوہان ء داں شہرے پکائیں گسانی واہنداں سر بوت۔ اے حال باگے تھا ٹیلانی کنو کیں پادری ء اوں رست ء آئی چار ء بچار بنا گرت۔ آریات اتک کہ چرے تھا چے پے کنگ ء ضرورت انت۔ آئی ء فکر گرت کہ اے مرور در چنکس ءے بوت کنت۔ آئی ء اے ہم فکر گرت کہ آئی ء کینوے زہگے نام بستگ یا آئی ء آرو سے کنا مینگ۔ اے حال داں دکانداراں رست ء آہاں مردینانی گدانی نیمگ ء چارات کہ آشری ء بہانہ بوتگ ات انت۔

اے حال داں ڈاکٹرءِ رست کہ گوں زالے ءِ نشتنگ ات کہ پیری آئی
 ءِ نادر اہی ات۔ چونائی ءِ اے گواچن ءِ نہ آوت ءِ نہ کہ ڈاکٹر من ایت۔ وہدیکہ اے
 گپ دیم ءِ اتک کہ کینو کئے انت گڑا ڈاکٹر سلمی ءِ ہوار دانش مند بوت۔ ”آمنی
 ”کلائنٹ“ انت۔ ڈاکٹر ءِ گوشت ”من آئی ءِ زہگے علاج ءِ کنگ ءِ اول کہ آرازوم ءِ
 دجیتگ۔“ آئی ءِ وتی چٹان ءِ بڑا شانک دیان ءِ پیرس ءِ باروا فکر گرت ءِ آراہما کوٹی
 یات اتک کہ اودا آباٹ ءِ بل ات۔ آئی ءِ پیرس نادر اہانی سراچشانک دات ءِ وتارا
 پیرس ءِ ریسٹورانٹ ءِ تہانندگ ءِ دیست کہ ویٹر آئی ءِ دیم ءِ اوشٹوک شرابے
 بوتل ءِ پیچ کنگ ءِ انت۔

اے حال داں آپکیراں اول رست کہ چرچے دیم ءِ نشتنگ ات انت ءِ
 اے حال ءِ ایشنگ ءِ آچنکس وش بوت انت۔ پرچہ کہ آہاں اے زانت کہ یک
 غریبے اگاں شہ نختے زور ءِ یک دم سیر ءِ ازگار بہ بیت گڑا شہ ایشی زیات دنیا ءِ کسے
 خیرات نہ دنت۔

کینو ءِ گراں بہائیں مُر واردے رستگ ات۔ شہرے کسان کسانیں کار
 گساں ہما مردم نندوک اتاں کہ آشہ دریا ورداں مُر وارد بہازرت انت۔ آوتی
 کرسیانی سرانندوک اتاں داں کہ مُر واردیے بیاتکین ات۔ پدا آہاں کوکار گرتگ
 ات، بہار داتگ ات داں اے حد ءِ کہ آدریا ورد ءِ رالاچار گرتگ ات کہ آوتی
 مُر وارد ءِ نیاد ءِ کم آں چہ کم بہ کن۔ بلتے یک انچیں نہادے بیت کہ شہ آئی ءِ جہل ءِ
 برگ پر آہاں ارزان نہ ات۔ پرچہ یک رندے نا ایتی ءِ آماچیں ماہی گُش وتی
 مُر وارد چرچ ءِ راداتگ ات ءِ وہدے کہ گرگ ءِ بہا کنگ ہلاس بوتگ ات گڑا

دڑا ہیں۔ گراک تہنائی ءِ نشت ءِ مُروردانی سراوتی دست سمارات آنت ءِ آئی واہش
 بوگ آت کہ آایشانی واہند بہ بوتین اتاں۔ ایشی سبب ایش آت کہ اصل ءِ گراک
 زیات نہ ات آنت۔ گروک چونائی ءِ یکے بوگ آت ءِ بازیں کارگساں آئی وتی ایجنٹ
 ننداریننگ ات آنت دان کہ مقابلہ بوت بہ کنت۔ اے حال داں ہے لبجناں سر
 بوت۔ آہانی تہامز نیں سُرءِ پُرے بنا بوت۔ ہمک مردم فکر ءِ لگ ات کہ وہد یک
 پیم ءِ نہ اوشت ایت۔ کسے کجام وہد ءِ آئی جاگہ ءِ گپت کنت۔ ہمک مردم ءِ اے اوں
 فکر گرت کہ گوں کسانیں مڈی ءِ آوتی نوکیں بند اتے چتور بنا گرت کنت۔ ہر یکے ءِ
 گوں کینو ءِ نژیک بوگ ءِ جہد گرت، آکہ آہاں چیزے بہانگ لوٹ ات ءِ آہاں کہ
 چیزے جُست گرگی ات۔ کینو ءِ دنیا ءِ دُرستاں چہ گران بہائیں مُروردے رستگ
 ات۔ مُروردے جوہر گوں بنی آدم ءِ جوہراں ہو ار بوگ ات۔ ہمک نیمگ ءِ
 یک، ہبھی ءِ حیرانی یے تالان بوگ ات۔ دڑا ہیں مردمانی دلگوش گوں کینوے
 مُروردے بوگ ات۔ آہاں اے مُرورد وتی وابانی تہا دیست۔ اٹکل، باند اتے
 چن ءِ لانچ، واہگ، پکار ءِ ضرورت، است و مندی، غریبی ءِ ہمک مردے نیز گاری،
 وہدیکہ اے راہاں یک مردے چو دیوال ءِ اُشتانگ آکینو ات۔ پرے حاترا گوشے
 آہمک مردے دژ من جوڑ بوگ ات۔ کینو اے میتگے تہا یک سیاہیں ساہگے مارگ
 ءِ ات کہ آئی ءِ سیاہی زومے سیاہی ءِ ڈول ءِ ات یا گڑ اورا کے وٹیں بو ءِ ہو ار گشن یا
 مہر ءِ ز بہریں مادگیں مزار۔۔۔

میتگ عجب ایں جاورانی آماج ات۔ بلئے کینو ءِ جیونا ءِ گوشے شہ اے چیزاں
 سرپد نہ ات آنت۔ پرچہ کہ آنہ ایوک ءِ وش اتاں، بلکنا آہانی حیاں ات کہ ہمک

مردم آہانی و شیاں ہوار انت۔ جون ٹومس ء اپولونیا ہم وش اتاں۔ بیگہے و ہدء
 و ہدیکہ روچ شہ کوہاں گوزان ء زرے تہا پہ بڈگ ء لڈان ات گڑا ہے و ہدء کینو گوں
 جیوناء وتی گیسانندوک ات ء آہانی گیس شہ ہمسایگاں پڑ ات۔ اے گران بہائیں
 مُر وارد کینو ء دست ء ات کہ شہ آئی زند ء طاقت ء مارشت و دی بونگ ء ات ء
 ”گوہرے“ موسیک ء ہوار کہولے موسیک یک وش رنگی ء تالاں کنگ ء ات
 انت۔ ہمسایگاں کینو ء دستے مُر وارد ء اچارات ء فکر گرت کہ آیا کئی ء اینکہ اوں
 قیمت بوت کنت۔

جون ٹومس کہ کینو ء راستیں دستے نیمگ ء نشنگ ات پرچہ کہ آئی ء براس
 ات۔ شہ آئی ء جُستے گرت۔ ”نوں تو سیر بوتگے۔ نوں چے کنگ لوٹے؟“
 کینو ء مُر وارد چارات ء جیوناء کئیں جہل ء چارات شہ وتی شال ء وتی دیم
 چیر دات۔ داں کسے آئی ء جزگ ء مارشتاں مہ گندیت ء مُر وارد ء روژنائی ء کینو
 ء حیالانی عکس کش ات۔ ہما حیالانی کہ کدی کینو ء فکر گرتگ ات بلے پدا اے کہ
 اے پیم بوت نہ کنت فکر کنگ یلہ داتگ ات مُر واردے تہا آئی ء جیوناء، کو یو ٹیو ء
 وتار ادیست۔ آڈرہاں گر جائے تہا ”عشائے ربانی“ ء ”ٹیبیل ء“ دیم ء اوشتوک
 انت ء آئی ء آروس بونگ ء انت۔ آئی ء گوں کرار کرار ء گوشت۔ ”ما آروس کئیں
 --- چرچے تہا“

مُر واردے تہا آئی ء دیست کہ آئی ء چونیں جرگورا گرتگ۔ جیوناء یک
 نوکیں شالے مان پو شنگ ء آئی ء اسکرٹ اوں نو کین ء۔ دراجیں اسکرٹے چیر ء
 کینو دیست گرت کہ آئی ء بوٹ اوں نوک انت، اے دُزاہ مُر واردے سبب ء ات

----- اودءِ عکس دزپش دینگ ءِ اَت۔ آراوت اسپیتیں جز گورائت۔ آئی ءِ
ہیٹ (کُلاه) اوں نوکین ءِ اَت کاہ ءِ بوچانی ہیٹے نہ بلکنا باز جو انین ءِ سیاہیں رنگ
”فلیٹ“ ہیٹے اَت آئی ءِ دیست کہ آرا کُوش پادا انت، سینڈل نہ بلکنا کُوش گوں فیتہ ءِ
بلے کو یوٹیٹو۔۔۔۔۔ ہمایکین اَت۔۔ کہ آراسبزیں رنگے جہازی سولے گورائت
ءِ سرءِ یک کسانیں یا ”چینگ“ کیپ ءِ اَت کہ آئی یک رندے سیل ءِ سوادى
بو جیکے ءِ تھا کتے ءِ سرادیستگ اَت۔ اے دُراہ کینو ءِ مُر واردے تہا دیست اَت ءِ
گوشتے ”مانو کیں گد گریں“۔

مُر واردے موسیک (ساز) ہر چاریں نیمگ ءِ شنگ ءِ تالان بوت۔ پدا
مُر واردے سرادگہ لہتیں کسان کسانیں چیز درا بوت اَت کہ کینو لوٹ اِتگ
اَت۔۔۔۔۔ گوں چیک ءِ بندو کیں ننگر کہ یک سالے ساری گار بوتگ اَت۔۔۔۔۔
یک مُننگے۔۔۔۔۔ پرچہ نہ، کہ نوں آسیریں مردے اَت؟ ءِ کینو مُر واردے تہا
دیست کہ آرا یک کسانیں سلاہے گوں انت اے واب گندگے روچ ات اَت
وشیں واب گندگے۔ آئی ءِ دل ءِ گپ داں لنٹاں رستاں۔ ”یک مُننگے“ آئی ءِ گوشت
”بلکنا یک مُننگے“۔

پداشہ گسے کُندے ءِ یک نر میں توارے اتک۔ اے توارا نچش اَت چوش
کہ یک حیالے بہ بیت۔۔۔ پاد بزمشانی توار، دم ءِ آرگ ءِ برگ اوں گوں
حیالدارى ءِ۔۔۔ کینو وتی دم داشت داں کہ ہے توار ءِ اُش بہ کنت۔ آئی ءِ اے ہم
زانت کہ گسے تہا کہ ہما سیاہیں نشان انت۔ آئی ءِ اوں وتی دم داشتگ داں کہ اُش کُت
بہ کنت۔ کمیں دیر ءِ رندشہ جُھگی ءِ کُندے ہچ توار نیا نگ ءِ اَت۔ کینو ءِ گوشت کہ
بلکنا اے آئی ءِ وہم انت۔ بلے جیوناء شہار تگیں دست کہ آئی ءِ سرا اتک بزاں کہ

آراشیوار کنگی ات ء پدا توار دوار اتک۔۔۔ خُشکلیں ڈگارے سرا پادانی لگو شگ ء
توار ء گوں لنگا ڈگارے کر گے نرمیں توار۔۔۔۔

نوں کینو ترس ء لرزے آماج بوتگ ات۔ گوں ترس ء ہوار آراز ہراوں
آنک ء ات کہ اے پیمیں وہد ء چُش بیت۔ کینو ء دست داں وتی سینگ ء شت کہ
اودا آئی ء کارچ گوں چٹے ء بندوک ات۔ پدا آیک دم اوشات، چوش کہ یک
مڑو کیں پٹی یے اُرش بہ کنت۔ کینو اوں جُہگی ءے کُنڈ ء کہ ہماسیاہیں نشان دیستگ
ات۔۔۔ آئی ء گدے وڑیں چیزے مارات ء گوں کارچ ء اُرش گرت بلتے سوب مند
نہ بوت۔ آئی ء دومی رندا اُرش گرت ء ہے مارات کہ آئی ء کارچ گدے اندر ء
شگ۔ پدا آئی ء سرا چیزے لگ ات ء آئی ء چماں تیری میری گرت، پدا شہ سکیں
درد ء آجہل ء ڈگار ء کپت۔ شہ دروازگ ء مداں مدان ء تچکے توارے بوت ء پدا تیز
تچکے توار۔ آئی ء رند ء حاموشی۔۔۔۔۔

کینو اے مارگ ء ات کہ شہ آئی ء پیشانی ء گر میں خون رچگ ء انت ء جیونا
آرا گوانک جنگ ء انت۔ ”کینو! کینو!“ ء آئی ء توارے تہا یک تر سے ات پدا آئی ء
وتی سرا بھیسہ کناناں گوشت ”من ستر اوں۔۔۔ آچیز شت“

آپدا وتی و سپگے تگر دے نیمگ ء اتک۔ جیونا شہ ساری ء آچ روک کنگ ء
ات، آشہ پُرانی تہا یک اشکرے در گہت ء آئی ء سرا کلی ءے پگ دور دات ء آج
روک گرت کہ شہ آئی ء کڈک روژنا بوت۔ پدا شہ چیریں جاگے ء پاکیں موم بتی
ءے یک کسانیں ٹکرے آورت۔ آرا روک گرت ءے یک سنگے ء سرا ایر گرت۔ آئی ء
اے کار باز گوں تیزی ء گرت۔ آئی ء وتی شمال ء لمب آپے تہا جت پدا کینوئی پیشانی

ء حون صاف گرت انت۔ ”اے بیچ نہ انت۔“ کینو ۛ گوشت ؁ بلینے آئی ؁ چم ۛ
توارے تہا سختی ؁ سرد مہری ؁ ہوار مز نہیں نفرتے مارگ بو نگ ؁ ات۔

نو جیوناء بے تاہیری ؁ تہا گیشی اتک۔۔۔۔۔ ”اے شیطانی چیزے“ آ
گریوگ ؁ لگ ات۔ ”اے مُر وارد انچش انت چوش کہ گناہ! اے مارا برباد کنت“
آئی ؁ توار بُرز بوت۔ ”ایشرا دور بدئے کینو۔ ایشرا گون سنگ ؁ بہ پروش۔ جاگہ
ڈگارے تہا ایشرا کل بہ کن پدا آجاہ ؁ بے حیال بہ کن۔ برواں پدا ایشرا زِرے تہا
دور دینیں۔ اے شیطانی چیزے کینو۔ منی لوگ واجہ اے مارا تباہ کنت۔“ آسے
روژنائی ؁ شہ آئی ؁ لُنٹ وچٹاں تُرس ؁ بیم گندگ بو نگ ؁ ات۔

بلینے کینو سنجیدگ ات۔ آئی ؁ مجگ ؁ آئی وتی سرا بھیسہ محکم ات۔ ”اے
مئے بخت ؁ بو تک ؁ وار وار نہ رسیت“ آئی ؁ گوشت۔ ”مئے زہگ ؁ را اسکول ؁ روگی
انت۔ آاے اژاند ؁ دور کنت۔ کہ آئی مارا اے حال ؁ رسینتگ۔“

”اے مارا دژایمناں تباہ کنت۔ مئے زہگ ؁ را اوں۔“ ”ہش“ ؁ کینو گوشت
”دگہ گپ مہ جن۔ سُہب ؁ ماراے مُر وارد ؁ بہا کنیں۔ پدا شیطان جہیت ؁ روت
”ایوک ؁ شری پشت کپ ایت۔ اے وہدا ہچ مہ گوش۔ منی لوگ بانک۔“ آئی
ء چٹانی تہا غصہ ؁ زہر ودی ات۔ آئی ؁ اوں ہے مارات کہ آئی ؁ کارچ انگت ؁ آئی ؁
دست ؁ انت۔ آئی ؁ کارچ ؁ را چست گرت ؁ چارات کہ آئی ؁ سرا حونے لیک
گندگ بوتان ؁ ساری ؁ آئی ؁ گوشت کہ شہ وتی ٹراؤزرا آرا صاف بہ کنت بلینے پدا
گوں حاگ ؁ صاف گرت ؁ شہ دور ؁ مُرگاں بانگ دات ؁ گوات اوں بدل
بوت۔ بام ؁ ٹک دات شہ سُہب ؁ گوات ؁ دریائے آپ ؁ جاہ جت۔ کہ آئی ؁ گوں

کنڈ ۽ بیٹ ایس جنگل ۽ ہلوت گُرت ۽ آئی ۽ کساں کسانیں موجان زِرے چولانی رفتار
تیز گُرت۔ کینوشہ تگر د ۽ پاد اتک ڈگار پٹ ات ۽ مُر وارد در گُرت ۽ آراوتی دیم ۽ ایر
گُرت ۽ چارگ ۽ لگ ات۔

مُر وارد ۽ زیبائی، کسانیں موم بتی ۽ روژنائی ۽ ڈرپشگ ۽ ات ۽ آئی ۽
زہن ۽ رارد دینگ ۽ آماج گُرت آئی ۽ قول ۽ قرار موسیک، وش ۽ شادمانی ۽،
بانداتے ضمانت، عیش ۽ آرا مئے حاترا، شہ نادر اہیاں رکینگے ۽ کجام اوں بے شرپی ۽
دیم ۽ دیوال جوڑ بونگے، آئی ۽ دیست گڑا کینو ۽ چمانی تہا یک دلجمی ۽ گندگ
بوت۔ پاکیں موم بتی ۽ کسانیں استی ۽ رادیسٹ گُرت کہ مُر وارد ۽ سرا پد ر
ات ۽ یک رند ۽ پدازرے موسیک آئی ۽ گوشانی میار بونگ ۽ ات۔ جیونا کہ چیر
اندری اے چیزاں چارگ ۽ ات۔ دیستے کہ آبچکندگ ۽ انت ۽ چوش کہ دوینانی
مول ۽ مرادیئے ات ۽ آہاں آروچے بندات گوں وٹھی ۽ اُبتاں گُرت۔

چارمی در

اے یک شڑیں ٹو کے کہ کسانیں شہر ء میٹگانی وتی وڈ ء پیم بہ انت۔ ہے
 پیم ء کلئیں کسان کسانیں ہندانی۔ اودا ہمک مرد ء زال، زہگ ء بٹنگ، استیں وڈ ء
 پیمانی ردازند گوازین انت ء نہ کہ دیوالے دور دینت ء نا کہ شہ راہبنداں سرگوزانت
 ء نا کہ نوکیں تجربت کن انت۔ اے پیم ء امن وایمنی برجاہ مان انت ء شہرتی وڈ ء
 پیم ء روان کنت ء پداہما یکیں مردم کہ بیگواہ بیت آئی رندا کس آئی ڈس ء نہ دنت
 بلتے و ہدے کہ کتے ء گام شہ ہمارا ہاں کہ لس مہلونکے روانت ء کاینت، کمئیں آدیم
 کپ ایت گڑامیتگ ء مردم عجب ایں جبزگ ء مارشت درشان کن انت ء اے
 حال گوں تیزی ء داں میتگ ء سر بیت ء پداہمک مردم گوں کلئیں مردماں حالانی
 تالان کنگ ء گلانش بیت۔

ہے وڑا ”لاپاز“ ء سہبے سرا اے حال تالان بوت کہ مرچی کینوتی
 مُر واردے بہا کنگ ء روگ ء انت۔ اے گپ شہ ہمسایگانی جہگیاں تالان بوت ء
 داں مُر وارددر گچجو کیں دریاوردان اتک ء رس ات۔

پادری ءے ٹمک کار ء اش گت۔ آئی ء لبز تالان بوہان ء داں نز ء رستاں
 چرچے دیم ءے نندو کیں پکیراں گپ ء تران گت کہ آہاں ء شہ بخت ء چیزے نا
 چیزے الم رسیت۔ کسانیں زہگ اوں اُمیت وار ات انت مُر واردے گروک اوں

سرپداتِ انتِ اءِ انچش کہ آروچ اتک مُرواردے بہا گروک وتی وتی کارگساں گوں
کسانیں سیاہیں ”ٹرے ءِ“ نشت انتِ ءِ ہمے حیالِ اش گرت کہ اے فلم ءِ تہا آئی ہم
کر دے است انت۔

ہمے زانگ بوتگ ات کہ مُرواردے گراک دڑاہ جتا جتا انتِ ءِ دریاورد کہ
مُروارد آورت انت۔ آئی ءِ جتا میں قیمت جنگ بیت۔ برے برے اے پیم ہم
بوتگ ات بلئے اے پیم نقص ات پرچہ کہ یک شتریں مُرواردے سرامز نہیں
نہادے جنگ بوت۔ دریاورد آرامز نہیں قیمت ءِ دینگ کپت۔ اے فضول خرچی
ات نون اودا گراک بس یلے ات کہ آئی ءِ بازیں کُمک کارات انتِ آمردم کہ وتی
کارگساں زندوک کینو ءِ ودار ءِ ات انت۔ آہاں زانت کہ مُرواردے چنکس نہاد جنگی
انت۔ آزیا تاں چہ زیات چنکس نہاد گو شیت ءِ ہمک مردم چے پیم وتی کار ءِ کنت ءِ
اے مردم شہ وتی پگار ءِ را چہ زیات نہ کٹ انت۔ مُرواردے گراک باز جذباتی
بوتگ ءِ ات انت۔ چوش کہ شکاری شکارے واستہ ءِ اگاں قیمت ءِ جہل ءِ آرگ
مردمے کار انت گڑا آقیمت ءِ داں حدے ءِ جہل ءِ آرگ ءِ گوں دلجم نہ بیت۔ پرچہ
کہ دنیا ءِ ہمک مردم وتی بودے رد ءِ کار کنت۔ حیر، ہر کس کہ ہر چون حیال بہ
کنت۔ ایشی ءِ ابید کہ چے مُزرسیت شہ تو سپی لبزناں، شہ دیمری ءِ یاد گہ پیم ءِ
ء۔ چونائی ءِ شہ دُرستاں شتر ءِ سوب مندیں گراک ہما انت کہ کم آچہ کم نہاد ءِ
مُروارد ءِ پہ بہا بُزوریت۔

اے سُہب ءِ روج زرد ءِ گرم ات ءِ شہ ایشی ءِ دریا ءِ آئی ءِ کش ءِ گورے نمبی
ہلاس بوتگ ات۔ حال ءِ احوال شہرے گورے پچانی بہر ءِ شنگ ءِ تالان بوتگ ات انت

۔۔۔ سُبھ ءِ دِڑا ہیں بوجیگ تیا ب ءِ اوشنوک ات انت۔ مرچی دریاورد مُر واردے
پٹ ءِ لوٹ ءِ نہ روانت۔ پرچہ کہ مرچی بازیں چست ءِ ایرے بیت۔ و ہدے
کینو مُر واردے بہانگ ءِ درکیت گڑا بازیں ندرارگ گندگ ءِ کاینٹ۔ تیا بے کڑے
جھگیاں کینو ءِ ہمسایگ داں دیر ءِ نہاری ءِ رند نشتنگ ات انت ءِ مُر واردے باروا گپت ءِ
تران بونگ ءِ ات کہ اگاں اے مُر وارد آہاناں بہ رس ایت گڑا آیشر ءِ رومے پاکیں
فادر ءِ (Holly Father) داتگ ات۔ دومی ءِ گوشت، من وتی دڑا ہیں کہولے
اروائی حاترا یک ہزار سالے حاترا ”عشائے ربانی“ (Masses) گپتگ ات۔ دگہ
یکے ءِ فکر گرت کہ آبلکنا اے زڑاں ”لاپازے“ غریباں بہر بہ کنت۔ چارمی ءِ ہما
دڑا ہیں شتریں گپانی باروا فکر گرت کہ یک شتریں مردے شہ اے زڑاں گرت
کت۔ بزیاں شتریں کار، مہلونکے مدت ءِ ٹمک ءِ دگہ۔ دڑا ہیں ہمسایگاں اُمیت ات کہ
اینکس زڑے رسگ ءِ کینو ءِ مجگ حراب نہ بیت۔ آزر دارانی پیم ءِ نہ بیت۔ آئی ءِ تہا
شیطانی ودی نہ بیت ءِ نہ جوفہ، نہ نفرت ءِ نیکہ سرد مہری۔ پرچہ کہ کینو یک جوائنیں
مردمے ات۔ اے یک مزنیں شرم ءِ گپے بیت اگاں شہ مُر وارد آتباہ بہ بیت۔
”آجوائنیں زال جیونا“ آہاں گوشت ”ءِ زبیاں زہگ کو یوٹیو ءِ آدگہ دیم ءِ آوکیں،
چنکس افسوس ءِ گپے بیت اگاں شہ مُر وارد اے ذراہ تباہ بوتال۔“

کینو ءِ جیونا ءِ زندے اے یک انچیں سُبھے ات چوش کہ یک سُبھے آئی ءِ گس ءِ
بچک ایں زہگے ودی بوگ ات۔ اے یک انچیں روچے ات کہ شہ ایشی دومی دڑا ہیں
روچانی دڑوشم ودی بہ انت۔ گڑا آگوش انت ”دوسال بیت انت کہ ماوتی مُر وارد بہا
گرتگ“ یا ”اے شش ہفتگ ءِ ساری ءِ گپے کہ ماوتی مُر وارد بہا گرت۔“

جیونا اے چیزاں چارگ ء انت۔ گوات ء راگو شنگ بوت ء کو یوٹیو ء جرگوارا
 دات۔ ہما کہ مذہبی دود ء رسم ءے و ہد ء گوارا تاگ ات۔ جیونا موداں شک گرت۔
 آرو سے و ہدے جرگوارا گرت انت۔ و ہدے آتیار بوتاتا۔ آو ہد ء روچ کمیں برزاشنگ
 ات۔ کینو ء بے ڈولیں اسپیت ایں جرگم آچہ کم ششنگ ء صاف ات۔ اے آئی ء بے
 ڈولیں پوشاک ءے گڈی روچ ات۔ باندا یاپدا امرچی پیشیم ء رند آئی ء کرانو کیں گد ء
 چچکہ انت۔

کینو ء ہمسایگ شہ وتی کڈکاں آہاں چاراناں وتی وتی تیاری ء کنگ ء ات
 انت۔ آہاں اے مارشت نیست ات کہ آکینو ء جیونا ءے ہواری ء مر واردے بہا
 کنگ ء رونت انت اے گپ است ات کہ اے یک تاریخی ساعتے ات آگنوک
 حساب بنت ہما کہ نہ رونت ء اگاں نہ شتاں گڑبزاں دوستی ءے بام ء اتنگ۔

جیونا شہ وتی شمال سر ء مان پوش ات۔ آئی ء وتی شمال ء را پدا ایک گوانزگے
 ء ڈول ء جوڑ گرت ء کو یوٹیو ہما ئی تھا ایر گرت بلتے شمال شہ آئی ء سرے سرادور
 گرت دانکہ آچیزے دیست گرت بہ کنت ء بلکنایات ہم۔ کینو وتی کاہ ء بوچے ہیٹ
 وتی سرا گرت پدا آرادست جت کہ شر ایر انت یانہ، اے پیم مہ بیت کہ سر ء پشت ء
 چو ہما بے پروایا غیر آروسی ئیں مردمانی وڑا ایر بہ بیت ء آپیم سیدھا ہم مہ بیت کہ
 پیریں مردم سرا کن انت بلکن کمیں دیم ء بہ بیت داں کہ تاگت ء سنگینی پدربہ بیت
 کسے ء ”ہیٹے گندگ ء گوں بازیں گپانی باروازا نگ بوت کنت کینو سینڈل وتی پادا
 گرتاں ء تمہ بست انت۔ گران بہائیں مر واردیک کو نہیں بلتے نرمیں گدے ء تھا
 پتا نگ ات ء کسانیں ”پوستی بیگ“ ء تھا ایر گرتنگ ات ء ”پوستی بٹوا“ کینو ءے جاگے

کیتو آت۔ آئی ءوتی کبیل جوانی ءپتات ءوتی چپیس کوپگے سرا ایر گرت نوں آہمک
ڈول ءتیرات انت۔

کینوگوں پہراشہ وتی گسا دراتک۔ جیونا کو یوٹیو زرت ء آئی پشت ء رواں
بوت ء انچش کہ آدر اتک انت۔ کلمیں ہمسایگ اوں گوں آہاں ہوار بوت انت۔
دراہیں مردم داں اے ہدا کہ ڈن ء لیب کنوکیں زہگ اوں۔ بلئے کارے سنجیدگی
ئے ردا یوک ءیک مرد مئے گوں کینو ہمگام آت ء آمردم آئی ء براس جون ٹومس
آت۔ جون ٹومس وتی براس ءرا کڈن گرت کہ ”ترا حیال دارگی انت کہ چومہ بیت
کہ آمردم گوں تو دغابہ کنناں۔ آئی گوشت ”باززیات حیال“ کینو تپاک گرت۔ ”ما
زنانیں کہ دگہ جاگہاں چنکس نہر دینگ بوئگ ء انت“ جون ٹومس گوشت۔ ”ماچو
زاناں کہ اصل قیمت چنچوک انت۔ داں کہ ماے مزانیں کہ اود ء مرواردے
گراک چنکس قیمت دینت۔ ”اے راست انت“ کینو ء گوشت۔ ”بلئے ماچو
زانیں، ماوا داینیں، اودانہ نیں۔“ وہدے کہ آمردم شہرے نیمگ ء جُزرت انت۔
گرا گوں آہاں مردمانی مزنیں کسا سے ہوار بوت ء جون ٹامس گوں ہے فکر ء
گوشتاں بوت۔ ”تئی ودی بوئگ ء ساری کینو“ آئی ء گوشت۔ ”کوہنیں مردماں شہ
وتی مرورداں زیات زرکٹکے باروا فکر گرت۔ آہاں فکر گرت کہ اے شر تر بیت
کہ اگاں آیک ایجنٹ ء ءمک ء دراہیں مرورداں حکومتے بجاہ ء دیم بدینت، داں
کہ آایشان ء بہابہ کنناں ءوتی بہر ابرور انت۔“

کینو ءوتی سر سُرینت۔ ”من زانیں“ آئی ء گوشت۔ ”اے یک جوانیں

”حیالے۔“

”پرے حاترا آہاں یک انچیں مردمے ء دست کپت “جون ٹامس ء گوشت۔ ”پدا آہاں دڑاہیں مردمانی نگینگ یکجا گرت ء آرا دیم دات۔ آئی رندا آ مردمے بچ حال ء احوالے نیاتک ء دڑاہیں مُر وارد زیان بوتال پدا آہاں دگہ یک مردمے رست۔ آہاں آرا اوں دیم دات، آ اوں گار بوت۔ نوں اے مردماں دڑاہیں چیزیلہ دات آنت ء ہما کوہنیں وڈ ء پیم زرت۔“ ”من سر پدا اوں،“ کینو ء گوشت۔ ”من شہ وتی پس ء اے اُش کنگ ات۔ آئیڈ یا شتر ات بلئے اے مذہبے ہلاپ ات ء پس ء ایشی باروا جو انیں وڈے ء گوشتنگ ات۔ مُر واردانی زیان آہانی واسطہ ء یک سزاے ات کہ آہاں وتی پیشی وڈ ء پیم بدل کنگے کوشش گرتنگ ات ء پت ء اے گوشتنگ ات کہ کُلیں مرد ء زال سپاہی ءے ڈول ء آنت۔ آہاں خدا ء دنیائے کجام بہرے ء رکنگے حاترا دیم داتنگ۔ لہتیں مردمے کار پسیلے سرا انت ء لہتیں دیوالانی چیرا تہارونکی ء۔ بلئے ہمک مردم ء راگوں دل پہکی ء وتی کار کنگ لوٹ ایت۔ آرایلہ دینگے نہ انت داں آوہدا کہ کلات ءے سرا تہترینے اُرش ءے ہترہ مہ بیت۔“

”من اے گوشتانک اُش کنگ۔“ جون ٹومس ء گوشت ”آ اے پیمیں واز ہمک سال ء گرتنگ ات۔“

دوئیں براس یکجارواں۔۔۔ پرچہ کہ آئی ء پیرک، بن پیرکاں داں چار صد سال ء ہے گرتنگ ات وہدے اولی رند ء غیر ملکی دلیل، حاکمی ء گوں شورہ ء ادا اتلگ ات آنت داں کہ آہاں پُشت ء تیلانک بدیاں۔ اے پیلوئیں چار صد سالوں کینو ء مردماں ایوک ء اے رکنگے ء وڈ ہیل گرتنگ ات بزاں وتی لُٹان گوں سختی ء بند

کنگ ء و تارا تاہیر دینگے ازم، اے دیوال ء کسے دور دات نہ کنت ء اے دیوالے تہا آ
رگینگ بنت۔

اے مچی ءے جلوس باز گران ء سنگین ات۔ پرچہ کہ آ اے روچے ارزش
ء سر پد ات انت۔ اگاں زہگے ء شرارتے گرتگ ات کوکار ء چچال جتگ ات یا
زہگے ء گلاہ چیر دینگے کوشست گرتگ ات یا کسے ء مود حراب گرتگ ات۔ گڑا آئی
مزیناں آہاں حاموش گرتگ ات۔ اے روچ ہمکنس ارزش داشت کہ یک باز
پیریں مردے وتی براس زہگے کوپگاں سوار اے جلو سے چارگ ء اتلگ ات۔
روانک شہ جھگیاں دراتلگ ات ء پکانیں پلاستر والائیں بان ء ماٹیاں رستگ ات کہ او
دے دگت باز پراہ ات انت ء بان ء ماٹیاں کرافٹ پاتھ اوں جوڑ کنگ بوتگ انت ء
ساری ءے وڈا و ہدیکہ روانک شہ چرچے دیم ء گوست گڑا او داساڑی میں پکیر اوں
ہو ار بوت انت۔ وہدے آدکانانی دیم ء گوست انت گڑا دکاندار اوں آہاں چارگ ء
لگ ات انت۔ شہ کسانیں ہوٹل ء دکاناں آہانی گراک اوں شت انت۔ پرے حاترا
آہاں وتی ہوٹل ء دکان بند گرت انت ء گوں آہاں شت انت۔ شہرے دگانی سرا
روچے تیزیں بز مش تالان ات انت۔

روانکے حال شہ آہاں ء ساری روان ات ء مر واردے گراک وتی کسانیں
کارگساں ودار ء نشتنگ ات انت آہاں وتی کاگد کش ات انت داں کہ کینواگاں بیت
گڑا آبزانت کہ اے گوں وتی کاراں گلائش انت۔ آہاں وتی وتی مر وارد کش ات ء
ڈسکے تہا ایر گرت انت پرچہ کہ جو انیں ء گران بہائیں مر واردے دیم ء کم نہادیں
مر وارد براہ نہ دنت پرچہ کہ کینو ء مر واردے دڈولداری ء گران بہائی ءے حال داں

آہاں رستگ ات۔ باپاریانی کارگس یگیس جاگہ ء، نژیک پہ نژیک ات انت۔ آشہ کھڑکیاں درابوت انت۔ دارے تختانی سبب ء کارگسانی تہاروژنائی کم ات۔ کارگس ء ودار جاہ ء یک سُست ء زندیں مردے نشتگ ات۔ آئی ء دپ ء دیم ء چہ ہمے پدر ات کہ آئی ء عمر مزن انت ء ایک رحم دلیں مردے۔ آسلام علیک، دست ء ذروت بوؤکیں مردے ات۔ یک وشدلیں مردے کہ کندگ ء توازہ زاننگ اتے۔ بلئے نوں ملوری ءے آماج ات چوش کہ کندگے ودهء آراتی تروئے مرگ یات بیٹ ء تئی اے زیانے سرا آئی ء چٹانی ارس دربیانت۔ مرچی سہب ء آئی وتی ٹیبیل ءے سر اگدان گوں پلے ء سمبہنتگ ات۔ اے سہریں پلے ات، اے گلدان آئی ء دیم ء مُردے سیاہیں مھلی ٹرے ء برابر ات۔ آئی ریش تراشتگ ات، آئی دست صاف ء ناہن پالش ات انت۔ شہ سہب ء آئی دروازگ پچ ات، گوں آئی دے کٹنگ ء یک عجب ایں توارے دراتنگ ات ء آئی راستیں دست گوشے دارگ نہ بوئنگ ء ات۔ ایک سکھ ءے ء راوتی دستے دیم ء ء پُشت ء کنگ ء ات۔ اے پیم ء آسکھ برے گندگ بوت ء برے چیر بوت ء آمردم وتی اے ازم ء چارگ ء اون نہ ات۔ اے ڈراہ آئی لکنوکانی ازم ات۔ پدا آئی ء آؤکیں روانکے گامانی توار اُش کُتاں ء آئی راستیں دستے لکنوکانی کاریات تیز بوت ء داں آوہد ء کہ کینووت اتک ء نہ رست۔ سکھ ترپ ات ء گار بوت ”سہب وش بات منی سنگت۔“ زندیں مرد ء گوشت ”من تئی واستہ چے گرت کنیں؟“

کینو دپترے نیم تہارونکی ء چارگ ء لگ ات پرچہ کہ ڈنے تیزیں روژنائی ءے سبب ء آئی ء شڑی ء دیست گرت نہ کت۔ بلئے گراکے چم شڑی ءے سرا پچ ء

بے رحمت انت چوش کہ شاہین ءے بہ انت وھدیکہ دیم ءے پیج رتنگ ات ء لٹانی
 سرا بچکند گے ودی ات گوں ایشی ء ہوار ٹیبل ءے چیرا آئی ء راستیں دست گوں سکھ ء
 گوازی کنگ ء ات۔ ”منی کرا یک مَر واردے است انت۔“ کینو گوشت، جون
 ٹومس کہ آئی کرا اوشتوک ات آرا اے گپ وش نہ لگ ات کہ اے پی میں گران
 بہائیں مَر واردے باروالے وڈا گپ جن انت درواز گے دپ ء اوشتو کیں ہمسایگاں
 گوں، سبھی ء چارات ء کسانیں بچگاں شہ کھڑکی ءے جالہ ء تہا سُرک گرت بازیں
 کسانیں بچگاں کینو ء ٹانگانی نیام ء چنگ بوہان ء اے ندرگ چارات۔

تئی کرا یک مَر واردے ”گراک ء گوشت۔“ کدی کسے یک درزنے ہم
 کاریت۔ ستر انت، پیش بداروتی مَر واردے ما ایٹر اچارین ء ترا ستریں قیمت ءے دیں
 ء آئی ء لٹنگ گوں سکھ ء گوازی ء ات انت۔

نوں کینو آئی ء نانکے وڈا پھمگ ء ات۔ آئی ء کرار کرار ء ”پوستے بیگ“ پیج
 گرت۔ شہ آئی ء اندر ء آسکے نرم ء میلانیں پوستے نگر درگت ء پدا آئی ء گران
 بہائیں مَر واردے سیاہیں مخملی ٹرے ء تہا ایر گرت ء پدا اگر اے دپ ء دیم ء چارگ ء لگ
 ات۔ بلے اودا ہیچ چوشیں بدلی ءے نیا تگ ات۔ ٹیبل ءے چیرا آئی ء دست ء رد
 گرت، سکھ دستے پشت ء روان ء ڈیلرے گرت ء کپت۔ ٹیبل ءے پشت ء آئی ء لٹنگ
 مشتے جوڑ بوتوں وھدے راستیں دست چیر اندری ڈن ء اتک گرا گوں شہادتے
 لٹنگ ء مَر واردے دست جت پدا آرزرت ءوتی چٹانی نڑیک ء آورت۔ اے دیم ء
 آدم گرت ء چارات۔

کینو وتی دم بند گرتگ ات۔ ہے ڈول ء ہمسایگاں اوں مچی ءے تہا سُرک
 بوت۔ ”آمر واردے چارگ ء انت۔ دننگ نہادے نہ جتگ۔ آقیمت ء جت کنگ ء

نہ انت۔“

نوں ڈیلرے دست یک مردے جوڑ بوتگ ات۔ گوں دست ء مَر وارد ء
راسیا ہیں ٹرے ء تھا ایر گرت۔

”منا افسوس انت منی دوست۔“ آئی ء گوشت ء وتی کو پگاں بُرزا چست
کنان ء، چوش کہ بد بختی ء تھا آئی، پچیس قصورے نیست۔

”اے یک بازے مٹ و گران بہائیں مَر واردے“ کینو ء گوشت۔

گراک ء گوں لنکاں مَر وارد ء را اے دیم ء آدیم چرینت دانکہ آٹرے ء
سر ابرے اد ابرے اودا بہ بیت۔

”تو بے عقل ء سہرے بارواش کنگ ء۔“ گراک ء گوشت۔ ”اے

مَر وارد اوں ہما گنو کے سہرے ڈول ء انت۔ اے سک مزن انت۔ ایشر اکتے پہ بہا

زورایت؟ اے پیمیں چیزانی واستہ ء مارکیٹ نیست انت اے ایوک ء یک عجب ایس

چیزے۔ منا افسوس انت تو ہمے زاننگ ات کہ اے یک گران بہائیں چیزے،

وہدیکہ اے بس یک عجب ء دگہ پیمیں چیزے نوں کینو گڈ ء منجے تھا کپتنگ ات۔

”اے دنیا ء شرتیں مَر وارد انت“ آئی ء کو کارے ڈول ء گوشت۔ ”داں مرچی ء

کس ء پچشیں گوہر نہ دیستگ“ ”ایشی پسو ء گراک ء گوشت“ اے مزن ء بے کار

انت“ بوت کنت ہما میوزیم کہ زری کر کینک جم کنگے کار ء کنت۔ ایشر ابزورایت

چونائی ء پریشی من ترا یک ہزار پیسو (لاطینی امریکائے سک) دات کنیں۔

کینو ء دپ ء دیم شہ زہر ء گوشتے سیاہ ترات انت۔ ”ایشی ء قیمت پنجاہ ہزار

انت“ آئی ء گوشت ”ء ایشر اتواں زانے۔ تو منار د دینگ لوٹے“ گراک ء شہ مچی

عے نیمگے اے تو ایش کت کہ عجب انت ایشی ایشی کم نہاد جنگ بوتگ۔ شہ
 ترسے آلر زگے لگے ات ”منا الزام مہ جن ات“ آئی ء زوت زوت گوشت ”من
 ایوک ء نہاد جنوکے اول۔ شہ دومی مردماں جُست بہ کن ات۔ آہانی کارگیس ء
 بروت ء وتی مُر وار دے پیش بدرات یا آہاں ہمدالوٹا نینت۔ دان کہ تو اے مہ زانے
 کہ من شمار ددینگ ء اوں۔ اڑے بچا،“ آئی ء تو ایش پر جت ء وہدے نو کر ء شہ پُشتے
 دروازگے سُرگ کت ”بچا، تو پلان مردے کر ابرو ء دومی مردے کر اے سیمی
 مردے کر اے آہاں بہ گوش کہ ادابیا انت، دگہ ہچ مہ گوش۔ آہاں ہے بہ گوش کہ
 اگاں شہ ادا تکے گڑا مناوشی بیت۔“ آئی ء وتی دست پُشت ء بُرت۔ شہ کیتو ء یک سکھ
 ءے دراتک آئی ء رند اسکھ ء دستے گوازی بنا بوت۔

کینو ء ہمسایگ گوں یک ء دومی ء شک شک کنگ ء ات انت آہاں ہے
 ترس ات کہ مُر وار دباز مزن انت۔ آئی ء رنگ عجب ات۔ آہاں شک ات پدا اول
 یک ہزار پیسو اونچو پہ دیم کس دور نہ دنت۔ یک انچیں مردے ء واستہ ء کہ آئی ء کر ا
 پچی مہ بیت۔ آئی ء واستہ مزنیں دولت ءے ات اگاں کینو اے زراں بزورایت۔
 داں زی ء آئی کر ا پچی نیست ات۔

بلئے کینو زیاست سک بوت۔ آئی ء مارات کہ بخت پادا تلگ ء ناہار شیوار
 اشاتگ انت۔ گو تو چپ ء چاگرد ء بال ء انت۔ آئی ء ہے مارات کہ آئی ء کر ا بازیں
 شیطانے ساڑی انت ء آ بے وس انت۔ آئی ء شیطانے موسیک ءے تو ایش کت ء
 سیاہیں محلے سراگران بہائیں مُر وار دبہ ترپ ایت۔ داں کہ گرا کے چم، ہمیشی سرا
 سک بہ بنت۔ اینگو آنگو دیست مہ کنت۔

دروازگے دیم، اوشتو کیس مچی کمیں سُرَات پدا کمیں راہے پچ بوت، دگہ
 مُر واردے سئے۔ گر اکانی واستہ، راہ پچ بوت۔ نوں مچی کمیں حاموش ات۔ آہاں
 اے ترس ات کہ چومہ بیت کہ آچہ گپے، اُش کنگ، زبہر بہ بنت۔ کینو گوں
 حاموشی، چارگ، ات۔ آئی، امارات کہ کسے، دست آئی، پُشت، ایر بوٹگ، ات۔
 آئی، چک جت، جیوناء، چٹانی تہا چارات، و ہدے آئی، وتی چم دومی نیمگ، اُشٹانک
 دات ات۔ گڑا آدلمج بوٹگ ات۔

گر اکاں نہ کیے دومی، اچارات، نہ کہ مُر واردے سراوتی، چم شٹانک دات
 ات۔ ٹیبل، دیم، نندو کیس مرد، گوشت ”من اے مُر واردے قیمت گوشتگ
 ات۔ ایشی، واہند گوشت کہ اے کم ات۔ من ترا گوشتین کہ تو ایشرا بچار۔۔۔۔۔
 ایشی، نہاد، بہ بند۔

”حیال بہ کن“ آئی، کینو، گوشت۔ ”من اے مردماں وتی گوشتگیں
 قیمت نہ گوشتگ۔“

اولی، گراک کہ باز سک، ڈڈ ات۔ انچش لگ ات کہ آ اولی وار ات کہ
 اے مُر وارد، گندگ، ات آئی، آراچست گرت، گوں مز نیں لنک، اُشہادتے
 لنک، آراچرینت، پداٹرے، تہا ایر گرت۔

”منا اے گپ، ترانے تہا ہوار، نہ کن ات۔“ آئی، یک، اُٹک گرت،
 گوشت۔ ”من ایشی، نہاد، بست نہ کنیں، نہ کہ ایشرا زوریں۔ اے مُر وارد، نکینگ
 ئے نہ ات۔۔۔۔۔ اے، وُ عجب ایں جن، منی نیں چیزے۔“ آئی، وتی تنک، ایں
 لنٹان، پر نچت، گوشت۔ نوں دومی گراک کہ یک پٹک، نزم تواریں مردم،

ات آئی ء مُر وارد چست گُرت ء شری ءے سرا آرا چارات۔ آئی ء شہ وتی کیتو ء
 ”مکبر شیشنگ“ در گُرت ء مُر وارد ء راشہ دز اہیں نیمگ ء چار ء تپاس گُرت پدا گوں
 نزوریں تو اء کندات۔ آئی ء گوشت ”جو انیں مُر وارد شہ پیسٹ ء جوڑ بنت“ من
 اے چیزاں زانیں۔ اے شہ نرم ء چونے سنگ ء جوڑ بوتگ۔ لہتیں ماہے تہا ایشی
 ء رنگ گار بیت۔۔۔ بچار۔۔۔“ آئی ء ہما شیشنگ کینو ء نیمگ ء شہارت۔ آرا گوشتے
 کہ چے ڈول ء چار آنت۔ کینو کہ چد ء ساری کدی اوں آئی ء مُر وارد ء را گوں اے
 پیس میں شیشنگ ء نہ چار بیتگ ات آرا گندگ ء گوں آملوری ءے آماج بوت۔ سیسی
 گراک ء مُر وارد شہ کینو زرت ء گوشت ”منی کر ایک انچیں گراکے است کہ اے
 پیس میں چیزاں دوست داریت۔“ من ایشی پنچ صد پیسودات کنیں۔ بوت کنت منی
 گراک مناشش صد بہ دنت“ کینو زوت وتی مُر وارد شہ آئی ء دست ء تچ گیت ء
 آسکے پوستے تہا پتایان ء وتی کیتو ء ایر گُرت۔

ٹیبیل ءے کر اندو کیں مرد ء گوشت۔ ”من زانیں کہ من بے عقل ءے
 اوں۔ پدا اوں منی اولی قیمت بر جاہ انت۔ انوں ہم من یک ہزار دات کنیں۔“ تو
 چے کنگ ءے۔؟“ انچش کہ کینو مُر وارد وتی کیتو ء ایر گُرت آئی ء جُست گُرت۔

”منار د دینگ بوتگ۔“ کینو گوں تیزی ء کو کار گُرت ء گوشت ”اے منی
 مُر واردے بہا کنگ ء جاگہ نہ انت من رویں بوت کنت من دارا لکومت ء
 برویں۔“ نوں گراکاں ہلو ہاپانی ء یکے دومی ء چارات انت۔ آہاں زانت کہ آہاں باز
 زیات کئی گرتگ ات۔ آہاں اے ہم زانت کہ اے بے سوبی ء شہ آہاں جُست
 گرگ بیت۔ پرے حاترا ٹیبیل ءے دیم ء نندو کیں مردم ء زوت زوت گوشت کہ

”من ایشی واستہ پانزدہ صدات کنیں۔“ بلئے کینو وتی ہمسایگانی نیمگ ء شت۔
 مہلونکے گل بدارگ اُش گت آنت آشہ زہر ء پُرآت ء آدم ء روان بوت۔ جیونا آئی
 ء پُشت پُشت ء روگ ء آت۔

وہدے بیگاہ بوت گڑا ہمسایگاں وتی جُہگیاںی تہا نشت ء سگی ء کیک ء
 کاجاوران ء سُبے جاورانی بارواگپ جت۔ آایشرا یک جو انیں مُر واردے نہ پھم
 اتاں۔ بلئے اے گپ ء است ات کہ آہاں چدوساری چشیں مُر وارد نہ دیستگ ات ء
 اے راست ات کہ گراک مُر واردے باروازیات زانتکار ات انت۔ ”ایشرا ہم
 بچار“ آہاں گوشت، ”ڈیلراں ایشانی بارواچ نہ گوشت۔ سے عین گراک زانت انت
 کہ مُر وارد بے کار انت۔“ ”بلئے بہ منے کہ آہاں ساری ء ہے شور گرتگ ات؟“
 ”اگاں چشیں گپے است انت۔ گڑا مارا دز ایمنال ء رد دینگ بوتگ، مارا دز ایمنال
 ء۔“ ”بلکنا کسے ء وتی گپ دیم ء آورت۔“ ”زیات شر بوتگ ات اگاں کینو یک ہزار
 پیسو بُزرتین ات۔ اے ہم مزین زڑے۔ اینکس زڑ ء آئی ء کدی واب ء نہ دیستگ
 بوت کنت کینو بے عقل ء۔ فرض بہ کن آکیپٹل ء روت۔ اودا آرا گراک نہ
 رسیت، پداچے بیت۔

یک دومی بے تاہیریں مردے ء گوشت۔ کینو گراکاں ناوش گرتگ۔ آئی
 ء ہمت مے دُرتانی واستہ فاندگ انت۔ اے مردم کینو ء سراپہر بست انت۔ کینو وتی
 لوگ ء وتی و سِگے تگردے سرانشتگ ء فکر کنگ ء ات آئی ء وتی مُر وارد گسے یک
 سنکے ء چیراچیر داتگ ات۔ آئی ء یک دنیا ء بہاہ داتگ ات ء دومی آرانہ رستگ
 ات۔ کینو تڑ سے آماج ات۔ آوتی زند ء کدی شہ وتی گیا دور نہ شتگ ات۔ آشہ

درآمدیں مردم ء درآمدیں جاہاں تُر سینگ ات۔ آشه کیپٹل ء (بخاہ) ہم تُرست۔
 آئی ء نیام ء آپ ء کوہانی دوری ات۔ شہ یک ہزار میل ء زیات ء ہمک میل ء جنجال،
 درآمدی ء ترس ات۔ بلئے کینو ء کوہنیں دنیا برباد بوتگ ات۔ پرے حاترا دگہ راہ
 نیست ات۔ کہ آیک دگہ نوکیں دنیا ء شوہاز بہ کنت پرچہ کہ بانداتے حاترا آئی
 واب راست ات۔ کہ آراہچ پیم ء برباد بوئگی نہ ات ء آئی ء گوشت ”من رویں“
 جیونائے دمان آراچارگ ء ات وھدیکہ آمروارد ء راڈگار ء کل کنگ ء ات ء آوت
 کو یوٹیو ء راصاف کنگ ء ات۔ پدا جیونانگی ء کیک ء ورگ اڑگرت۔

جون ٹومس اتک ء کینو ء کرانشت ء داں دیر ء ہچ نہ گوشتے۔ داں اے
 حد ء کہ کینو ت گوشتگ بناگرت۔ ”من چے گرت کنیں؟ آڈز اہ رد دیو کیں مردم
 انت۔“

جون ٹومس ء وتی سر سُرینان ء من ات۔ آمستریں براس ات ء کینو آرا
 یک زانیکارے پیم اتگ ات۔ ”اے زانگ گران انت“ آئی ء گوشت ”ما اے
 زانیں کہ شہ ودی بوتگ ء بگرے داں مرگے ساعماں مارا ددینگ بیت۔ بلئے پدا ہم
 مازنگ مانیں توگوں مروردے گر اکاں مقابلہ نہ گرتگ بلکناگوں پیلوئیں نظام ء
 دیم پدیم بوتگ ء۔ بلکناگوں زندے وڈ ء پیماں ء مناباز تئی فکر انت۔“

”ماراچی ء ترس انت۔ ابید شہ گژن ء؟“ کینو جُست گپت۔ بلئے جون
 ٹومس وتی سر کرار کرار ء سُرینان ء ”آتر سے مادز اہ آماج انت بلئے اگاں بچارے کہ
 تو راست ء۔۔۔ تئی مروردے نہاد باز زیات انت۔۔۔ گڑا تو چے گوشتے کہ
 لیب ہلاس بوت؟“

”تو چے گو شگ لوٹے؟“

من نزا نیں ”جون ٹومس گوشت۔

”بلئے شہ تئی نیمگ ء مناتر سے ء الم گپتگ۔ ہمارا ہاں کہ توروگ ء ءے، آ

جاہ تئی واسٹہ ء نوک انت ء ترارہے سرپدی نیست۔“ ”من رویں، من زوتاں

زوت رویں۔“ ”کینو گوشت،“ ”ہاں“ جون ٹومس تپاک گرت۔ ”تراا نچش کنگی انت

بلئے منی حیاں ء ترا ”کیپٹل ء“ ”گڑا شتر تریں قیمت ءے رسیت۔ ادا تئی سنگت انت، تئی

براس انت، اوداؤ ترا کس نیست انت۔“

”چے کنگ بہ بیت۔“ ”کینو گو شہ کو کار گرت۔“ ”ادا ظلم ء زیادتی ء ابید

دگہ چے است۔ منی زہگ ء راموقع الم بہ رسیت ءے اے ذراہ ہے گپے حلاف انت

منی سنگت منی مُمک ء کن انت۔“

”ایوک ء داں ہما و ہدا کہ آہاں دگہ ہتر ہے مہ بیت یا ڈکھے آماج مہ

بنت۔“ ”جون ٹومس پستودات ء پاد اتک ”برو اللہ ءے میارے“ او کینو گوشت۔“ ”تو

ہم اللہ ءے میارے“ ”بلئے آئی ء وتی چم اوں چست نہ گرت انت۔ آ شہ اے ٹوکاں

عجب مارگ ء ات۔ جان ٹومس ء روگ ء رنداں دیر ءے کینو تگر دے سرانشت ء فکر

گرت۔ نا اہیتی ءے چاگرد ء گو شہ آئی ء ذراہیں راہ بند بوتگ انت آئی ء ہمک ساعت

دژ منانی موسیک اُش کُت۔ آسک بے تاہیر ات۔ بلئے آئی ء مجگ ہر چیز ء باروا فکر

کنگ ء ات۔ آکسانگیں تواراں اوں اُش کنگ ء ات۔ شہ واب ء ساری مُرگانی

توار، پٹی آنی مہرانی داستان، زرے چولانی توار، گوں چولاں آؤ کیں زری کاہ ء بوچانی

تیزیں بوہاں ہم مارگ ء ات شہ روکیں آسے کمیں روژنائی ء تگر دے سراپو کیں

بز مش آل اوں آگندگ ء ات۔

جیونا گوں بے تاہیری ء آرا چارگ ء ات بلئے آشری ء زانگ ء ات کہ
گوں حاموشی ء آئی ء مدت کنگ بوت کنت ء انچش زانگ بوئگ ء ات کہ آوت ہم
شیطانی سوت ء اش کنگ ء انت آئی ء ایشی مقابلہ اے پیم ء گرت کہ وتی کہولی سوت
گوں کرار کرار ء جنگ بنا گرت۔ کہ آئی ء تہا وتی ر کینگ، زندے طاقت ء کہولے
دراہیں گپ ات انت آئی ء کو یوٹیو بگل ء گرت ء سوت جنگ بنا گرت، دان کہ
شیطان دور بروت ء آئی ء توار ء سیاہیں موسیکے بہار ء راچیر ترینگ ات۔

کینو نہ شہ وتی جاگہ ء سُر ات ء نیکہ ورگ ء لوٹ ات۔ آئی ء زانت
وہدے کہ آرا طلب بیت آوت لوٹیت آشہ وتی مجھگی ء ڈن شیطانی سُر ء پُر ء مارگ ء
ات۔ آے ہم مارگ ء ات کہ یک سیاہیں چیزے آئی ء در آنگ ء ودار یگ انت
اے ساہگے ڈولیں بیم ناکیں چیزے ات۔ آیکشل ء توار کنگ ء بہار دینگ ء ات۔
آئی ء وتی راستیں دست وتی جاگے تہا بُرت۔ اودا کارچ یے ات۔ آئی چم در گڈینگ
ات انت آپاد اتک ء دروازگے نیمگ ء شت۔

جیونا آرادارگ لوٹ ات۔ آئی ء وتی دست بُرزا کناناں آراداشت۔ آئی ء
دپ شہ بیم ء پچ بوت کینو کمیں دیر داں تہارونکی ء تہا چارات ء پدا ڈن ء در اتک جیونا
مز نیں گر ء چیلے اش کیت گرگ ء جد و جد، لٹ و گٹ۔ آداں یک ساعتے ء بیم ء
آماج بوت۔ پدا آئی ء لُنٹ شہ دناناں انچش دور بوت انت چوش کہ پستی ء لُنٹ دور
بہ انت۔ آئی ء کو یوٹیو ڈگارے سرا واپنیت۔ شہ چلے حد ء یک سنگے چست گرت
ء ڈن ء در اتک۔ بلئے نون دیر بوتگ ات۔ کینو ڈگار ء کپنگ ات ء پدا آنگ ء جہد ء ات

ء آئی کرادگہ کس نیست ات۔ ایوک ء جد و جہدے نشانی ء شہ دور ء چولانی توار آنگ ء
 ات ء شیطان جھگی ء پشت ء چیر گسے ساہگ ء جزان ات۔ جیوناء وتی دستے سنگ دور
 دات ء کینو ء پاد آنگ ء مکم گرت ء گسے تھا آورت۔ شہ آئی ء سراحون رچگ ء ات ء
 شہ دیم ء داں گوش ء زونک ء یک دراجیں پٹے ودی ات کہ شہ آئی ء خون در آنگ ء
 ات۔ کینو نیم بے ہوش ات۔ آئی ء وتی سراینگو آنگو سرینت۔ آئی ء جاگ درتگ ات
 جیونا آئی ء کرا تگردے سرانشتگ ات ء شہ آئی ء جاگ ء بداتگیں خوناناں صاف
 کنگ ء ات۔ پداحاکے جوڑ بوتگیں پیالہے تھا جو سے آورتے دان کہ آبورتے۔ کینو
 دننگہ تہارو کئی ء وتی سرا سرتینگ ء ات داں کہ آکسیں شتر بہ بیت ”کئے ات“ جیونا
 جُست گپت۔ ”من نزانیں“ کینو ء پوسودات۔ ”من دیست گرت نہ کت“ نون جیونا
 حا کے رزانے ء تھا آپ آورت داں کہ آئی ء ٹپاں صاف بہ کنت ء آئی ء دیم ء نشتگ ء
 آراچارگ ء ات۔

”کینو منی لوگ واجہ“ آئی ء چو کوکارے وڑا گوشت ء آئی ء چم دگہ نیمگے
 چارگ ء ات انت۔ ”کینو، تو منی توار ء اش کنگ ء ءے؟“ ”ہاں اش کنگ ء اوں“
 آئی گوں کرار ء گوشت۔ ”کینو اے مُر وارد شیطانے، شہ ایشی ساری کہ اے مارا تباہ
 بہ کنت۔ ما ایشرا دور دیں۔ ما ایشرا دور سنگانی نیام ء ایر کنین ء دُر شیں۔ ما ایشرا پدا
 زر ء دور دیں کہ آیشی جاہ انت۔ کینو، اے شیطانے۔“

شہ جیونائی اے ٹوکاں کینو ء جزگ ودی بوتان ء آئی ارادگ زیات محکم
 بوت۔ ”نا“ آئی ء گوشت ”من گوں ایشی ء مقابلہ کنیں ء سوب مند بنیں۔ ما وتی
 مُر وارد ء انچش بباد نہ دیں۔“ آئی تگردے رامشتے جت۔ ”مئے اے وش بختی ء کس
 اژما پولت نہ کنت۔“ آئی ء گوشت۔ آئی ء چمانی تھا یک نرمی ء ودی بوت ء آئی ء

وتی دست جیوناء کو پگانی سرا ایر گرت۔ ”منی سرا باور بہ کن“ آئی ء گوشت ”من
یک مردے اوں“ ء آئی دیم ءے سراز انیکاری ءے ودی بوت۔

”ماسہب ء گوں وتی بوجیگ ء زرے راہاں کو ہے دومی نیمگ ء دارا لکومت ء
رویں۔ تو ء من، مار دنہ وریں۔ من یک مردم ءے اوں۔“

”کینو“ آئی دد کناناں گوشت۔ من ترسگ ء اوں مردم ء راگش انت
ہم۔ بیامر وارد ء پدازر ء دور دئیں۔ ”ہش“ آئی ء زہر بوہان ء گوشت۔ ”من یک
مردے اوں ہش“ ء آحاموش بوت۔۔۔ ”بیاکمئیں و سپین ء آرام کنیں“ کینو ء
گوشت۔ ”سہبے اولی بزمشاں ماوتی سفر ءے بندات ء کنیں۔ تراگوں من آنگ ء نہ
ترسیت نا؟“

”نامنی واجہ“

کینو ء چٹانی تہا یک مہر ء محبتے ودی بوت۔ آئی ء گوں وتی دستاں آئی ء انارکار
ء سمارت ء گوشت۔ بیاکمئیں و سپین ء آرام کنیں۔

پنچھی در

کرو سے اولی بانگ ء گوں ماہ ء ذرائی گُرت۔ کینو ء تہار وکی ء تہاوتی چم پچ
گُرت انت۔ آئی ء ہے مارات کہ چیزے آئی ء کرا سُرگ ء انت۔ بلئے آوت نہ
سُرات۔ آتہار وکی ء تہا چیزے گندگے جُہد ء ات۔ ماہے کمین ء زردیں روژنائی
ء تہا کینوشہ گُڈک ءے ٹزگاں چارگ ء لگ ات۔ جیونا گوں حاموشی ء پاد اتک۔ آئی
دیسٹ کہ آچلے نیمگ ء سُت آداں چُل ء انچو سُت کہ کینو بس پاد بزمشے اش گُرت
پدا گوشے آبے بزمشی ء دروازگے نیمگ ء سُت۔ آیک ساعتے ء ہما جاگہ ء اوشتات
کہ ہمودا کو یوٹیو گوانزگے تہا وپنگ ات پدا یک سیکنڈے ء دروازگے دپ ء سیاہیں
چیزے ودی بوت ء پدا سُت۔

کینوشہ زہر ء ترگ ء لگ ات۔ آہم ہما پیم ء گوں حاموشی ء پاد اتک انچش
کہ آسٹنگ ات آئی ء پادانی توارا اش کنگ ء ات کہ تیا بے نیمگ ء روگ ء ات آبے
تک ء تواری ء آئی ء پُشت ء سُت۔ آشہ زہر ء ترگ ء ات۔ آشہ جھگی ء کڈریکاں
درآہاں کسانیں تلانک ء آپے نیمگ ء روان ات پدا آرا کینو ء آگے توار گوشاں
کپت ء آئی ء تچک بنا گُرت۔ جیونا ء دست بُرزا ات ء آمروارد ء آپے تہا دور دینگ
لوٹ ات کہ کینو ہمودا رست ء آئی دست ء راتاب دیان ء مُرواردشہ آئی ء پچ
گپت ء آئی ء سُفت ء راکلتے جت کمین ء زردیں روژنائی ء تہا آگندگ ء ات کہ
کسانیں چول آرا لگ ء ات انت ء آئی اسکرٹ اوژنا کنگ ء ات ء آئی ء ٹانگ آپے

تہات انت۔

کینو جہل ء آئی ء نیمگ ء وتی چم شانک دات انت و ہدیکہ آئی ء دپ پچ ء
 دنٹاں درات انت۔ آئی ء آراگندان ء چومارے ڈول ء ہنشاہت ء جیونا آراگون نہ
 ٹر سیں چٹاں چارگ ء ات، چوش کہ میش کسابے دیم ء بوسپ ایت۔ آئی ء زانت
 کہ بے کساس زہر ء انت بلتے پروانست۔ آمرگ ء واستہ ء تیار ات ء نا آ مقابله
 کنت ء نیکہ زہر شانی۔ پدا کینو ء زہر کم بوہان ء شت۔ آشہ اود ء تیا بے نیمگ ء چرات
 ء پدا جہگہانی نیمگ ء۔ آئی ء جزبگاں آئی ء مجگ ء راکنٹ گرتگ ات۔ آئی ء یک دم
 یک توارے اُش کت ء کارچ در گرت ء سہاگے سر اُرش گرت ء ہمے مارات کہ کارچ
 ء وتی کار گرت۔ پدا آڈگارے سراکپگ ء ات۔ آئی ء جرائی تہا چارگے و ہد ء موار د
 شہ دست ء یلہ بوت ء یک کسانیں سنگی ء کرا کپت۔ اود آماہے روژنائی ء ترپگ
 ء ات۔

جیوناء آپے کرا تلانکانی نڑیک ء وتارار سینت آئی ء دپ ء دیم گوشتگ ات
 انت ء پیشانی ءے یک نیمگے ء سک درد بوگ ء ات۔ آئی ء وڈے نا وڈے ء وتارا
 راست کنگ ء جُہد گرت آئی ء اسکرٹ آئی جوئن ء سرا ات۔ آشہ کینوزہر نہ ات
 آئی ء گوشتگ ات کہ ”آیک مردے“ ء اے ٹوک جیوناء واستہ ء باز ارزشت
 داشت۔ ایشی معنائیش ات کہ کینو وتی طاقت ء کوہے ڈول ء کنت ء زرے دیم ء اوں
 اوشت ایت۔ جیونا گوں زالے ارواہ ء زانت کہ کوہد امی مک بیت۔ و ہدیکہ پُرشت ء
 پروشے آماچ بیت انت۔ ہمے ڈول ء زر وتی چولاں ودی کنت ء انسان ہمودا
 بڈایت۔ بلتے پدا ہم اے چیز ء آرا مردے جوڑ گرتگ ات۔ بزائ نیم دیوانگ ء نیم

دیوتا ۽ جیونا ۽ آمردے پکارا ت۔ آوتی مردم ۽ ابیدزند گوازینت گرت نہ کت۔
 چونائی ۽ مرد ۽ زالے فرق آئی واستہ ۽ یک غیر گواچنی چیزے ات آ آرازانت، آرا
 من ات ۽ آرا آپکارا ت۔ بے شک آگول آئی ۽ ہر پیم ۽ روت انت۔ اے باروادگہ
 ہج تہرے جُستے ودی نہ بیت برے برے زالے تہر، آئی ۽ سبب، رکنگے جہزہ شہ
 کیو ۽ مردم گرمی ۽ ابید ایشان ۽ رکنیت گرت کنت آگول مُشکل ۽ پاد اتک، وتی
 دستے تاس ۽ راشہ سوریں آپ ۽ پُر گرت، وتی دپ ۽ دیم صاف گرت انت ۽ پدا
 کرار کرار ۽ کیو ۽ پُشت ۽ رواں بوت۔

شہ زربار ۽ جُڑاں بندگ بنا گرت ۽ آئی ۽ نکران ماہے زردیں روژنائی ۽ را
 برے چیردات ۽ برے یلہ دات ۽ جیونا برے روژنائی ۽ برے تہارونکی ۽ روان ات۔ شہ
 درد ۽ آئی ۽ سریں چنگ ات ۽ سرے جہل ات۔ جہراں وہدے ماہ ۽ راگپتگ ات گڑا آ
 جُھلیانی کراروگ ۽ ات۔ گڑا آئی ۽ گران بہائیں مُروارد ترپگ ۽ دیست کہ آکسانیں
 کور کے چیرا کپتگ ات۔ آکونڈ بوت ۽ آرازرتے ۽ ماہ ۽ را پدا جہراں چیردات۔ کہ شہ
 ایشی ۽ سبب ۽ تہاری ۽ مانشات۔ جیونا کونڈ بوہان ۽ اے فکر کنگ ۽ لگ ات کہ گڑا آ پدا
 زرابروت ۽ وتی کار ۽ بہ کنت ۽ انچش کہ آئی ۽ فیصلہ گرت، ماہ پدا شہ جہراں دراتک ۽
 آئی ۽ دیم ۽ دوساگ ۽ وڈیں جون ات انت کہ راہے سرا کپتگ ات انت۔ ایک دم
 دیم ۽ شُت آئی ۽ دیست کہ شہ آہاں یکے کیو انت ۽ دومی یک درآمدے کہ شہ آئی ۽
 گٹ ۽ بزین ۽ تروپو کیں آپے درانگ ۽ انت۔

کیو کرار کرار ۽ سُر ات۔ آئی ۽ دست ۽ پاد بے سیک ات انت ۽ آگون وتا
 گپ جنگ ۽ ات ہے وہد ۽ جیونا ہے مارات کہ نول مئے زندگی شُت۔ راہے سرا یک

مُر تگیں مردم ۛے ۛ کینو ۛے کارچ کہ آئی ۛ سراحون اِتاں ہمودا کپتنگ ات۔ اے گندگ ۛ گوں آئی ۛ زانت کہ چے بوتگ۔ آشہ بندات ۛ ہے جُہد کنگ ۛ ات کہ کوہنیں ایمینیں زند ر کینگ بہ بیت۔ ہمازند کہ شہ مُر واردے رسگ ۛ ساری ات۔ بلے نوں آہلاس بوتگ ات ۛ آچ پیم ۛ دووار اتک نہ گُرت۔ اے زانگ ۛ گوں آئی ۛ وتی گوست بے حال گُرت۔ نوں پہ کنگ ۛ پچی پشت نہ کپتنگ ات ابید وتی ر کینگ۔

نوں آئی ۛ درد، آئی ۛ جان بڈی دُزاہ ہلاس بوتگ ات آئی ۛ ہما ساعت ۛ مُردگ ۛ راکش ات ۛ شہ راہ ۛ دور کنان ۛ یک دز چکے ۛ پشت ۛ ایر گُرت۔ پدا آکینو ۛے کرا اتک ۛ آئی ۛ پٹان ۛ شہ وتی تریں اسکرٹ ۛ صاف گُرت۔ کینونوں کمیں شر تر بوتگ ۛ ات ۛ نالگ ۛ ات۔

”آہاں مُر وارد پچ گپت۔ من زیاں گُرت۔ بس گپت ہلاس بوت“ آئی ۛ گوشت۔ ”مُر وارد شُت“ جیونا آراحاموش کنائنت۔ چوش کہ یک نادر اہیں زہگے ۛ راحاموش کنگ بیت۔ ”ہش“ جیوناء گوشت۔ ”تئی مُر وارد ایش انت۔ اے من راہ ۛ دیست۔ تو منی گپت ۛ اش کنگ ۛے؟ تئی مُر وارد ایش انت تو سر پد بوتے؟ تو یک مرد مے کُشتگ۔۔ ماراچدا در روگ لوٹ ایت۔ آمارا گُرت ۛ برنت؟ مارا شہ روچ بوتگ ۛ ساری چدا مچک لوٹ ایت۔“

”منی سر اُرش کنگ بوتگ ات۔“ کینونالان ۛ گوشت۔ ”من وتی ر کینگ ۛ آرا جتگ“

”ترازی نیں روچ یات انت؟“ جیونا جُست گپت۔ ”تو چے گو شہ ایشی ارزشہ بیت؟۔۔ ترا شہرے مردم یات انت؟ تو چے گو شہ تئی سرا مہلونک باور کنت؟“

کینو یک مزین آہ سردے کش ات ء گوں وتی نزوریاں دیم پہ دیم بوہان
 ء ”نا“ آئی ء گوشت۔ ”توراست گوشے۔“ آئی طاقت ء تہا محمی ء اتک ء یک
 رندے پدا ایک مردے ات۔ ”تولوگ ء برو کو یو ٹیو ء بیار“ آئی گوشت۔ ”ہرچی
 کہ مکتی است آہاں بیار۔ من وتی بوجیک ء چک سین ء آپے تہا کاریں ء مارویں“
 آئی ء وتی کارچ زرت ء آرایلہ دات۔ آچلندا ان ء تیا بے نیمگ ء شت۔
 وتی بوجیکے حد اتک۔ وھدیکہ کمیں روژنائی بوت گڑا آئی ء دیست کہ بوجیک ء
 پکوگ پچ بوتگ گوں ایشی گندگ ء آراباز ہر اتک ء آئی ء طاقت ء تہا گیشی اتک۔
 نوں آئی ء کہول تہارونکیانی آماج بوتگ ات۔ شپے تہارونکی ء کنڈ ء بیٹ ڈرچک ء
 چولانی سرا شیطانی موسیک شنگ ء تالان ات آئی ء پیروکے وار وار شرگر تگیں
 بوجیک ء یک ٹنگے بوتگ ات۔ اے یک انچیں شیطانی ات کہ آئی ء باروا حیاں
 کنگ اوں بوت نہ گرت۔ یک مردے ء راکشگ ۶ نکسیں مزین شیطانی کارے نہ
 انت اینکس کہ یک بوجیکے ء راتباہ کنگ۔ پرچہ کہ بوجیک بے پتے ء آوتی رکت ء
 وت گرت نہ کنت ء یک پر شتگیں بوجیکے چوار زانی ء شر بوت نہ کنت۔ کینوئی زہر ء
 ہوار گم زیاست ات ء شہ ہمیشی آپرشت ء پروشے آماج ات۔ نوں ایک جناورے
 جوڑ بوتگ ات۔ زنگ، اُرش کنگ نوں، آئی ء زند وتی ء وتی کہولے رگینگے حاترا
 ات۔ آرا وتی دردانی سامنیست ات آشہ تیاب ء گوزاں، بوٹگ ء کاه ء بوچاں ہٹ
 کناں جھگیانی نیمگ ء روگ ء ات۔ آئی ء مجگ ء اے ہم نیاتک کہ آوتی ہمسایگے ء
 بوجیک ء بُزوریت۔ آئی مجگ ء بس وتی بوجیک ء تباہی ء ابید دگہ پچی پشت نہ
 کپتگ ات۔

گروساں بانگ بنا کر تگ ات ۽ سُه بونگی ات اولی روک گرتگیں آسے
 دھوت شہ جھگیں در آنگ ۽ ات ۽ ایشی ۽ ہوار مکئی ۽ یک ۽ و شیں بو ہم گوات ۽
 راگون ات بالی مرگ کاہ ۽ بوچ ۽ بوٹگانی تھا گوازی کنگ ۽ ات انت۔ ماہے روژنائی
 کم بوہان ات ۽ جمراں زربارے نیمگ ۽ وتی سفر بنا کر تگ ات شہ دریاء تازگیں
 گوات کشک ۽ ات یک انچیں گواتے کہ آئی ۽ تھا تو پانے بو ویک بدلی ۽ پیر ات۔
 کینو گوں تیزی ۽ وتی لوگے نیمگ ۽ روگ ۽ یک و شیں ۽ مارگ ۽ ات۔ آرا
 بس یک کارے کنگی ات پرے حاتراشہ درستاں ساری آئی ۽ وتی دست وتی کیتو ۽
 بُرت کہ اودا گران بہائیں مُر وارد ات۔ آئی ۽ رندا ہما کارچ کہ آئی ۽ جاگے چیرا
 بستگ ات۔

آئی ۽ وتی دیم ۽ یک آسے دیست۔ پدا تیرک ۽ تراکے توار ہور جمبلو کیں
 آسے راہاں روژنا کنگ ۽ ات۔ کینو مچک بنا کرت اے آئی ۽ وتی لوگ ات کہ آسے
 امبازان ات، آرا اے شزی ۽ باور ات ۽ آاے ہم زانت کہ ایندگہ جھگی ہم زوتاں
 زوت ہے آسے وڈالیک بنت۔ آچک ۽ ات گوں آئی ۽ دگہ یلے اوں گون ات۔ آجیونا
 ات ۽ کو یوٹیو آئی ۽ بگل ۽ ات ۽ کینو ۽ کبل آئی دستاں۔ زہگ گریوگ ۽ ات ۽ جیونا ۽ چم
 در گڈیتگ ات انت۔ کینو گندگ ۽ ات کہ آئی ۽ لوگ شنگ بلے آئی ۽ جیونا ۽ ہچ نہ
 گوشت۔ آئی ۽ زانت بلے جیونا گوشت ”آہاں تباہ کرت۔ لوگے پرش گڈرات۔۔۔ داں
 اے حد ۽ کہ زہگے گوانزگ ۽ راہم نہ بخشنگ۔ پدا ڈنی بہر ۽ آس جتگ“

لوگے سچھے روژنائی کینو ۽ دپ ۽ دیم ۽ سرا کپک ۽ ات۔ ”اے کتے ات“
 آئی ۽ زانگ لوٹ ات۔ ”من زنائیں“ جیونا ۽ گوشت۔ سبزار نگیں مردم ۽

ہمسیگ نون شہ وتی لوگاں در آنگ ء ات انت۔ آسے تریشک بُر زاشت ء جہل ء
 آنگ ء ات انت۔ آمردم وتی گسانی ر کینگے جہد ات انت کینو یک دم یک تُر سے ء
 آماج بوت۔ سُبے روژنائی ء آُر اُتر سے آماج گرتگ ات۔ آریات اتک کہ یک
 مردگے راہے سرا کپتگ۔ آئی ء جیوناء دست گپت ء شہ آسے روژنائی ء دور گرت
 ء دومی نیمگ ء بُرت۔ پرچہ کہ روژنائی ء اوشتگ پر آئی ہترہ ات۔ آایندگہ گسانی
 ساہگاں آیان ء ہمودا اتک کہ اودا آئی ء بر اس جون ٹومس ء لوگ ات بزاں آئی ء
 براسے لوگ آروت دروازگے تہاشت جیونا آئی ء پُشت ء ات۔ آشہ ڈن ء زہگانہ
 گریوگ ء ہمسیگانی کوکار ء جاکاں اُش کنگ ء ات۔ آئی ء سنگت ء سیاداں گوشتگ
 ات زاناں آہے سہتگیں گسے تہا انت۔

جون ٹومس ء لوگ ہما ڈول ء ات چو کہ کینوئی لوگ بلکنا دزاہیں جھگی ء
 کڈک یک پیم ایں اتاں ء کلائی تہاروژنائی ء گوات اتک ء شت انت۔ پرے حاترا
 کینو ء جیوناء وتی براسے گسے حد ء نندوک شہ دیوالاں جمبلوکیں آس ء گندگ ء ات
 انت۔ آہاں دیست کہ آس باز بُر ز ء بیم ناک انت۔ آہاں چھت کپگ ء آس ء را
 مرگ ء اوں دیست۔ چوش کہ کاہ ء بوچے آس مریت۔ آہاں وتی سنگتانی کوکار ء زار
 اُش کت انت ء جون ٹومس ء لوگ بانک اپولونیا ء چیچال ء زار کہ نزیکیں مردمانی
 بیرانی ءے سرا کنگی ات۔

اپولونیا ء ہے مارات کہ آئی ء سر ءے شال شر نہ انت پرے حاترا آتچان ء
 وتی لوگ ء اتک دانکہ دومی شال ء بُزوریت ء دیوالے کر ا ایریں باکسے ء تہا چارگ ء
 لگ ات، گڑا کینو گوں کرار ء گوشت کہ ”اپولونیا مہ گرے، مارا پچی نہ بوتگ“ ”تو ادا

چوں اتکے؟“ آئی ء زانگ لوٹ ات۔ ”جُست ء پُرس مہ کن“ آئی ء گوشت۔ تو
جون ٹومس ء کرا بروء آرا ادا بیار۔ بلئے کسے ء رامہ گوش۔ اپو لو نیا اے مئے واستہ ء باز
المی انت۔“

آسنگ ء سیاہ بوت۔ آئی ء دست یلہ بوت انت ء آئی ء گوشت۔ ”شتر انت
منی بزاس“ کمئیں دیر ء رند آء جون ٹومس اتکل۔ آئی ء یک موم بتی ءے روک
گرت ء آرا ہما کُند ء آورت کہ اودا آسنگ ات انت ء گوشت ”اپو لو نیا تو دروازگے
حیال ء بہ دار۔ کسے ء را تھا آنگ ء میل۔“ آسمترین ات آئی ء وتی اختیار کار مرز
گرت۔ ”جی منی براس“ آئی ء گوشت۔

”تہارونکی ء منی سرا اُرش بوت“ کینو ء گوشت، ”ء مڑائی ءے تہا من یک
مردم ءے کشت“

”کنے ء را“ جون ٹومس زوت زوت جُست گرت؟

”من نزائیں اودا باز تہار ات، بُر تاپ ء چپپاں مور“ ”گڑا اے مُر واردے
سبب ات۔“ جون ٹومس جُست گپت ”مُر واردے تہا شیطان انت۔ تو ایشر ابہا بہ کن
چہ شیطان ء وتی جان ء چٹاریں۔ بلکنا ایشی ء بہا کنگ ء ترا ایمنی و کرار بہ رسیت“ ء
کینو ء پستودات۔ ”او۔ منی براس۔ چنکس من زلیل ء خوار بوتگ اوں۔ آئی ء جُست ء
مہ کن۔ تیاب ء منی بوجیگ پروشگ بوت۔ منی گس آس دینگ بوت ء جز بوٹگانی تہا
یک لاشے ایرانت۔ ذرا ہیں راہ بند کنگ بوتگ انت۔ تئی باہوٹاں منی براس۔“

او کینو ء دیست کہ آئی ء براس سک پریشان بوت ء زانتے کہ آمہ کن

کنت۔ ”داں دیرانا“ آئی ء زوت گوشت ”مرچی یں روج ء پد امارو یں“

”من ترا چیردیں“ جون ٹومس ء گوشت۔

”من تئی واسته ء ہترہے ودی کنگ نہ لوٹیں“ کینو ء گوشت ”من زانیں

کہ من یک پڑوخیں نادر اہی ء وڈا اول من شپی رویں ء پد اتر اہنج نہ بیت۔“

”من ترار گینیں۔“ جون ٹومس ء گوشت ء توار گرت۔ ”اپو لو نیادر وازگ ء

بند کن۔ بلوتے تہا ہم اے مہ گوش کہ کینو ادا انت۔“

آگسے تہارونکی ء پیلو یں روج ء نشتاں ء وتی باروا ہمسایگانی گپ اُش کتاں۔

شہ وتی گڈ کے ٹنگاں آہاں وتی ہمسایگان ء دیست کہ آپراں پنگ ء ات انت چوش کہ

آہڈ درگیجگ ء آں۔ آہاں اے ہم اُش گت کہ آئی ء ہمسایگان آئی ء بوجیگ ء

پُرتنگے سراد لپدردی درشان گرتگ گوں وتی ہمسایگان جون ٹومس اول گوں بوت

دان کہ آشتک مہ کن انت ء آئی ء اے درشان گرت کہ کینو، جیون ء جنک ء سرا

چے گوشتگ۔ گوں یک مردم ء آئی ء گوشت کہ ”منی حیاں ء آشہ تیا ب ء

زربارے نیمگ ء شنگ انت دان کہ آشہ شیطان ء وتارابہ رگین انت۔ کہ آہانی

دُمبانت۔“ گوں دومی مردم ء گوشتے ”کینو شہ زراشت نہ کنت تاو ہدے کہ آرا

بوجیگ مہ رسیت۔“ آئی ء اے ہم گوشت ”اپو لو نیاشہ اے ڈکھاں نادر اہ بیتگ۔“

او آروچ ء گوات ء انچش تیز کش ات چو گوشتے تیا بے کاہ ء بوٹگ دُراہ بال

کن انت۔ ایشی ء ابید جہگی آں لگو کیں گوات اول ہترگ ء ات ء آپے تہے بوجیگ

اے دیم ء آدمیم بوٹگ ء ات انت۔ پداجون ٹومس ہمسایگان گوشت کہ ”کینو شنگ

اگاں آزرے راہ ء شنگ گڑا دننگہ زیر آپ بوٹگ“ او جون ٹومس چنکس رند کہ

ہمسایگان کر شنگ ات، شہ آہاں چیزے نا چیزے آورنگ اتے۔ یک رندے شہ کاہ

ء بونج جوڑ بوتگیں یک کسانیں بیگے آرتے ءیک حشکیں پوستے کہ شہ بزنچ ء
 پڑآت۔ آئی ء شہ کیلے ء سیاہیں مرچ ء واد اوں گپت۔ آئی ء یک مزنیں کارچے کہ
 ہژدہ انچ دراج آت، یک کسانیں تیرے کہ یک ازبا بے ء ہوار یک سلاہے آت۔
 کینو وہدے کارچ ء رادیست آئی ء چم روژنا بوت آنت۔ آئی ء زہارا گوں لنکک ء
 چارات ء تپاس ات۔ گواتاں خلیج ء راوتی امبازاں زرتگ ات آپے تھا اسپیتی ء
 ودی بوتگ ات دژچک ء بوٹگ انچش لرزگ ء ات آنت چوش کہ شہ ٹرس ء
 جنوارانی رگ لرزانت۔ اودنز ء مجے یک انچیں توپانے چست بوت چو جمرانی ڈول
 ء زرے مانپوشت۔ گوات ء جمرانی کو کراناں اینگو آنکو کناناں ء آزمان صاف
 گرت۔ بڑاساڑی نیں دنز ء مج چو برنے ڈول ء رچک ء لگ ات۔

وہدے بیگہ بوت گڑاجون ٹومس گوں وتی براس ء یک دراجیں گپت
 ء ترانے گرت۔ ”تو کجاروئے؟“ ”گوریچانے نیمگ ء“ ”کینو ء گوشت۔“ ”من اش
 گنگ کہ گوریچان ء بازیں شہر آنت۔“ ”شہ تیاب ء دور بہ بو“ جون ٹومس ء
 گوشت۔ ”تیابے پٹ ء لوٹ ء یک پارٹی ء اڈ دینگ بوتگ۔ شہرے مردم ہم تئی
 پٹ ء لوٹ ء آنت۔ دننگہ مُر وارد تئی کر آنت؟“ ”ہاں گوں من انت“ ”کینو ء گوشت
 ء من ایشر اگوں وتاداریں اے وامنائیگی یے رستگ۔ بلئے اے وہدا اے منی بد
 بختی ء منی زند جوڑ بوتگ بلئے من ایشر اگوں وت ء داریں۔“

کویوٹیٹو کمئیں بے تاہیر بوت گڑاجیونا کسانیں دعائے ونت ء آچف گرت۔
 داں کہ آساسار بہ گپت۔ ”گوات وشن کشک ء انت۔“ ”جون ٹومس گوشت۔“ ”پادانی
 نشان گار بنت“

آماہے در آنگ ء ساری جتا بوت انت۔ جان ٹومس ء گسا کلمیں کہول پاد
 اتک۔ جیوناء کو یوٹیٹوزرنگ ات آشنا لے تھاواب ات۔ آئی ء گل وتی ماتے کوپگ ء
 ایر ات۔ آراشال مانپوشنگ ات کہ آئی یک سرے جیوناء پونزے سرا ات دان کہ آ
 شہ گواتاں بہ رسیت۔ جون ٹومس وتی براس ء رایک وارے پدا بگل ء گرت ء آئی ء
 گلان ء چک گپت۔ ”اللہ ء میارے“ آئی ء گوشت ء اے ساعت چو موتے ڈول ء
 ات۔ ”تو اے مروارد ء دور نہ دیئے؟“ ”اے مرواردنوں منی ارواہ انت“ ”کیونء
 گوشت۔“ ”اگاں من ایشر ادوردات گڑابزاں کہ من وتی ارواہ یلہ دات۔ برو تو ہم
 اللہ ء میارے۔“

ششمی در

گوات باز تیز ات ۽ آہاناں سک جنجال کنگ ۽ ات۔ گواتے تہادنز، ریک ۽ سنگ ہوار ات انت۔ جیوناء کینو وتارا شتری ۽ سرمان پوشنگ ات۔ گواتاں آزماں صاف گرتگ ات تہارونکی ہر نیمگ ۽ تالان ات ۽ آزمان ۽ استال تامورات انت۔ آگوں حیال داری ۽ دیم ۽ جنزگ ۽ ات انت۔ شہ میتگے سر ۽ پراں وت ۽ دور کناناں کہ چومہ بیت کہ وتی گس دپی ۽ کراکسے واب انت ۽ آہاں روگ ۽ بہ گندایت۔ شپاں میتگ ۽ بے تک ۽ تواری بیت ۽ آوہد ۽ اگاں تہاری ۽ کسے گندگ بہ بیت گڑا آ بے حال نہ بیت۔ کینو شہ آبادی ۽ کراواں گوریچانے نیمگ ۽ شت۔ آئی ۽ شہ استالانی کُک ۽ شمال در گہنگ ات ۽ کچائیں دگے سرا کہ کاہ ۽ بوچانی نیام ۽ ٹارانی روگ ۽ آنکے سبب جوڑ بوتگ ات ۽ لاری ٹوئے نیمگ ۽ روگ ۽ ات۔ آہمودا تک، ہمودا کہ کراماتی ”معجزاتی“ زال (بی بی مریم ۽) داشتگ ات۔

کینو وتی دست ۽ ہما بہر کہ اودا جر بر نہ ات اودا گواتے تہا ہواریں کسان کسانیں سنگانی لگ ۽ وش ات کہ اے وڈا آہانی پد زانگ نہ بنت۔ شہ استالانی تاموریں روژناتی ۽ یک کسانیں راہے ودی بوتگ ات ۽ کینو وتی پشت ۽ آو کیں جیوناء تواری ۽ اُش کنگ ۽ ات آگوں تیزیں گاماں بے تواری ۽ دیم ۽ جنزگ ۽ ات ۽ جیونا آئی ۽ رنداروگ ۽ ات۔ شہ بازیں زمانگ ۽ کینو یک چیزے مارگ ۽ ات۔

تہارونکی ءے ترس ءے شیطان کہ شپاں گردایت۔ یک دم آئی ءے یک وشی ءے مارات۔
 آئی ءے وتی اندر ایک شیطانی سرو پڑے مارات۔ شہ آئی ءے سبب ءے آواز شیوار و ہتر ناک
 بوتگ ات۔ یک کو ہنیں چیزے کہ آئی ءے گوست ءے مردمانی تہازندگ بوتگ ات آ
 ایٹی تہا ہم استگ ات۔ گوات ایٹی پشت ءے ات ءے استال راہشونی کنگ ءے انت۔ گوات
 ہڑگ ءے ات ءے بوتگ ءے ڈرچکان ءے سرینگ ءے ات انت۔ یک کہولے دیم ءے بجز ان ات
 شہ کلاکاں یکیں وڑا، نہ دگہ کسے گوست نیکہ کسے گندگ بوت۔

رند ءے آئی ءے راستیں نیمگ ءے دم بُر تگیں ءے زردیں ماہ ودی بوت و ہدے آبرز
 بوت گڑا گوات بند بوت ءے ڈگار حاموش۔ نون آئی ءے دیم ءے یک کسانیں دگ ءے ات
 کہ شہ رو ءے آیا ودی بوتگ ات۔ گواتے بند بوتگ ءے سبب ءے نون ایٹی ءے سرا آئی ءے پد
 ظاہر بنت انت۔ بلئے نون آشہ میتگ ءے باز دور شنگ ات انت پرے حاترا بلکنا آہانی
 پدانی ارزشت مہ بیت انت۔ کینو شہ ٹارانی سبب ءے جوڑ بو ءے کیں نالی ءے تہا گوں
 حیالدارمی ءے روگ ءے ات ءے جیونا آئی ءے پُشت ءے ات۔ یک مز نیں بیل گاڑی یے و ہدے
 سُبھ ءے مہلا میتگ ءے نیمگ ءے روت گڑا آہانی پداں الم ءے لوٹینان ءے روت۔ آڈڑا ہیں
 شپ ءے شُت انت بلئے آہانی رفتارے تہا بچ وڑیں کسے نیاتک۔ یک وارے کو یوٹیو
 شہ واب ءے در یہہ گرت گڑا جیونا آراشہ پُشت ءے آورت ءے دیم ءے داشت۔ دانکہ واب نہ
 کپت آراساسار گرانگے جہد گرت بلئے شپ ءے شیطان آہانی رند ءے ات۔ دزچک
 ءے بوٹگانی تہا جنگلی کچکاں برے گریت ءے برے کندرات اش۔ بومانی تیزیں تواراں آہانی
 سرے ہوش بُرت۔ یک برے مز نیں جناورے ءے مچک ءے گو شے ڈگار چند اینت ءے
 کینو یک دم وتی مز نیں کارچ ءے زرت ءے وتی رکینگ ءے واستہ ءے دلجم بوت۔

مُر واردے موسیک، کینوے واستہء سوب مندی ءے مستاگ جوڑ بوتگ
 ات۔ وہدیکہ کہولے حاموشیں سوت آئی چیرا چیر تزیگ ات ء آہانی گام دیم ء
 جُزناں ات انت آہاں ذراہیں شپ ء سفر گرت۔ اولی سُبہ ء کینو یک انجیں جاگے
 درگہت کہ اودا آہاں ذراہیں روچ ء چیر بوگی ات۔ آجاگہ شہ دگ ء نزیک ات۔
 یک کسانیں ہندے کہ بلکنا آسکانی جاگہ ات ء اے جاگہ شہ حشکیں درچک ء کاہ ء
 بوچاں پیلوی ء چیر ات۔ وہدیکہ جیونانشت ء گونڈوے حیالدری ءے گرت گڑا کینو
 پدادگے سر اُشت۔ آئی ء یک درچکے شاہڑے پروشت ء وتی پد لوڑینت انت ء پدا
 اولی بز مش گوں آئی ء یک ویگن ءے ء توار اُش گرت ء یک دم شہ دگ ء دور اتک ء
 یک دوپہیہ والا ئیں نیل گاڑی ءے روگ ء دیست ء وہدے اُشت ء گندگ نہ بوت
 گڑا پدادگے سرا تک ء شہ پہیہ آ جوڑ بوؤکیں نالی یے چارات۔ کہ پادانی نشان
 لوڑینت انت۔ آئی ء یک وارے پدا وتی پد لوڑینت انت ء جیوناء کراشت۔

آئی ء کینو ء مکئی ءے نرمیں کیک ءے دات کہ آراپولونیا ء داتگ ات۔ پدا آ
 کمیں وپت بلے کینو فرش ء سرانشت ء ڈگارے چارگ ء لگ ات۔ آمورینکانی
 روگ ء آنگ ء چارگ ء ات کہ آئی ء دیم ء آہانی یک کسانیں قطارے ات پدا آہانی
 دیم ء آئی ء وتی پدا ایر گرت بلے آہاں آئی ء پادے سرالگانا ء کپاناں وتی سفر برجا
 داشت ء کینو وتی پادہا وڈا ایر گرتگ ات ء آہانی سفر ء رچارگ ء ات۔

روچ ء گوں وتی گرمی ء ہوار ٹک دات۔ اے وہدا آ خلیج ء نزیک ء نہ ات
 انت۔ گوات حشک ء گرم ات۔ پرے حاتراشہ درچک ء بوٹگاں وٹیں بوے تالان
 بوت ء وہدے جیوناپاد اتک آ وہداروچ باز برز ات۔ کینو آراہاگپ گوشت انت کہ
 شہ آہاں ء ساری ء سہی ء سر پدا ات۔

”شہ اے پیہمیں دڑچکاں وت ء دور بدار“ آئی ء اشارہ گرت ء گوشت
 ”ایشتر ادست مجن پرچہ کہ اگاں تو ایشتر ادست جت ء پداوتی چٹاں جت گڑا تو کور
 بے ء شہ اے دڑچک ء اول وت ء دور بدار کہ شہ ایشی شیرگ در آنگ ء انت بچار
 چوش کہ اودا انت۔ پرچہ کہ تو اگاں ایشتر ا پڑوشت گڑاشہ ایشی ء سہریں آپے
 در کئیت انت کہ آبد بختی ء نشان انت۔“ آئی ء وتی گردن سُرینت و کمئیں
 بچکندت ء۔ شہ اے گپاں آساری ء سر پدا ت۔

”گڑا۔ آ مے پُشت ء کائنت؟“ جیوناء جُست گرت ”توچے گوشے آ مے
 پٹ ء لوٹے جُهدا کن انت؟“

”آ ضرور جُهدا کن انت“ کینوء پَسودات۔ ”ہر کس کہ مارا در گنج ایت آ
 مُر وارد ء برنت۔ ہاں آ جُهدا لم کن انت۔“

جیوناء گوشت۔ ”بلکنا گراک راست ات کہ مُر وارد بے کار انت۔ بلکنا
 اے مے رد فہمی انت۔“

کینوء مُر وارد در گرت۔ آئی ء آراداں آ ودا روچے بزمشانی دیم ء ایر
 گرت۔ تانکہ چم سچک ء نہ لگ ات انت ”نا“ آئی گوشت۔ ”آ ایشتر ا دزگت ء کدی
 جُهد نہ گرتگ ات اگاں اے بے کار ایں ءے بوتیں۔“

”تو زانے کہ تئی سرا کے اُرش گرتگ ات؟ اے گراک ات انت؟“
 ”من نزائیں“ آئی ء گوشت۔ ”من آہان ء نہ دیست“ آئی ء مُر وارد ء چارات ء
 گوشت۔ ”ما ایشرا بہا کنیں ء پدا تپنگے زوریں۔“ آئی ء ترپو کیں تپنگ دیست بلے
 ڈگارے سرا کپتنگیں جون ہم دیست کہ شہ آئی ء گرت ء سہریں خون در آنگ ء

آت۔ آئی ء یک دم گوشت۔ ”ما یک مزین چرچے ء آروس کنیں“ پدا آئی ء
 مُر وار دے اندرا جیوناء پٹی میں دیم دیست کہ شپ ء کپان ء پادایان روگ ء آت۔
 ”مئے زہگ ء راوانگ لوٹ ایت“ آئی ء گوں جوش ء جہزگ ء گوشت ء مُر وار دے
 تہا کو یوٹیڈے دپ ء دیم اتاں، کہ زند ء زبر اتاں۔

کینو وتی مُر وار دپا وتی گدانی تہا ایر گرت۔ مُر وار دے موسیک ڈولداریں
 وڑے ء تالان بوت گوں آئی ء شیطانی موسیک ہوار ات۔

گر میں روج گلڈ گلزمین ء سوچگ ء آت۔ پرے حاترا کینو ء جیونا در چکانی
 ساہگ ء اتک انت۔ یک کسانیں بہوریں جنجھکے سٹ ء بال کناناں ساہگ ء اتک ء
 نشت شہ روچے گرمی ء کینو وتی چٹانی سرا وتی ہیٹ ایر گرتگ ات ء کمبل وتی دیم ء
 سر اتا تکہ شہ مکسکاں وتار کینت بہ کنت ء پدا آو پت۔

بلئے جیونانہ وپت۔ آچو بت ء ڈول ء حاموش ات۔ آئی ء دیم کہ کینو ء
 جتگ ات دننگہ گوات گپتگ ات ء زونکے پٹے سر امزن مزین مکسک گردگ ء
 ات انت۔ بلئے آچو کیدارے وڈاشیوار نشنگ ات ء وہدیکہ کو یوٹیڈوشہ واب ء پاد
 اتک گرا آئی ء آرا وتی دیم ء ڈگارے سرا واپینت ء آرا چارگ ء لگ ات۔ زہگ وتی
 وڑا غوں غوں کنان ء بچکندگ ء ات۔ جیونا ہم بچکند ات۔ پدا آئی ء شہ ڈگ ء ر ایک
 کاہے زرت ء زہگ ء راکلی کنگ ء لگ ات پدا آئی ء شہ ہمارزان ء کہ گوں وت ء
 آور تک اتے۔ آئی ء واستہ ء آپ ءے در گرت۔

کینو دننگہ واب ات۔ آئی وابے تہا کو کار گرت ء آئی ء دست گوشتے مڑگے
 وڑا چست بوت ء پدا آیک دم پدا اتک ء نشت۔ آئی ء جم گوات گپتگ ات انت۔۔

”اے جی ے؟“ جیونا ۽ جُست گرت۔

”ہش“ آئی ۽ گوشت۔

”تو وا بے گندگ ۽ اتے“

”بلکنا“ بلئے آ بے تاہیر ات ۽ و ہدے جیونا آراکارن کیکے دات گڑا آجایان

۽ چیزے اُش کنگ ۽ ات آ بے تاہیر ۽ ترسگ ۽ ات۔ آئی ۽ شہ وتی کو پگے سر بر اچار

ات آئی ۽ وتی مز نیں زحم چست گرت ۽ آئی ۽ زہ چارات۔ و ہدے کو یو ٹیو ڈگارے

سراغاں غوں بنا گرت گڑا کینو ۽ گوشت ”ایشرا چپ کنا مین“

”آخر چے گپے“ جیونا ۽ جُست گرت۔

”من نزائیں“

آئی ۽ پدا اُش گت، آئی ۽ چٹانی تہا غیر مہذبیں روژنائی ات۔ پدا آگوں

حاموشی ۽ پدا اتک ۽ اوشات ۽ کونپ بوہان ۽ جُزراں بوت آشہ دز چک ۽ دارانی

نیام ۽ دگے نیمگ ۽ روان ات بلئے دگے سرانہ شُت۔ آکُنٹگاں پُریں دز چکانی تہا

شُت ۽ ہمارا ۽ ر اچار ات کہ شہ اودا اتلگ ات۔

پدا آئی ۽ آہان ۽ ہمارا ہے سراروگ ۽ دیست۔ آ باز ترس ات۔ آ کونپ

بوت۔ آئی ۽ یک کپتنگیں دز چکے ۽ شاہڑے پُشت ۽ سرگ گرت ۽ چارات۔ آس

۽ مردمان ۽ گندگ ۽ ات۔ دو مردم پادان ات انت و ہدیکہ کیے اسپے سرا ات۔

آئی زانت کہ آکنے ات انت ۽ سراں تا پاداں آترا سردی ۽ گور جت۔ آدوئیں

پادانی ۽ روکیں مردماناں اوں دیست گرت کہ وتارا کونپ گرتگ ات ایش۔ اودا

نوں یک مردمے اوشات ۽ ڈگارے سرا چارگ ۽ لگ ات۔ دومی اوں آئی ۽ کرا

اتک۔ آمردم پدگیر ات انت۔ آکوہی سدگانی سرامیشے پدانی نشانیاں زانت گرت
 انت آشکاری نیں کچھکانی وڑاشیوار ات انت۔ ادابوت کنت کہ آئی ء جیوناشہ لاری
 ء جوڑبوؤ کیں نشانناں ڈن ء وتی گام ایر گرتگ ات انت او اے مردم، اے پدگیر ء
 آہانی رندا آؤ کیں مردم اے پداں بہ گند انت، کاہ ء ریکے سراپدانی نشانناں بہ گنداں
 آہانی پشت ء یک سیاہ چکیں مردم ء اسپ ء سوار ات۔ کمل ء آئی پونز چیر داتگ
 ات۔ اسپے زینے سراے نیمگ ء آیمگ ء ایریں ٹینگ شہ روچے بزمشاں ترپگ ء
 ات۔

کینو چوڈر چکے شاہڑا بے سیک کپتگ ات۔ آدم اول کرار کرار ء کشگ ء
 ات۔ آئی ء وتی چم ہموداشانک دات انت کہ اودا آئی ء وتی پد لوڑینگ ات انت۔
 بوت کنت صاف گرتگیں نشان آئی ء واستہ ء مستاگے جوڑمہ بنت۔ آئی ء پدگیر ان ء
 زانت اے دمگاں اداشکار باز کم ات۔ آہمدا بوتوں پرچہ کہ آہاں پشت ء روگے بود
 استگ ات او آہاں درگہت ء شکار گرت۔ آجنورانی وڈا کونپ بوہان ء پدانی نشان
 درگہت انت وہدیکہ اسپ والا مردم ودار گرتگ ات۔

پدگیراں کتیں وٹھی درشان گرت۔ چوش کہ ٹچک شہ چیزے ء گندگ ء
 کن انت۔ کینو وتی زحم زرت ء تیار بوت۔ آئی ء زانت کہ چے کنگی انت۔ اگاں پد
 گیراں آئی ء صاف گرتگیں پدانا درگہت گڑا اسپ سوارے سرا اُرش کنت ء آرا
 کشگ ء رندا آئی ٹینگ ء پچ گپت۔ ایشی ء ابید آئی ء کرادگہ ہچ وڑنیست ات ء وہدے
 سے ایں دگے نرّیک نرّیک ء بوت انت گڑا کینوشہ سوچکیں سینڈل ء کسان کسانیں

کدّ جت تانکہ بیدے توارے دور بہ جنت آئی پادمہ لگوشت آنت۔ آشه کپتگیں
شاہڑے پُشت آزیات گندگ آنت۔

جیوناء چیریں جاگے آسپے سُر مہانی توارے اُش کنگ آنت آ کو یوٹیو
اوں کمئیں بے تاہیر بو نگ آنت۔ آئی آ آراکٹ آ گرت آ شمال مانپوشان آ شیر
وارینگ آ لگ آنت۔ اے پیا آسا سا رگپت آ حاموش بوت۔

پدگیر و ہدے نژیک اتک آنت گڑا کینو ایوک آ آہانی سر آسپے ٹانگ
دیست آنت۔ آئی آ دیست کہ آہاناں کانٹے ڈولیں سکئیں بوٹ پادا آنت آ آہاں
اسپیت ایں کو نہیں جر گورا آنت۔۔ آشه آسپے زین آ در آؤ کیں توارے اُش
کنگ آنت پدگیر کینو آ صاف گر تگیں جاگے آ اُشتات آنت آ شری آ سر اچارگ آ
لگ آنت او آسپ سوار اُشتات۔ آسپے وتی سر چست گرت آئی آ لگام زبانی
چیرا گوں دنتاناں لگ آنت شہ ایشی آ سبب آسپے گوشے بد برت آ دگہ وڑ بوت۔
پدا پدگیر چرات آنت آسپے آ شری آ سر اچارگ آ لگ آنت۔ آہاں آئی آ
گوش اوں چارات آنت۔

کینو وتی دم بند گرتگ آنت بلے آئی آ پُشت، دست آ پاد دُراہ درد کنگ آنت
آنت آئی آ بُرزے لُنٹے سراہیدے ترمپ گندگ بو نگ آنت۔ پدگیراں
داں دیر آ دگے سر اچارات آ پدا ماں ماں آ وتی دیم آ ڈگارا ش چارات۔ برے
آ اُشتات آنت، برے شری آ جاگے اش چارات۔ برے ہلو ہاپی اش گرت۔ آ پدا
کاینٹ کینو آ زانت۔ آہاں ہر چیز شری آ سر اچارات آنت۔ آ اوشات آنت۔ او آ
زوت یادیر آئی آ چیر دا تگیں نشاناں پدا و اتر کاینٹ۔

آکھیں پُشت ۽ بوت۔ اووتی پدانی لوڑینگ ۽ ضرورت اوں نہ مارات ۽ اے پیم کرتے ہم نہ گت۔ پرچہ کہ آہاں اودا کسان کسانیں بازیں نشانے یلہ داتگ ات۔ چوش کہ دزچکانی پُشتگیں شاہڑ، پدانی نشان ۽ شہ وتی جاگہ ۽ ٹکلیتگ ایس سنگ ۽ دگہ نوں کینو مز نیں تُر سے ۽ آماج ات۔ جاگہ مچک ۽ رُو گے نیم ۽ پدگیر آسرا الم در کج ات۔ آئی ۽ اے گپ زاننگ ات۔ نوں چیر بو نگے بچ جاگہ نیست۔ ابید شہ مچک ۽ رُو گ ۽۔ آگوں شیواری ۽ بے تک ۽ تواری ۽ شہ دگے کراہما جاگہ ۽ شت کہ اودا جیونا چیر ات۔ جیونا ۽ گوں حیرانگی ۽ آراچارات۔

”پدگیر“ آئی ۽ گوشت۔ ”بیا“

پدا آنا ۽ لا چاری ۽ آماج بوت ۽ آئی ۽ دیم سیاہ ترات ۽ آئی ۽ چمانی تہا ملوری ۽ مانشان انت۔

”بلکنامن وتارا آہانی دست ۽ بہ داتین ات۔ جیونا یک دم اُشات ۽ وتی دست کینو ۽ کوپگ ۽ ایر گرت۔“ مُر وارد تئی کرا انت آئی ۽ گوں پُترم دگیں تواری ۽ گوش انت۔ ”توچے گوشے آتر ازنگ ۽ برانت ۽ گوشت کہ آہاں مُر وارد دزینگ؟“

کینو وتی دست جرائی ہما جاگہ ۽ بُرت کہ اودا آئی ۽ مُر وارد چیر داتگ ات۔ ”آایشرا برانت“ آئی گوں نزوریں تواری ۽ گوشت۔

”بیا“ جیونا ۽ گوشت۔ ”بیا“

وہدے آئی ۽ بچ نہ گوشت گرا آئی ۽ گوشت۔ ”توچے گوشے آمنازنگ ۽ یلہ دینت؟ ۽ اے گونڈو ۽ ہمد ازنگ ۽ یلہ دینت؟“

جیونا ۽ گپ آئی ۽ مچک ۽ نشت انت۔ گوں تہلیں بچندے ۽ آئی ۽ چمانی تہا

بیم ناکا پد رات۔ ”بیا“ آئی ء گوشت ”ماکوہانی سرارویں۔ بوت کنت ماوتاراشہ آہاں
رکینت گرت بہ کنیں“

آئی ء وتی بیگ ء آپے رزان زرت انت کہ آہانی مڈی ات انت۔ کینو ء
چپیں دست ء یک بندے ات۔ وہدیکہ راستیں دست ء مزنین زحم۔ آئی ء کاہ ء
بوچان ء اینگو آنکو کناناں جیوناء حاتر ارہے پچ گرت ء پدا کوہے نیمگ ء روگ ء لگ
ات انت آشہ مُشکل ایں جاوراں در آنگے جہد ات۔ کینو ء وتی پد ء دگہ نشانانی
لوڑینگے کوشت نہ گرت۔ آسنگ ء در چکانی تاکاں اینگو آنکو کنان ء دیم ء جُزراں
بوت روچے گرمی ہمنکہ زیات ات کہ دز چک ء داراں اوں چچال جت۔ بلئے دیم ء
پچیں سنگی کوہ ات۔ کوہنیں سک ء سنگاں درا تلگیں، آزمانے دیم ء مک ات کینو یک
بُرزیں جاہے ء نیمگ ء مچک ء لگ ات۔ چوش کہ کساس دزاہیں جناور تر سے وہدا
انچش کن انت۔

اے ڈگار باز حشک ء شہ آپ ء ز بہر ات۔ اودا ”ناگ پہتی ءے“ کسانیں
دز چک رُستگ ات انت کہ ایشانی تہا آپ جم کنگ ءے بود بیت انت ء ایشانی روتگ
شہ ڈگارے جہل ء نکئی ء نمبی ء چک ات۔ پادانی چیرا ڈگار نابلکنا پُر شتگیں سنگ ات
انت بلئے چپ ء چاگرد ء آپ بیگواہ ات ہے سنگانی نیام ء کُننگ ءے ڈولیں حُشکیں
کاہ ات انت۔ اے ہے وڈیں کاہے ات کہ شہ کمئیں آپ ء پدا سبز بیت انت۔
ڈگارے لوک آں آہانی زیانے واستہ گوشے لانک بستگ ات برے برے
کر گوشک آہاں دیست ء آجست انت۔ اے ویرانیں جاہاسک گرمی ات وہدیکہ
دیم ءے سنگی کوہ سرد ء و ش اتک ء ساڑی ات۔ کینو تچان ات ء آئی ء زانت کہ چے

بونگی انت۔ دگے آشک ۽ پدگیر زانت انت کہ آہاں راہ تاب داتگ ۽ آواتر بنت ۽
 کیاس کن انت۔ او آزوت جاگہ ۽ درگیج انت کہ ہمودا کینو ۽ جیونا چیرات انت۔ شہ
 اودا پر آہاں ارزاں بیت۔ اودا کسان کسانیں سنگے ٹکر، کپتگیں درچکانی تاک ۽
 پُرسنتگیں درچکانی شاہڑ، ہما جاگہ کہ اودا پاد لگوشتگ ات دراہیں حالاں دینت۔ کینو
 وتی زہن ۽ آہاں دیست گرت۔ گوں جوش ۽ جبرگاں ۽ آہانی پُشت ۽ سلاہ بندیں اسپ
 سوار۔ آئی ۽ کار گڈ سرابیت آ آہاں واتری ۽ ننیل ایت۔ اے وہدا شیطانی موسیک
 کینو ۽ گوشاں کرکنگ ۽ ات۔ آئی ۽ لہرا ٹچک ۽ گریوگے ڈول ۽ گرم ۽ مارے پونشگے
 وڈا ات۔ اے ساعت ۽ آزیات تیزو نہ ات بلے زہرناک ضرور است ات کہ آئی ۽
 لہرا دلے سرالنگ ۽ ات۔

نوں بُرزار وگ بنا بوت۔ وہدے اے پیم بوت مزن مزنیں تلانک اتک
 انت۔ کینو ۽ وتی کہول ۽ پدگیرانی نیام ۽ دوری گیش گرت۔ اولی بُرزگ ۽ رند آدمے
 کٹگ ۽ اوشات انت۔ ایک مزنیں سنگے ۽ سرالک کپت و ترپوک دیوکیں آبادی
 ۽ سراوتی چمے شانک دات انت بلے آئی ۽ وتی ڈرمن نہ دیست انت۔ داں اے
 حد ۽ کہ آترا برزیں اسپ سوار اوں گندگ ۽ نیاتک۔ کہ کسانیں درچکانی تہاروگ ۽
 ات۔ جیونا یک تلانکے ۽ ساہگ ۽ اتک ۽ نشت۔ آئی ۽ آپے بوتل کو یوٹیٹوے دپ ۽
 دات۔ آئی ۽ گوں وتی حشکیں کسانیں زبان ۽ آپ ورگ بنا گرت۔ وہدے کینو پدا
 اتک گڑا آہانی سراچم شانک دات انت۔ آئی ۽ دیست کہ آئی ۽ پادانی ٹپ ۽ اوشہ
 سنگ ۽ کنٹگاں ودی بوؤکیں کساں کسانیں ٹپاں چارگ ۽ انت پمیشکا جیونا آترا گوں
 اسکرٹ ۽ چیر دات۔ ایشی ۽ رند آئی ۽ آپے بوتل کینو ۽ دینگ لوٹ ات بلے آئی ۽

وتی سر سُرینت۔ جیوناءِ چم دم برنگیں دیم ئے سرا ترپگ ءِ ات انت۔ کینو ءِ وتی
حُشکیں لٹان گوں زبان ءِ تر گرت۔

”جیونا“ آئی ءِ گوشت، ”من دیم ءِ روں ءِ تو چیر بو من آہاں کو ہے تہار ددیں
ءِ وہدے آمر دم دور بنت گڑ اتو گور بچانے نیمگ ءِ لوریٹو یا سنٹار و سالیہ ءِ برو۔ آئی ءِ رندا
اگاں من گیگ ءِ گور بوتوں گڑ اتی نیمگ ءِ کائیں۔ بس ہے راہ پشت کپتگ “آئی ءِ داں
ساعتے ءِ آئی ءِ چٹانی تہا چارات ءِ گوشت۔ ”نا“ ”ما گوں تو کہاں گوں“
”من ایوک ءِ تیز ترشت کنناں“ آئی ءِ گوشت ”تو اگاں گوں من کائے۔
گڑا اے گونڈو ءِ رکنگ زیات مُشکل بیت“ ”نا“ جیوناءِ گوشت۔

”ترا ہا وڈ کنگی انت کہ من گوٹگ ءِ اوں۔ ہے عقل مندی انت ءِ منی
واہش ہم۔“ کینو ءِ گوشت۔

”نا“ جیوناءِ گوشت۔

پدا جیوناءِ دیم ئے سرا زوری یے ودی بوت آئی ءِ سبب تُرس یا گڈ و منج
ات ءِ اوداد گہ بچ نہ ات۔ آئی ءِ چم باز روژنات انت۔ پدا آئی وتی بے وسی ءِ وتی
کوپگ سرینت انت بلئے شہ جیونا آرا طقت ءِ الم ءِ رست۔ دننگہ دیر نہ گوٹگ
ات کہ پدا بیم ئے تالان بوت۔ وہدے شہ کر ءِ کٹھے جاگہاں کوہانی نیمگ ءِ لک کپگ
بہ بیت گڑا گوں باز تیزی ءِ بدلی آیاں کنت۔ نوں باز مزن مزینں درا جیں سنگ ءِ
جمپ ات انت۔ کہ آئی ءِ نیام ءِ باز جہل ایں کئڈ ات انت۔ کینو کئڈ ءِ بیٹ ایں پچیں
تلا نکانی کر اروان ات۔ آئی ءِ زانت کہ وہدے پدا گیر راہاں رد کن انت گڑا آہاں دو
وار راہے در گیجگ ءِ وہدگ آیت۔ پرے حاترا آکو ہے سرا سیدھا ءِ تچکائی ءِ نہ روت

بلکناچپ ء چوٹ روت آنت۔ برے برے آجہل ء زربارے نیمگ ء شت ء چیزے
نشاں جوڑ کنگ ء رند پد اشپاد ء کوہے نیمگ ء شتگ آت۔ نوں راہ کنڈ و بیٹ آت پیشکا
کمو کے روگ ء رند آہسک و ہمپاں بوتگ آت۔ روج کوہے نیمگ ء جہل بوتگ آت ء
کینو کوہے ٹلے ساہگ ء نیمگ ء روان آت۔ اگاں اے جاگہ ء آپ بوت گرت
گڑا ہدا بوتگ آت۔ آدیست گرت بلے کہ دور بہ بیت ء اگاں کوہے رداراہے
بوت۔ گڑاشہ ہے ٹلے جہل ء نکئی ء بیت۔ اداہترہ ہم آست آت۔ پدگیروت اوں
زانت گرت۔ بلے آپے حالی ایں بوتل ء فکر کنگ ء موہ نہ دات ء و ہدے روج
برکت بوت۔ کینو ء جیونا ء ہما ٹلے سرالک سڳگ ء جہد بنا گرت۔

بہوریں سنگاں گوں کوہے برزی، ترسناکیں ٹلن کہ آئی ء سنگانی تہا کسان
کسانیں ٹنگ ات آنت۔ آہانی تہا بداتگ ایں برف داں گر میاں استگ ات آنت ء
برے برے ہلاس بوہان ء خشکیں تلانک جوڑ بوتگ ات آنت۔ کہ اودا سونس جم
بوتگ ات۔ بلے مدامی اودا سردین و صافیں آپ تچتنگ ات۔ و ہدے ہورے دزد
بوتگ ات گڑاشہ کوہے ٹلا گوں تیز ء اسپیت ایں آپ ء جہل ء رتگ ات بلے
کساس مدامی تنکیں آپے رچگ برجاہ بوتگ ات اے یک جاگہ جم بوہان ء سد فٹ
جہل ء کنڈے ء تہا شتگ ات ہے پیماشہ اودا جہل ء، پدا جہل ء رواں آئی ء رندا بیگواہ
بوتگ ات۔ پدا اودا برتگ ایں کوہے سبب ء زیات پشت نہ کپ ایت۔ پرچہ کہ
ہمک وار شہ ادا خشکیں ڈگارے سرارچان ء پد خشکیں کسانیں دزچکان ء اوں ناہچ
نہ کنت جناور شہ بازیں میلاں دُور ہے کسانیں جاہ ء جم بوتگیں آپے ورگ ء کاینٹ۔
بہوریں جنگلی پٹی گور پچانی امریکائے جناور ء مشک،۔۔۔ دُراہ آپے واستہ ء

کابنت۔ بالی مرگ کہ دز اہیں روج ء در چک ء دارانی تہا انت بلئے شپ ء ہمے تالاپے
کر اکابنت ء وتی تن ء پروش انت۔ ایشی ء ابید آکسانیں دز چک ء بوٹگانی زند ء گیش
کن انت۔ جنگلی انگور، وش ر نگیں پل، دراجیں کاه ء دگہ دگہرانی۔ او تالاپے اندر ء
پگل، دومی آپی جناور ء سُرکک (ٹوٹی) ء دگہ گندگ بنت۔ ہما دز اہیں چیز کہ آہاں
گوں آپ ء مہر بیت آودا کابنت۔ پٹی آں وتی شکار ر سیت ء آشہ ہمے تالاپے آپ ء
آہانی دنتان صاف بہ انت۔ کسان کسانیں تالاپ زندے سبب جوڑ بہ انت ء شہ
آپے سبب ء کوش جاہ ہم۔

جہلے نیمگ ء کہ اودا آپ ریکانی ہند ء روت ء بیگواہ بیت۔ اودا کسان
کسانیں سنگ ء ریکے یک پلیٹ فارمے ات اداتک ایں و کمیں کسا سے آپے رچیت
انت۔ بلئے تالاپے پُرکنگ ء بس ات۔ کہ تالاپے چپ ء چاگرد ء سبزگ ء سبب
جوڑ بوتگ ات۔ جنگلی انگور ء شاہڑ بُرز ء رواں کن انت۔ زرے نیمگ ء روکیں
آپ ء یک ریکیں تیا بے جوڑ گرتگ ات۔ ہمے تالاپ کہ تجیت انت ء ہمے ریکے سرا
سبز ء ترپوکیں کاه رودیت ہمے تیا بے یک بہرے ریکے سرا جناورانی پدانی نشانی انت
کہ آودا آپے ورگ ء کابنت یا گڑ اشکارے واستہ۔

روچ شہ سَنگی نیں کوہا گوستگ ات۔ وہدیکہ کینو ء جیونا بازیں جدو جہد ارند
داں آپ ء رستگ ات انت۔ شہ اے جاگہ ء آروچ جتیں میدانی ہند ء سبز ر نگیں
دوریں خلیج ء دیست گرت۔ آہاں تاں ادے آنگ ء بازدم بُرتگ ات۔ جیونا
کونڈاں کپت ء چہ دُرستاں ساری کو یوٹیوئی دپ ء دیم ششت انت۔ پدا بوتلے شہ
آپ ء پُرگرت ء آراوارینت ء۔ زہگ ء بازدم بُرتگ ات ء بد حال ات۔ آ

گر یوگ ء لگ ات۔ داں کہ جیونا آرا شیر نہ وارینتگ ات۔ پدا آئی ء کٹ ء کمئیں
 ساسار گپت۔ کینو داں دیرا گپڑے آپ وارت ء وتی تن پر وشت۔ آشه آپ ء دور
 بوت ء وت ء آرام دیان ء جیوناء چارگ ء لگ ات کہ زہگ ء راشیر دینگ ء ات۔ پدا
 آپا داتک ء ہما جاہ ء شت کہ اودا آپ اتلگ ات ء آجا ہے شڑی ء سرچار ء پتا سے
 گرت یک جا ہے چیزے گندناں آسر د ء سکت بوت ء اوشات آئی ء جہل ء دو پد گیر
 دیست انت آکسان کسانیں ٹک یا مورینکے وڈالگ ات انت۔ کہ آہانی پشت ء یک
 مز نہیں مورینکے ات۔

جیونا چک جت ء چارات، آرا آئی ء ڈڈیں پشت گندگ ء اتک۔

”آچنکس دور انت۔“ آئی ء کرار کرار ء جت گرت ”آتاں بیگاہ ادا سر
 بنت“ کینو گوشت۔ آئی ء کوہے کنڈانی نیمگ ء چارات۔ کہ شہ اودا آپ جہل ء
 کیت انت ”مارا و برکتے نیمگ ء روگ لوٹ ایت“ آئی ء گوشت ء آئی ء کنڈانی
 پشت ء سنگاناں چارات۔ شہ آئی ء سی فٹ برزاشہ آپے سبب ء کہ کسان کسانیں غار
 جوڑ بوتگ ات انت۔ آہان ء دیست آئی ء وتی سلپیر کش ات ء سنگانی سرالک کپگ بنا
 گرت۔ آئی ء غارانی تہا چارات آہتیں فٹ جہل ات انت بلے پشتے نیمگ ء کمئیں
 تلشت انت۔ کینو شہ دُر ستاں مستریں غارے تہا دور گرت ء وپت۔ آئی ء زانت کہ
 شہ ڈن ء آرا کس نہ گندایت۔ آروت پدا جیوناء کراشت۔

”تو اودا برو۔ بوت کنت آمارا اودا درگہت مہ کنناں“ بید شہ جُستے ء آئی

آپے بوتل شڑی ء سر اپر گرت ء پدا کینو آرا برزاتاں غار ء لک کپگ ء کمک
 گرت ء وردن ء ورگے ء دگے چیز آرا برزاد دست ء دات انت۔ جیونا غار ء دپ ء

نشتنگ ء آتر اچارگ ء ات۔ آئی ء دیست کہ کینوریکے سرے پد ء نشان لوڑینگے جہد نہ گرت۔ بلکنات اول جنگلی انگور ء دزچکان ء لگت دیان ء بُرزالیک کپت۔ کساس صدف بُرزار وگ ء رند آید ا جہل ء اتک۔ آئی ء شرمی ء سر غار ء راہ ء راجارات کہ راہے دگہ نشانے ونیست ء پدارندالیک کپان ء غار ء تہا جیوناء کرا اتک ء رست۔

”آوہدے بُرزار و نت گڑا مازوتاں زوت جہل ء پد امیدانی ہند ء رواں۔ منابس ہے ترس انت کہ گونڈو گریوگ ء مہ لگ ایت۔ تو حیاں بہ کن کہ آمہ گریت۔“ ”آنہ گریت“ جیوناء پستودات ء آئی ء زہگے دیم ء وتی دیم ء آورت ء آئی ء چمانی تہا چارگ ء لگ ات ء زہگ ء اول آتر اچارات۔

”آزانت ء پیم ایت“ جیوناء گوشت۔ کینو غار ء راہے دپ ء نشت۔۔۔۔۔ آکوہے سبزیں ساہگ ء چارگ ء ات کہ آکاہ بوچے میدان ء ویرانگاں امبازاناں تاں خلیج ء روگ ء ات۔۔۔۔۔

پد گیران ء آنگ ء مزنیں وہدے لگ اتک ات۔ انچش زانگ بوت کہ آ پیم ایں پد ء نشان کہ کینو ء یلہ داتک ات۔ آئی ء سبب ء آسربنگ بوتگ ات انت آ وہدے کسانیں تالاپے کرا رست انت گڑا کمئیں تہار بوتگ ات۔ آوہدا آسے نیں پاداں ات انت پرچہ کہ اسپ ء گڈی بُزری ء لک کپت نہ گرت ء مگر تہارے سبب ء آکسان کسان درا بوت انت۔ دوئیں پد گیر تالاپے کرا ٹیلاکی کنگ ء ات انت۔ آہاں شہ آپے ورگ ء ساری اے زانتک ات کہ کینو بُزاشتنگ۔ ٹینگ والا مردم یک جاہے نشتنگ ء آرام کنگ ء ات۔ وہدیکہ دوئیں پد گیر آئی ء کرا نشتنگ ات انت۔ مگر تہارا آہانی سگریٹانی تریشک گندگ بوت انت۔ پدا کینو ء دیست گرت کہ آورگ ء انت ء آہانی گپ ء ترانے توارداں آہاں سر بوتگ ء انت۔

آئی ۽ رندا پیلوی ۽ تھارونکی ۽ مانثانت۔ کوہے نیام ۽ سیاہ ۽ تھاری، تالاپ
 ۽ کرّاہمروچی نیں آؤکیں جناور اتک انت ۽ انسانانی بو ۽ ماران ۽ تھارونکی ۽ تہا
 درشت انت۔

کینو ۽ وتی پُشت ۽ چیزے توار اُش گُت۔ جیوناہوتی ۽ گوشتگ ۽ ات ”کو یوٹیو“ آ
 گوں آئی ۽ دست بندی کنگ ۽ ات کہ آحاموش بہ بیت۔ کینو گونڈے توار اُش گُت ۽
 آئی ۽ زانت کہ جیوناء آئی ۽ سرار اگوں شمال ۽ مانپوشنگ۔ تالاپے کرّاہا کسے جنگے توار اتک
 ۽ ہے ادار کی روژنائی ۽ کینو دیست کہ دو مردم وپنگ انت، انچش کہ کُچک و سپ انت۔
 وہدیکہ سیمی مردم آہانی نگہوانی کنگ ۽ انت۔ کینو ہماہا کسے کمہیں روژنائی ۽ پینگ دیستگ
 ات ۽ آئی ۽ رندا ہا کسے ٹال مرتگ ات۔ بلئے آئی ۽ کینو ۽ چٹانی تہا یککے جوڑ کر تگ ات
 آئی ۽ دیست گُرت کہ آسے نیں مردم کجام وڈا ات انت۔ دو وابت انت ۽ سیمی ۽
 پینگ وتی کونڈانی نیام ۽ ایر کر تگ ات ۽ ریکے سرانشتگ ات۔

کینو مداں مدان ۽ غار ۽ پُشت ۽ شُت۔ جیوناء چم دو ترپو کیں استالانی وڈا ات
 انت۔ کینو گوں حاموشی ۽ آئی ۽ کرّا اتک ۽ وتی لُنٹ آئی گلے کرّا کناناں۔۔۔
 ”یک راہے است“ آئی ۽ گوشت۔

”بلئے آتر اگش انت“

”اگاں من تپنگ والاے کرّا رسیں۔“ کینو ۽ گوشت ”مناساری ۽ رسگی
 انت۔ پداؤزہ شر بیت دو و وپنگ انت“ آئی ۽ دست شہ شمال ۽ در گُرت ۽ آئی ۽
 دست گپت۔ ”آشہ استالانی روژنائی ۽ تئی اسپیت ایں پوشاکاں دیست کنت۔“

”نا“ آئی ء گوشت۔ ”مناشہ ماہے در آنگ ء ساری روگ لوٹ ایت۔ آئی
 ء گوں نرمیں لبزاں گوشت ”اگاں آمناکش آنت“ آئی ء گوشت۔ ”تو بے تک
 ء توری ء ہمودا بہ کپ ء وہدے آرونٹ گڑا تو لوریٹو ء برو۔“ کینو ء دست آئی ء
 دست ء آت۔ کہ کمئیں سُرگ ء آت۔

”ایشی ء ابید دگہ ہچ راہ نیست“ آئی ء گوشت۔ ”ایوک ء ہمے راہ انت۔
 گوں سہب بونگ ء آمارا گرانت۔“

جیوناد کناناں ”بروالدے سپاروکے“ آئی ء گوشت۔ آئی ء جیوناء شہ
 نژیک ء چارات۔ آ آئی ء مزنیں چمان ء دیست گرت کت، کینو وتی دست شہار
 دات ء وتی زہگ ء را دست جت۔ داں، لہتیں ساعتاں آئی ء وتی دست کو یوٹو ء سرا
 ایر گرت۔ پدا وتی دست جیوناء انارکے سرا ء جیوناء وتی دم بند گرت۔

جیوناشہ غار ء دپ ء دیست کہ کینو وتی جڑاں کشگ ء انت کو نہیں در تنگیں
 ء گندگیں کہ تہاریں شپ ء ہم آئی ء دیست گرت۔ پدا جیوناء دیست کہ آچتور وتی
 مزنیں زحم ء گوں گٹ ء تعویز ء بندگ ء انت، تاں کہ آ آئی ء گٹ ء لوڈونج بہ بیت
 ء آئی ء دوئیں دست یلہ بہ بنت، آپدا جیوناء حد ء نیاتک۔ داں لہتیں ساعتاں آگوں
 وتی سیاہیں سجاہا گئے دپ ء ساڑی بوت ء پدا شت۔

جیوناشہ غار ء دپ ء اتک ء وتی چم ءے ڈن ء شانک دات انت آہمے وڈا
 چارگ ء لگ ات چوش کہ بوم شہ کوہے ٹنگاں چاریت ء زہگ آئی ء پشت ء کمبل ءے
 تہاواب ات۔ آئی ء سر کو پگے نیمگ ء چرات، آئی ء گر میں دم ء ماراں ء جیونا کرار
 کرار ء وتی دعاء جادوئی لبزانی ورد بنا گرتگ ات۔

وہدے آئی ءڈن ء چارات گڑاشپ ء تہارونکی کمئیں کم ات ء شگر ب
 ء نیمگ ء آزمانے سرا کمئیں روژنائی ء ودی بونگ ء ات۔ ہما جاہ ء کہ شہ اوداماہ
 ء رادر آنگی ات۔ او وہدے آئی ء جہل ء چم شنانک دات انت گڑاچو کیداری کنوکیں
 مردے دستے ترپوکیں سنگریٹ گندگ بوت۔ کینوشہ اسموتھہ تلانک ء گوٹنگ
 کوراں کٹ ء وڈامدان مدان ء جہل ء روگ بنا گرت، آئی ء وتی گردن چرینت تاں
 کہ آئی ء مزینں زحم آئی ء پُشت ء بنیت ء گوں سنگاں مہ لگیت۔ آئی ء گوں زورا کوبا
 راگپتنگ ات ء آئی ء شپادیں پادان ء کُمک رستگ ات آگوں تلانک ء لیچیتنگ ات
 تاں اے حد ء کہ آئی ء سینگ اوں گوں کوبا لیچیتنگ ات تاں کہ آگشت مہ کنت۔
 کجام تہرے توار، سنگے توار، جو نے سرا سنگے لگگ ء کسانیں توارے اوں جہل ء
 نندا کاں ہبکہ گرت کنت۔ کجام اوں توار کہ گوں شپ ء سیادی مہ داریت آ آہاں
 شیوار گرت کنت۔ بلئے شپ حاموش نہ ات۔ کسانیں پگل، کہ آپے کرات انت،
 آمر گانی وڈاٹر کٹ کنگ ء ات انت، چرست ء تواراں ذراہیں ہندوتی سرازرتنگ ات
 ء کینو ء وتی موسیک آئی ء سرے تہاشنگ ء تالان ات۔ دژمن ء موسیک کرار ء
 گوں نبض ء دریگ ء ہوار شنگ ات او کھولی سوت بیم ناک ء تیز ات۔ چو کہ امریکی
 بہوریں پٹی ء وڈا گرگ ء ات ہترناکیں چرت ء وتی راگ بُرز برگ لوٹ ات۔
 وہدیکہ پگل وتی سوت ء الہان کنگ ء ات۔

کینو ساگے ڈول ء روگ ء ات۔ لہتیں انچ شپادے روگ ء رند آئی ء
 ذراہیں طاقت سنگے سرادیاں ء پدادومی پاد لہتیں انچ دیم ء رواں، آئی ء رند ادست
 ء دل جہل ء پدادومی دست تاں اے حد ء کہ ذراہیں جوئن بیدے سُرگ

ء جہل ء بوتگ ات۔ کیو ء دپ پچ ات۔ تاں کہ دم ء کٹگے تو ار ہم مہ بیت انت۔
 پرچہ کہ آئی ء زانت کہ چشیں چیزے نیست کہ گندگ مہ بیت۔ اگاں چو کیداری
 کنوکاں سر و پڑے مارات ء آئی جان ء سرے سیاہیں نشان دیست گڑا آزوت ادے
 ساڑی بوئگ ء سر پد بنت۔ کیو ء گوں حیا لداری ء کار گرگی ات، تاں کہ گندگ مہ
 بیت۔ اے پیم ء آرداں جہل ء رسگ ء مز نیں و ہدے لگ ات۔

آئی ء دل درہک درہک کنگ ء ات ء آئی ء دست ء پیشانی شہ ہیدا میستگ
 ات انت۔ آئی ء نشت ء مز نیں دمے کش ات تاں کہ کمیں تاہیر بہ گپت۔
 نوں شہ دژمن ء آگست فٹ دور ات۔ آئی ء اے یات کنگ ء جہد
 گرت۔ کہ دژمن ء آئی ء نیام ء ڈگار چونین ء ات اودا مز نیں سنگ ء ونہ ات
 کہ مچگے و ہدا گوں آئی بہ اڑیت؟ آئی ء وتارا شری ء سراتیار گرت۔ پدا آئی ء
 شگر بے نیمگ ء چم شاک دات انت۔ لہتیں ساعتاں رندماہ در کیت ء شہ آئی ء در
 آنگ ء ساری اُرش کنگ بہ بیت۔ آچو کیداری کنوکیں مردمے یک دروشم ء
 دیست گرت۔ بلے ہما و پنگیں دو میں پد گیر گندگ نہ بوت انت۔ اے نگہوانی کنوک
 ات کہ کیو، ہمیشی پُشت ء ات۔ آردا گوں شیواری ء ایشی حد ء رسگی ات آئی ء گوں
 ہاموشی ء حیا لداری ء تعویز ء بند و کیں مز نیں زحم ء راست گرت۔

آردا باز دیر بوتگ ات پرچہ کہ انچش کہ آجک بوت شہ شگر ب ء ماہ در ابوت
 ء کیو یک دز چکے ء پُشت ء شُت۔ اے یک پیریں ماہے ات بلے شہ ایشی روژنائی ء کوہے
 تہارژنے ودی بوتگ ات۔ نوں چو کیداری کنوکیں مردم تالا پے کسانیں تیاب ء نشتگ
 ات ء آئی ء چم ماہے سرا سک ات انت۔ پدا آئی ء دیم کمیں در ابوت نوں زیات دیر

کنگے گنجائش نیست ات۔ آوہدے کہ وتی سراچرینیت۔ کینو اُرش بہ کنت۔ آئی
 ۽ ٹانگ چو اسپرنگے ڈول ۽ ڈڈ ۽ سک بوٹنگ ۽ ات انت۔

ہے دمان ۽ شہ بُرزا گریوگے توارے اتک نگہوانی کنوکیں مردم ۽ چک
 جت ۽ چارات ۽ توارے اُش کنگے گوشت گرت ۽ پدا اوشات ۽ وپنگین آل یلے
 پاداتک ۽ نشت ۽ مدان مدان ۽ جُستے گرت۔ ”اے جی ۽؟“

”من زنائیں“ آئی ۽ گوشت۔ ”اے گریوگے وڈیں توارے ات چوانسانی
 توارے، چو کہ زہگے ۽“ آدمرد کہ وپنگ ات آئی ۽ گوشت ”اے الی نہ انت جنگل ۽
 ٹپک ۽، کٹی اوں ہے پیم ۽ گریو ات۔ من یک کٹی ۽ توار ساری ۽ اشکیت اتک“
 ہید چہ کینو ۽ پیشانی ۽ رچاں چمانی تھا اتک ات ۽ آئی ۽ جم سچک ۽ لگ ات
 انت۔ زہگے گریوگے توار پدا اتک ۽ نگہوانی کنوکیں مردم ۽ کوہے سرے غار ۽ نیمگ
 ۽ چارات۔

”بوت کنت جنگل ۽ ٹپک ۽ بہ بیت“ آئی ۽ گوشت ۽ کینو ٹپنگے کٹکے
 توارے اُش کت۔ ”اگاں اے کچکے، گڑاے آرا حاموش کنت“ آئی ۽ تپنگ چست
 گرت ۽ گوشت۔ کینو دنگہ اُرش ۽ تھا ات کہ ٹپنگ ۽ توار گرت ۽ آئی ۽ روزنائی
 ۽ چمانی تھا یک عکسے جوڑ گرت مزینں زحم چست بوت ۽ پدا گردن ۽ ایر رواں داں
 سینگ ۽ شت۔ کینو یک بیم ناکیں مشینے جوڑ بوتگ ات۔ آئی ۽ زحم ۽ رایلہ دات ۽
 ٹپنگ گپت۔ آئی ۽ طاقت، آئی ۽ رفتار، آئی ۽ کار چو مشینے ڈول ۽ ات انت آچرات ۽
 نشتنگیں مردے سر اراچو کوٹکے ڈول ۽ ٹکر ٹکر گرت سیسی مردم کانسلونکے ڈول ۽،
 رواں تالاپ ۽ شت پدا ڈومی نیمگ ۽ کک ٹپک ۽ مزینں جہدے گرت شہ اوداکہ

تالاپے تہا تنگیس آپے رہتنگ ات۔ آمز نین جہدے کنگ ء ات بلئے کینو باز بے
 رحم ء دل ءے چوسنگ ء بوتگ ات آئی ء تینگے گھوڑا کج ات ء پدا تینگ چست گرت،
 نشانگ بست ء تینگ آس دات۔ آئی ء دیست کہ آئی ء دژ من تالاپے تہا کپت ء کینو
 ہٹ جنان ء شہ آپ ء گوست ء ماہے روژنائی ء آنا اُمیت ء وترس آماچیں چٹان
 گندگ ء ات کینو نشانگ بست ء دوئیں چٹانی نیام ء تیرے گوردات۔

پدا کینو گوں بے باوری ء پادا تک۔ چیزے ردی بوتگ ات پنگل ء چرت
 آنی توار بند بوتگ ات ء پدا کینو ء مجگ کتیں صاف بوت ء آئی ء توار پچا آورت۔
 ڈکھی افسوس ء سر رپچیں گنو کی تہمیں چجالے کہ شہ کوہے یک کسانیں غاریے ء
 آنگ ء ات۔ اے مرگ ءے چجال ات۔

”لاپازے“ ہر یک مردے ء را اے کہولے واتری یات ات بوت کنت
 ہتیں پیریں مردم انچیں اوں بنت کہ آہاں ایشان ء دیستگ۔ بلئے ہما کہ آئی ء پلس ء
 پیروکاں آہاں گوشتگ ات آکل اے باروازانت انت۔

اے یک پیشیم ءے ء رندے حال انت۔ وہدے کسانیں بچکاں تچان ء
 اے حال میتگ ء آورت ء اے حال یک دمان ء شنگ ء تالان بوت کہ جیونا ء کینو
 واتر گرتگ ء آنگ ء انت ء ذراہیں مردم آئی ء گندگ ء تچان ء شت انت۔
 روبرکتے نیمگ ء روچ کوہے پشت ء برکت بوتگ ء ات ء ڈگارے سر امزن مز نین
 ساہگ تالان بوتگ ء ات انت ء بلکناہے ٹوک ء ندرگ کنوکانی سر اثر دور داتگ
 ات۔ وہدے آدوئیں چہ پز تنگیں دگ ء بہ شہر ء سر بوت انت گڑا آتہنا نہ ات
 انت۔ کینو ساری ء ء مدامے ڈول ء جیونا پشت ء ات۔ روچ آہانی پشت ء ات ء آہانی

ساہگ دیما ات انت۔ انچش مارگ بوئنگ ء ات کہ آدویناں تہارونکی ءے دوئاور
گون انت، کینو ء دست ء ٹپنگ ات وہدیکہ جیوناوتی شال ء راچو گونی ء وڑا بڈا کر تگ
ات کہ آئی ء تہا یک کسانیں بلے گزائیں بنڈلے ات۔ شال ء سرا لگ اتگ ایں
حون حُشک بوتگ ات۔ روگے تہا آبنڈل سُرگ ء ات تہ دمبرانی ء پریشانی ء آئی ء
دیم ملور ء کر نچ ء پُر گندگ بوئنگ ء ات۔ آئی مز نیں ٹیلگ بڈی تگ اتاں۔ آچو
آزمان ء ڈول ء پیر ء کوہن ودی بوئنگ ء ات۔ کینو ء لُنٹ تنک ء کلا جور چوسنگ ء
اتاں ء مہلوک ء گوئنگ ات کہ آہاں گوں وت تُرس ء بیم آو تگ۔ مہلونک
گوئنگ ء ات کہ انچش زانگ بیت کہ آہاں شہ بنی آدے تجربہ ء جتا نگ بوتگ۔ آ
شہ ڈکھ ء ویلاں گوزاں دومی نیمگ ء اتلگ انت چوش کہ آئی ء چپ ء چاگرد ء
جادوئی رکھے بوتگ۔ اوہا مردم کہ تچان ء آئی ء گندگ ء شنگ ات انت آچی یک
کر بوت داں کہ آہے گوز انت۔ ہج کسے ء گپے نہ جت۔

کینو ء جیونا شہ شہر ء ہے وڈا گوست انت چوش کہ آودانہ انت۔ نا آہاں
راستیں نیمگ ء چارات ء ناں کہ چپیں پلوا، نابرزاناں کہ جہل ء، آیوک ء دیم ء
چارگ ء ات انت۔ آڈو پُر ان ات انت چوش کہ دار ء جوڑ بوتگیں دُتک روانت۔
آہاں بیم ءے سیاہیں کبہہ ءے گون ات۔ وہدے آشہ پکائیں پلستر بوتگیں شہرا
گوست انت۔ گڑا ”دلاراں“ آہاں شہ پچیں کھڑ کیاں چارات۔ وہدیکہ نوکراں شہ
دروازگے ٹنگاں ء مات آل وتی گونڈواناں اسکرٹ آنی تہا چیر دات۔ کینو ء جیونا سنگ
ء پلستر والائیں شہر شہر ء گوزان ء کاہ ء بوچ والائیں گسانی نیمگ ء روان اتاں۔
ہمساہگ پُشت ء بوت انت دانکہ آہے گوز انت۔ جان ٹومس وتی دست چست گرت
بلے وش آہت نہ گوشت۔ آئی ء دست داں ساعتے ء بُرز ء منت۔ کینو ء گوشانی تہا

کہولی سوت اچھس بیم ناک ات چوشمکہ پُر در دیس چچالے ء، آ باز بے وار ات، آئی
 سوت چچالانی جنگ جوڑ بوتگ ات۔ آچہ ہما ہند ء گوست انت کہ اودا آہانی لوگ
 سوچگ بوتگ اتاں۔ بلے آہاں آپلو ء نہ چارات۔ آہاں تیا بے کرا کاہ ء بُوچ ء ایندگہ
 چیز ان ء دور گرت ء آپ ء نیمگ ء جُخزان بوت انت۔ آہاں کینو ء پُر شتگیں بوچیک
 ء نیمگ ء ہم نہ چارات۔ آپے کرے رسگ ء رند آ اوشات انت ء خلیج ء نیمگ ء وتی
 چم اش شانک دات انت۔ پدا کینو ٹینگ جہل ء ایر گرت ء شہ وتی جرانی تھا بے مٹیں
 مُر وارد در گرت آئی ء مُر وارد چارات کہ چوشمک ء وڈا ات شہ آئی ء اندر ء
 شیطانی دپ ء دیم کینو ء چٹانی تھا سرگ دینگ ء ات انت ء آئی ء جمبلو کیں آسے
 روژنائی دیست ء مُر واردے سرا آترا تالا پے تھے مردے پر شتگیں چم گندگ ء
 اتک انت۔ مُر واردے سرا آئی ء کو یو ٹیٹواں دیست کہ یک کسانیں غارے ء تھا
 تیرے آماج بوتگ ات ء کپتنگ ات۔ مُر وارد ترسناک ات، بہور ء شوکے وڈا ء کینو
 ء دیوانگی ء سر رچیں مُر واردے سوت اُش کت۔ کینو ء دست کمتیں سُر
 ات۔ آمدان مدان ء جیوناء نیمگ ء چرات ء مُر وارد آئی ء دیم ء دات آ آئی ء کرا
 اوشاتگ ات۔ آئی ء کو پگانی سر ادنگہ ہما مردگیں بار استگ ات۔ کینو ء دستے مُر وارد
 ء را کمتیں چارات ء پدا آئی ء کینو ء چٹانی تھا چارات ء گوں کراری ء گوشت ”نا، تو“
 کینو وتی دست پُشت ء بُرت ء گوں زورے پُر ء مُر وارد زرے تھا چگل
 دات۔ برکت بو ہو کیں روچے بز مشانی تھا تر پوک دیان ء کینو ء جیونا آراداں دیرا
 چارگ ء ات انت۔

مُروارد وشن رنگیں سبزیں آپے جہل ء روان ات۔۔۔ آئی ء سربرا
 روژنائی سبز و ڈولدار ات آبا ز جہل ء ریکے سرا کپت۔ آپے سربرا یک سبزیں رنگے
 آدینکے ات ء مُروارد آپے چیرا فرشے سرا کپتنگ ات جہل ء ساڑی میں یک تگسے ء
 مز نہیں سٹ ء کپے گرت گڑار یکے یک کسانیں جمرے بُرزا اتک ء وہدے آشت
 گڑا امر واردیے جوڑ بوتگ ات۔

مُروارد ء سوت ہلوتے ڈول ء بنا بوت ء ہلاس بوت۔

